

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

นางแพงศรี ตาลอำไพ

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2569

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

นางแพงศรี ตาลอำไพ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2569

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุมัติวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางแพงศรี ตาลอำไพ แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์)

กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วนิดา ผาระนัด)

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา กินรีวงค์)

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดรุณนภา นาชัยฤทธิ์)

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(อาจารย์อนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษกนก ดวงชาทม)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน.....ปี.....

เรื่อง : การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัย : นางแพงศรี ตาลอำไพ

ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดรุณนภา นาชัยฤทธิ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์

ปีที่สำเร็จการศึกษา : 2569

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช่เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปที่ 2 ใหมีประสิทธิภาพตามเกณฑ 75/75 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้นของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใชเทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้น ระหว่างกอนเรียนและหลังเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจนักเรียนที่มีตอการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใชเทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้น กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 34 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ KWL PLus 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้น และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย พบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใชเทคนิค KWL-Plus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.89/90.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใชเทคนิค KWL-Plus มีผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใชเทคนิคKWL-Plus โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus, ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้น, ความพึงพอใจ

_____อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : Development of Thai Language Learning Activities Using the KWL PLus Technique to Enhance Short Story Reading Comprehension Achievement of Grade 2 Students
Author : Ms.Paengsri Talanpai
Degree : Master of Education (Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University
Advisors : Assistant Professor Dr.Darunnapa Nachaiyarit
Assistant Professor Dr.Thanyaluck Khechornphak
Year : 2026

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to develop Thai language learning activities using the KWL-Plus technique to enhance short story reading comprehension achievement of Grade 2 students with an efficiency criterion of 75/75; 2) to compare students' short story reading comprehension achievement before and after learning through Thai language learning activities using the KWL-Plus technique; and 3) to investigate students' satisfaction toward the Thai language learning activities using the KWL-Plus technique. The sample consisted of 34 Grade 2 students from the Demonstration School of Mahasarakham University (Primary Division) during the first semester of the 2025 academic year. The sample was selected using cluster random sampling. The research instruments included: 1) lesson plans based on the KWL-Plus learning management technique; 2) a short story reading comprehension achievement test; and 3) a student satisfaction questionnaire. The data were analyzed using mean, standard deviation, percentage, and t-test.

The results revealed that: 1) The Thai language learning activities employing the KWL-Plus technique to enhance students' reading comprehension of short stories demonstrated an instructional efficiency of 87.89/90.42, which exceeded the established criterion. 2) Students who received instruction through the KWL-Plus technique achieved significantly higher post-test reading comprehension scores than pre-test scores at the .05 level of statistical significance. And 3) students' overall satisfaction with the Thai language learning activities based on the KWL-Plus technique was found to be at the highest level.

Keywords: KWL PLus Learning Technique, Short Story Reading Comprehension Achievement, Learning Satisfaction

_____Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความเมตตากรุณา การเอาใจใส่ ให้กำลังใจ และให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดรุณนภา นาชัยฤทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจเป็นอย่างยิ่งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.วนิดา ผาระนัด และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา กินรีวงค์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้ความเมตตา และให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ดร.สุทัศน์ วงษ์กระบากถาวร, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉริยา พรมท้าว, อาจารย์ ดร.สุวิทย์ คำมณี, อาจารย์ชลธิชา บรรหาร และอาจารย์จินตนา ชาญวงษ์สนิท ที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย และให้คำแนะนำในการใช้เครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้บริหารและคณะครูของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ที่กรุณาเอื้อเฟื้อสถานที่ในการทำการเก็บข้อมูล ทั้งยังคอยให้ความช่วยเหลือสนับสนุน ส่งเสริมและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยในการดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีสำหรับการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ ที่พึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอถวายเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา ครู อาจารย์และญาติมิตรทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัยจนประสบความสำเร็จได้จนถึงทุกวันนี้

นางแพงศรี ตาลอำไพ

สารบัญ

หัวเรื่อง **หน้า**

บทคัดย่อ ..... ก
ABSTRACT ..... ข
กิตติกรรมประกาศ ..... ค
สารบัญ ..... ง
สารบัญตาราง ..... ฉ
สารบัญภาพ ..... ซ
บทที่ 1 บทนำ 1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา 1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย 4
1.3 สมมติฐานการวิจัย 4
1.4 ขอบเขตการวิจัย 4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ 5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม 8
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 8
2.2 กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus 16
2.3 แผนการจัดการเรียนรู้ 21
2.4 ประสิทธิภาพ 28
2.5 ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้น 30
2.6 ความพึงพอใจ 41
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 44
2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย 48
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย 49
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 49
3.2 รูปแบบการวิจัย 49
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 50
3.4 การสร้างและการหาเครื่องมือวิจัย 50
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล 56
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล 56
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 57

หัวเรื่อง **หน้า**

บทที่ 4 ผลการวิจัย 59
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 59
4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ 59
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 60
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 63
5.1 สรุป 63
5.2 อภิปรายผล 63
5.3 ข้อเสนอแนะ 66
บรรณานุกรม 68
ภาคผนวก 74
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 75
ภาคผนวก ข การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย 95
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 102
ภาคผนวก ง หนังสือราชการ 105
การเผยแพร่ผลงานวิจัย 112
ประวัติผู้วิจัย 113

สารบัญตาราง

ตารางที่ **หน้า**

2.1 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน 9

2.2 สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ 11

2.3 สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ 11

2.4 สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษาภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ 12

2.5 สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็นวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง 13

2.6 โครงสร้างรายวิชา รหัสวิชา ท 12101 ภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีการแบ่งเวลารายชั่วโมงในการจัดการเรียนรู้ตลอดภาคเรียน 14

2.7 แผนภูมิภาพ KWL (KWL-Chart) บนกระดานและสร้างใบงานสำหรับนักเรียน 18

2.8 สรุปบทบาทหน้าที่ของครูและนักเรียน 19

3.1 แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest-Posttest Design 49

3.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 51

3.3 วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้กับจำนวนข้อสอบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้นภาษาพาทีวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 54

ข.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้นวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1) 96

ข.2 สรุปผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้นวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้ง 6 แผนการจัดการเรียนรู้ 98

ข.3 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง IOC ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ เรื่องสั้นวิชาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 98

ข.4 ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 99

ตารางที่ **หน้า**

ข.5 ผลการประเมินค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus 100
ค.1 ผลการหาคะแนนก่อนเรียน คะแนนระหว่างเรียนและคะแนนหลังเรียนของนักเรียน ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ การอานจับใจความเรื่องสั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 103

สารบัญภาพ

ภาพที่ **หน้า**

2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย 48

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้มีการกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาใน หมวด 4 มาตรา 23 มาตรา 24 และมาตรา 30 ได้เสนอไว้ว่า ให้สถานศึกษาจัดการศึกษาเพื่อเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยพัฒนาให้เกิด ความรู้ ตามธรรมชาติและเติมเต็มตามศักยภาพของผู้เรียนนั้น ๆ ตามแต่ละระดับการศึกษา โดยมาตรา 23 “กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องมีการบูรณาการ ทางด้านภาษา วัฒนธรรม ทักษะในการประกอบอาชีพ และทักษะชีวิตให้ดำรงอยู่ไว้อย่างมีความสุข” มาตรา 24 “สถานศึกษา ต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม ตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะ การคิด การจัดการการเผชิญ และนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นิสัยรักการอ่านและเพื่อให้เกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง” และมาตรา 30 “เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ผู้สอนต้องวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพในทุกระดับการศึกษา”(กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะทั้ง 4 ด้านคือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งจัดเป็นทักษะที่สำคัญและการใช้ภาษาที่มีประสิทธิภาพในศตวรรษที่ 21 เช่นเดียวกันกับ สำนักงานคณะกรรมการขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 อธิบายว่า การอ่านและการรู้หนังสือ (Reading and Literacy) เป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเรียนรู้และการพัฒนาชีวิตสู่ความสำคัญ การอ่านคล่องแคล่วและเข้าใจความหมายจะนำมาซึ่งความรู้ใหม่ ๆ และส่งเสริมให้เกิดการคิดวิเคราะห์มีวิจารณญาณแยกแยะ และประยุกต์ใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิต เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นทราบและเข้าใจได้ ดังนั้นการอ่านและรู้หนังสือจึงเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งในศตวรรษ 21 จึงส่งผลให้มี หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่านมาตรฐานการเรียนรู้ ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นทักษะแห่งอนาคตใหม่ที่ครูควรมีทักษะและคุณลักษณะที่รองรับเข้าถึงเพื่อสร้างนวัตกรรมบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ ในอันที่จะพัฒนาผู้เรียนที่เยาวชนในยุคใหม่ได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน สอดคล้องหลักการจัดการศึกษาตาม มาตรา 22 ที่ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542) ซึ่งทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็น “ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21” (21st Century Skills) ที่ประกอบด้วยทักษะ 3R และ 7C โดย 3R ได้แก่ 1) Reading, 2) (W) Riting, 3) (A) Rithmetics และ 7C ได้แก่ 1) Critical Thinking & Problem

Solving, 2) Creativity & Innovation, 3) Cross-Cultural Understanding, 4) Collaboration Teamwork & Leadership, 5) Communications Information & Media Literacy, 6) Computing & ICT LIteracy, 7) Career & Learning Skills (ขวัญเกล้า ศรีโสภา, 2560) ดังนั้น การอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับนักเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่เรียนภาษาไทย อย่างไรก็ตามในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่าผู้เรียนยังมีปัญหาเรื่องของการอ่านโดยเฉพาะปัญหาด้านการอ่านจับใจความของเรื่องที่อ่านอยู่ในระดับน้อย ทำให้ผลการเรียนวิชาภาษาไทยค่อนข้างต่ำ และเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน (วิจารณ์ พานิช, 2555) ในยุคปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาไทยมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นภาษาที่เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา แสวงหาความรู้ และประกอบอาชีพ ภาษาไทยนั้นนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของคนในศตวรรษที่ 21 หากเมื่อการใช้ภาษาไทยของคนทั่วโลก มากกว่า 2,000 ล้านคน เทียบเท่ากับ 1 ใน 3 ของประชากรทั่วโลก ภาษาไทยจึงเป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมและผลักดันให้ประชากรไทยได้เรียนรู้ภาษาไทยในระดับที่สามารถสื่อสารได้และใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในการใช้ประกอบสัมมาอาชีพ (กานต์ธิดา ทองจันทร์, 2564)

ประเทศไทยคือหนึ่งในสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations: ASEAN) ประชาคมอาเซียน ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทั้งในด้านการเมือง และความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านสังคม ภาษาและวัฒนธรรม ทั้งนี้การศึกษา คือ เครื่องจักรสำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติ ที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาส่งเสริมการเรียนรู้ของคนในประเทศให้มีความรู้ด้านภาษาไทย เป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับพลเมืองอาเซียนในการสื่อสาร สร้างสัมพันธ์สู่โลกกว้างและคนทั่วโลก (สายรุ้ง กิมยงค์, 2561)

จากผลการประเมินทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (NT) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างปีการศึกษา 2565-2567 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) พบข้อมูลดังนี้ ปีการศึกษา 2565 ร้อยละ 59.51 ปีการศึกษา 2566 ร้อยละ 69.55 และปีการศึกษา 2567 ร้อยละ 65.07 จากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) พบข้อมูลที่สอดคล้องกัน คือ นักเรียนส่วนหนึ่งยังมีปัญหาในเรื่องของความสามารถการอ่านจับใจความ เมื่อเทียบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ 3 ปีย้อนหลังของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) จากปีการศึกษา 2565-2567 คือ ปีการศึกษา 2565 ร้อยละ 73 ปีการศึกษา 2566 ร้อยละ 71 และปีการศึกษา 2567 ร้อยละ 69 ตามลำดับ (โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม), 2567) พบว่า ปัญหาส่วนหนึ่งมาจากครูผู้สอนบางส่วนยังสอนแบบเดิม ยังไม่มีวิธีการสอนอ่านแบบใหม่ การอ่านที่เหมาะสมกับผู้เรียน เนื้อหาที่เป็นเรื่องยากและง่ายเกินไป เป็นเหตุให้ผู้เรียนโดยทั่วไปยังขาดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ทั้งนี้สาเหตุหนึ่งอาจมาจากผู้เรียนนั้นยังขาดเทคนิคการอ่านเพื่อความเข้าใจ จากการสัมภาษณ์ตัวแทนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในรายวิชาภาษาไทย พบว่า ความต้องการของผู้เรียน คือ การหาเทคนิคการอ่านที่กระชับเข้าใจง่าย เป็นขั้นตอนที่ไม่ซับซ้อน เช่น การหาคำสำคัญเพื่อให้เข้าใจถึงประเด็นเนื้อหาของเรื่อง หรือประโยคที่เป็นสื่อหรือสัญลักษณ์ถึงคำตอบ นอกจากนั้นนักเรียนได้กล่าวว่า สาเหตุหลักอาจจะเป็นเพราะการสะสมประสบการณ์ และคำศัพท์นั้นอาจจะยังมีน้อย มีปัญหาเรื่องการตีความเพื่อสร้างความเข้าใจ เมื่อได้อ่านเรื่องใหม่ จึงทำให้นักเรียนยังไม่สามารถนำ

ความรู้เดิมมาถ่ายโยงสัมพันธ์กับความรู้ใหม่เพื่อเพิ่มความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ ทำให้เกิดความสับสนและไม่แน่ใจในองค์ความรู้ที่สร้างขึ้น ดังนั้น ครูควรจะมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาและส่งเสริมด้านการอ่าน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้มากขึ้น

จากการศึกษาค้นคว้าวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความเรื่องสั้นวิชาภาษาไทย วิธีการหนึ่งที่น่าสนใจ คือ การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่จะช่วยแก้ปัญหาและช่วยส่งเสริมความสามารถของการอ่านเพื่อความเข้าใจให้กับผู้เรียน สามารถจับใจความเรื่องสั้นได้ดีสามารถบอกรายละเอียด จดจำเรื่องที่อ่าน รวมถึงสามารถทบทวนเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus ประกอบด้วยขั้นตอนโดยเริ่มจากการให้ผู้อ่าน ตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งเทคนิคนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ดังที่ วัชรา เล่าเรียนดี (2552) ได้กล่าวว่า เทคนิค KWL PLus สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด การอ่านได้ทุกระดับ เป็นเทคนิคที่เหมาะสมที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถจัดการทบทวนความรู้เดิมของตนเองและนำความรู้เดิมมาใช้ โดยเทคนิค KWL PLus นี้มีพื้นฐานมาจากเทคนิคเค KWL ของ Carr and Ogle (1987, อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี, 2552) ซึ่งมีแนวทางการฝึกให้คิดตามลำดับขั้นตอนคือ K : (What do I know) นักเรียนรู้ อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน ฟัง ดู W : (What we want know) นักเรียนต้องการรู้อะไรจากเรื่องที่จะอ่าน ฟัง ดู และ L: (What I Learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไร ขั้น Plus เป็นการเพิ่มเติมการทำแผนผังมโนทัศน์เพื่อสรุปเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่าน แต่ในงานวิจัยนี้ใช้ กราฟิก (Graphic) ซึ่งมีความละเอียดและหลากหลายกว่าใช้แทนที่แผนผังมโนทัศน์ (Mind Mapping) เพราะกราฟิกมีหลากหลายรูปแบบที่ผู้เรียนสามารถเลือกใช้ตามความเหมาะสมของเรื่องราวหรือสถานการณ์นั้น ๆ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจ และสรุปด้วยความเข้าใจของตนเองอย่างเป็นระบบ นอกจากนั้นประสิทธิภาพและประสิทธิผลของเทคนิค KWL PLus ขึ้นอยู่กับใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนตอบคำถาม โดยสามารถเชื่อมโยงที่กำลังอ่านกับเรื่องที่เคยรู้มาก่อนได้อย่างสร้างสรรค์อีกทั้งขั้นตอนในเทคนิค KWL PLus มีความสอดคล้องกับวิธีการอ่านจับใจความที่มีประสิทธิภาพและได้ผล กล่าวคือ ในขั้น K : (What do I know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านคือ การให้นักเรียนนำประสบการณ์ความรู้เดิมมาช่วยในการทำกิจกรรม และฆนัท ธาตุทอง (2556) ได้อธิบายเพื่อสนับสนุนการใช้เทคนิค KWL Plus ไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิดของผู้เรียน โดยให้ความสำคัญกับการวางแผนการเรียนรู้ การตรวจสอบความเข้าใจ และการสะท้อนผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงได้นำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLus มาใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความเรื่องสั้น เพื่อให้นักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์เรื่องราวที่อ่านได้อย่างเป็นระบบ เกิดความเข้าใจที่ถ่องแท้และสร้างความรู้ได้เอง ซึ่งความสามารถด้านการอ่านเป็นความสามารถที่จำเป็นของนักเรียนที่จะต่อยอดการเรียนรู้ใหม่ ๆ และใช้ในการศึกษาวิชาอื่น ๆ ด้วย การรักการอ่านเป็นพื้นฐานที่ทำให้การเรียนรู้ประสบความสำเร็จ รวมทั้งเป็นทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 และช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้นให้นักเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อการช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาภาษาไทยให้สูงขึ้นอีกด้วย

รวมทั้งเพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันและในอนาคตได้อย่างเหมาะสม

1.2 วัตถุประสงคการวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช่เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปที่ 2 ใหมีประสิทธิภาพตามเกณฑ 75/75

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้นของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใชเทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปที่ 2 ระหว่างกอนเรียนและหลังเรียน

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีตอการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใชเทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้น

1.3 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL PLus มีผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุมตัวอยาง

1.4.1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ภาคเรียนที่ 1 ปการศึกษา 2568 จำนวน 3 หอง นักเรียนทั้งหมด 102 คน ที่มีความรู้ความสามารถใกล้เคียงกัน

1.4.1.2 กลุมตัวอยาง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปที่ 2/4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ภาคเรียนที่ 1 ปการศึกษา 2568 จำนวน 34 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบยกกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ซึ่งใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

1.4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรตน คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLus

ตัวแปรตาม ไดแก่

1. ผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้น
2. ความพึงพอใจของนักเรียน

1.4.3 กรอบเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ใช้เนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปที่ 2 สาระที่ 1 การอาน มาตรฐาน ท 1.1 ใชกระบวนการอาน

สรางความรูและความคิดเพื่อนำไปใชตัดสินใจแกปญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอาน หน่วยการเรียนรู้เรื่อง ภาษาพาที ประกอบด้วย 6 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาสอนแผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง รายละเอียดดังนี้

แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง น้ำใส	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ใจหาย	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ครัวป่า	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง กลัวทำไม	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ชีวิตใหม่	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง มีน้ำใจ	จำนวน 2 ชั่วโมง

1.4.4 ระยะเวลา สถานที่วิจัย

ภาคเรียนที่ 1 ปการศึกษา 2568 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม

1.5 นิยามศัพทเฉพาะ

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการคิดและพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน โดยเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์เดิมเพื่อตั้งเป็นคำถามและหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน กระทั่งสามารถนำเสนอออกมาได้ในรูปแบบการเขียนเรียงความและแผนภาพความคิด การจัดการเรียนรู้ KWL-Plus แบ่งเป็น 3 กิจกรรม โดยมี 4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

กิจกรรมก่อนอ่าน (Pre-Reading Activity)

1. ขั้น K (What do you know?) เป็นขั้นตอนก่อนการอ่าน ขั้นตอนที่ให้นักเรียนได้ตรวจสอบและทบทวนความรู้เดิมของตนว่ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านมากน้อยเพียงไร ซึ่งเป็นการให้ผู้เรียนได้นำเอาความรู้เดิมและประสบการณ์มาเชื่อมโยงสู่ความรู้ใหม่

กิจกรรมระหว่างอ่าน (While-reading Activity)

1. ขั้น W (What do you want to know?) เป็นขั้นตอนระหว่างอ่าน เป็นขั้นตอนที่นักเรียนตั้งคำถามและเป้าหมายในการอ่านว่านักเรียนต้องการเรียนรู้อะไรจากสิ่งที่อ่าน และเพื่อตรวจหาคำตอบของคำถามที่ตนสงสัย

2. ขั้น L (What have you learned?) เป็นขั้นตอนหลังการอ่าน เป็นขั้นที่ผู้เรียนสำรวจว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรจากสิ่งที่อ่าน ผู้เรียนสามารถหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้ได้หรือไม่ และการอ่านนั้นบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

กิจกรรมหลังอ่าน (Post-Reading Activity)

1. ขั้น Plus (Mapping และ Summarizing) เป็นขั้นตอนการสรุปความ เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนได้สำรวจและตรวจสอบความเข้าใจของตนผ่านการสร้างแผนภูมิและเขียนสรุปความจากสิ่งที่ตนอ่าน

ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) หมายถึง การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความ ที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้นเพื่อหาคะแนนร้อยละของกระบวนการเรียน และให้มีผลตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 โดยพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

75 ตัวแรก (E_1) หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการที่ได้จากค่าคะแนนเฉลี่ยมาเป็นร้อยละ ซึ่งคะแนนของกระบวนการได้มาจากแบบทดสอบการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องก่อนเรียนที่กำหนดให้ของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละหน่วย ที่ได้ประเมินจากผู้เรียน ซึ่งคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

75 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบทดสอบการอ่านจับใจจากเรื่องหลังเรียนของผู้เรียน ซึ่งคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้น หมายถึง ระดับความรู้และความสามารถในการอ่านของผู้เรียนที่สามารถบอก ประเด็นสำคัญของเรื่องโดยแยกใจความสำคัญออกจากใจความขยาย เรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องสั้น ตอบคำถามจากเรื่องสั้นที่อ่านในวิชาภาษาไทยภาษาพาที สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ 1) เรื่องน้ำใส 2) เรื่องใจหาย 3) เรื่องครัวป่า 4) กลัวทำไม 5) เรื่องชีวิตใหม่ และ 6) เรื่องมีน้ำใจ และสรุปข้อคิดหรือความรู้ที่ได้จากการอ่านเรื่องดังกล่าว วัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้นแบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ องค์ประกอบหลัก ของการอ่านจับใจความมีดังนี้

1. การสังเกต (Observation) เริ่มจากการสังเกตหัวข้อหรือคำสำคัญในข้อความ การมองหาคำที่เด่นหรือคำหลักที่จะช่วยให้เราทราบว่าเนื้อหาพูดถึงอะไร

2. การตั้งคำถาม (Questioning) ก่อนการอ่านหรือระหว่างการอ่าน เราควรถามตัวเองว่า "เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร?" "ผู้เขียนต้องการสื่อสารอะไร?" เพื่อช่วยให้การอ่านมีเป้าหมายชัดเจน

3. การแยกแยะข้อมูล (Identifying Key Points) หาข้อมูลที่สำคัญหรือจุดหลักในแต่ละส่วนของข้อความ เช่น สรุปสาระสำคัญในแต่ละย่อหน้า หรือประโยคสำคัญที่ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้

4. การทบทวน (Review) หลังจากอ่านจบแล้ว ควรทบทวนและสรุปใจความสำคัญว่าเรื่องที่อ่านมีอะไรบ้าง เช่น เหตุการณ์หลัก ข้อคิด หรือข้อสรุปที่ผู้เขียนต้องการสื่อ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกภายในที่เป็นความสุข ความชื่นชอบที่ได้รับการตอบสนองความต้องการหรือความคาดหวังของนักเรียน เมื่อนักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมและได้ผลตอบแทน ส่งผลให้พฤติกรรมกลายเป็นแรงบวกให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus วัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบบมาตราส่วน 3 ระดับ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 นักเรียนได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและได้รับการส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น

1.6.2 ครูผู้สอนได้แนวทางในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีแนวทางการพัฒนาความสามารถในการอ่าน เพื่อช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของรายวิชาให้สูงขึ้น

1.6.3 เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่สนใจหรือหน่วยงานทางการศึกษาที่จะนำไปใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและส่งเสริมความสามารถในการอ่านในรายวิชาอื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ๆ

บทที่ 2
การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus
3. แผนการจัดการเรียนรู้
4. ประสิทธิภาพ
5. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้น
6. ความพึงพอใจ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) มีรายละเอียดของหลักสูตรตามหัวข้อต่อไปนี้

2.1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีทั้งหมด 5 สาระ และมีมาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้า อย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2.1.2 คุณภาพผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียน เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไว้ดังนี้

2.1.2.1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอและมีมารยาทในการอ่าน

2.1.2.2 มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

2.1.2.3 เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

2.1.2.4 สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

2.1.2.5 เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็กซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยาน และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

2.1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2.1 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ท 1.1 ป.2/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง ท 1.1 ป.2/2 อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป. 1 ไม่น้อยกว่า 800 คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	- คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียง
ท 1.1 ป.2/3 ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ป.2/4 ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ป.2/5 แสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - นิทาน - เรื่องเล่าสั้น ๆ บทเพลงและบทร้อยกรองง่าย ๆ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน
ท 1.1 ป.2/6 อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
ท 1.1 ป.2/7 อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ ท 1.1 ป.2/8 มีมารยาทในการอ่าน	การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ - การใช้สถานที่สาธารณะ - คำแนะนำการใช้เครื่องใช้ที่จำเป็นในบ้านและในโรงเรียน มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่านอยู่

ตารางที่ 2.2 สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ท 2.1 ป.2/1 คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
ท 2.1 ป.2/2 เขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์	การเขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์
ท 2.1 ป.2/3 เขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ	การเขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ
ท 2.1 ป.2/4 มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย

ตารางที่ 2.3 สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ท 3.1 ป.2/1 ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน และปฏิบัติตาม	การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน
ท 3.1 ป.2/5 พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	- ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เพลง
ท 3.1 ป.2/6 พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์	การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การขอความช่วยเหลือ - การกล่าวคำขอบคุณ - การกล่าวคำขอโทษ - การพูดขอร้องในโอกาสต่าง ๆ - การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน

(ต่อ)

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ท 3.1 ป.2/7 มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู -ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น มารยาทในการพูด เช่น - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด -ไม่พูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือเสียหาย

ตารางที่ 2.4 สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษาภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ท 4.1 ป.2/1 บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เลขไทย
ท 4.1 ป.2/2 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตราการผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ คำที่มีตัวการันต์ คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ ความหมายของคำ คำ รร
ท 4.1 ป.2/3 เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร	การแต่งประโยค การเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความสั้น ๆ
ท 4.1 ป.2/4 บอกลักษณะคำคล้องจอง	คำคล้องจอง
ท 4.1 ป.2/5 เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและ ภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาถิ่น

ตารางที่ 2.5 สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็นวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ท 5.1 ป.2/1 ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมสำหรับเด็กเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นง่าย ๆ - ปริศนาคำทาย - บทอาขยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน
ท 5.1 ป.2/2 ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น	บทร้องเล่นที่มีคุณค่า - บทร้องเล่นในท้องถิ่น - บทร้องเล่นในการละเล่นของเด็กไทย
ท 5.1 ป.2/3 ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

จากการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สาระที่ สาระที่ 1 การอ่าน การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน เรื่องเล่าสั้น ๆ บทเพลงและบทร้อยกรองง่าย ๆ เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน ซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นกรอบด้านเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้

2.1.4 รายวิชา ท12101 ภาษาไทยพื้นฐาน

2.1.4.1 คำอธิบายรายวิชา ท12101ภาษาไทยพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 เวลา 100 ชั่วโมง

ศึกษาและฝึกอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำพื้นฐาน คำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ แล้วสามารถ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม ระบุใจความสำคัญ และรายละเอียดแสดงความคิดเห็น และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอเรื่องที่อ่าน อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำและมีมารยาทในการอ่าน คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย เขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์และเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียน ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน และปฏิบัติตามจับใจความจากเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง โดยเล่าเรื่อง บอกสาระสำคัญ ตั้งคำถามและตอบคำถาม พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟัง และดู พูดแนะนำตนเอง ขอความช่วยเหลือกล่าวคำขอบคุณ กล่าวคำขอโทษ พูดขอร้องในโอกาสต่าง ๆ เล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวันและมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และเลขไทย เขียน

สะกดคำ และบอกความหมายของคำ แต่งประโยค และเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความสั้น ๆ ได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร บอกลักษณะของคำคล้องจอง และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็กเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ กิจกรรมการเรียนรู้เน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะการอ่านและการเขียน อ่านเรื่องสั้น ๆ แข่งขันเขียนคำ รวมทั้งสอดแทรกการฝึกทักษะอื่นควบคู่กันไป ซึ่งกิจกรรมจะอยู่ในลักษณะของบทบาทสมมุติ เกม ร้องเพลง ทายปริศนา การอภิปราย การระดมสมอง และการวาดภาพสื่อจินตนาการ เพื่อให้เกิดความเข้าใจหลักภาษา เกิดทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้มีความชื่นชม เห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทยและภูมิใจในภาษาประจำชาติ

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ป. 2/1, ป. 2/2, ป. 2/3, ป. 2/4, ป. 2/5, ป. 2/6, ป. 2/7, ป. 2/8

ท 2.1 ป. 2/1, ป. 2/2, ป. 2/3, ป. 2/4

ท 3.1 ป. 2/1, ป. 2/2, ป. 2/3, ป. 2/4, ป. 2/5, ป. 2/6, ป. 2/7

ท 4.1 ป. 2/1, ป. 2/2, ป. 2/3, ป. 2/4, ป. 2/5

ท 5.1 ป. 2/1, ป. 2/2, ป. 2/3

รวมทั้งหมด 27 ตัวชี้วัด

2.1.4.2 โครงสร้างรายวิชา

ตารางที่ 2.6 โครงสร้างรายวิชา ท12101 ภาษาไทยพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีการแบ่งเวลารายชั่วโมงในการจัดการเรียนรู้ตลอดภาคเรียน ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง	จำนวนชั่วโมง
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	น้ำใส	17
	แผนผังโครงเรื่อง น้ำใส	3
	พยัญชนะ	3
	สระ	3
	มาตราตัวสะกด	3
	วรรณยุกต์	3
	ทบทวน/ทดสอบ	2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	ใจหาย	17
	แผนผังโครงเรื่อง ใจหาย	3
	คำศัพท์น่ารู้	3
	สระ เอียะ สระ เอีย	3
	มาตราตัวสะกดไม่ตรงแม่	3

(ต่อ)

ตารางที่ 2.6 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง	จำนวนชั่วโมง
	มาตราตัวสะกดตรงแม่	3
	ทบทวน/ทดสอบ	2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	ครัวป่า	17
	แผนผังโครงเรื่อง ครัวป่า	3
	คำควบกล้ำ ร ล	3
	สระ เอือะ สระ เอือ	3
	มาตราตัวสะกดแม่ เกย กก กบ	3
	ทบทวนเนื้อหาที่ 1-3	3
	ทบทวน/ทดสอบ	2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	กลัวทำไม	17
	แผนผังโครงเรื่อง กลัวทำไม	3
	คำควบกล้ำ ว	3
	สระ อือ มีตัวสะกด/ไม่มีตัวสะกด	3
	มาตราตัวสะกด แม่ กด เกอว	3
	คำคล้องจอง	3
	ทบทวน/ทดสอบ	2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5	ชีวิตใหม่	17
	แผนผังโครงเรื่อง ชีวิตใหม่	3
	คำศัพท์น่ารู้	3
	สระอะมีตัวสะกด	3
	เสียง อะ มีรูปสระ และไม่มีรูปสระ	6
	ทบทวน/ทดสอบ	2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6	มีน้ำใจ	17
	แผนผังโครงเรื่อง มีน้ำใจ	3
	คำศัพท์น่ารู้	3
	สระโอะมีตัวสะกด	3
	การผันวรรณยุกต์ เอก โท	3
	การผันวรรณยุกต์ เอก โท (ต่อ)	3
	ทบทวน/ทดสอบ	2
รวม		100

ผู้วิจัยได้เลือกใช้หน่วยการเรียนรู้เรื่อง ภาษาพาที จำนวน 6 เรื่องสั้น ใช้เวลาสอนทั้งหมด 12 ชั่วโมง สำหรับการจัดทำวิจัยครั้งนี้ และออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความเรื่องสั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2 กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

เมื่อ ปี ค.ศ. 1986 Donna M. Ogle แห่ง National College of Education at Evanston, Illinois (1986, อ้างถึงใน สุพรรณี สุทธรินทร์, 2547) ได้พัฒนาการสอนแบบ KWL Know-Want-Learn (What do I know?, What do I want to learn?, What did I learn?) เพื่อใช้ในการสอนอ่านแบบโครงสร้างความเรียงโดยจัดการสอนที่เน้นกิจกรรมการอ่านที่เชื่อมโยงกับทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิมบนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า นักเรียนได้เรียนรู้อะไรมาบ้าง แล้วก่อนการอ่าน (What do I know?) ด้วยวิธีการวิเคราะห์หัวเรื่องและทำนายเหตุการณ์ของเรื่องก่อนที่จะอ่านโดยให้นักเรียนระดมกำลังสมอง (Brainstorming) ช่วยกันคิดว่านักเรียนต้องการรู้อะไร (What do I want to learn?) ตั้งคำถามตอบคำถามระหว่างการอ่านและถามตัวเองว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้อะไร (What did I learn?) หลังการอ่านซึ่งเป็นวิธีการสอนที่จะช่วยให้ครูค้นหาพื้นฐานความรู้ของนักเรียนที่มีต่อเรื่องที่จะอ่านและโดยสร้างแผนภาพตาราง KWL เพื่อบันทึกรายการข้อมูลความรู้ข้อคำถามลงในแต่ละช่องโดยให้นักเรียนเขียนสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ลงในช่อง W-What we want to know และผลการเรียนรู้ของนักเรียนในช่อง L-What we have learned หลังจากที่นักเรียนอ่านจบ ต่อมาในปี ค.ศ. 1987 Eileen Carr แห่งมหาวิทยาลัย Eastern Michigan University และ Donna M. Ogle ได้พัฒนาการสอนอ่านแบบ KWL Plus ขึ้นด้วยการเพิ่มการทำแผนภูมิบทอ่าน (Mapping Text) และการสรุปข้อความ (Summarizing Information) ซึ่งในส่วนที่เพิ่มนี้เป็นสิ่งที่ช่วยนักเรียนพัฒนาทักษะการถ่ายโอนการเรียนรู้ได้มากขึ้น

2.2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus

Carr and Ogle (1987, อ้างถึงใน วัชรี แก้วสาระ, 2555) ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

K (What do I know?) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนตรวจสอบหัวข้อเรื่องว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องมากน้อยเพียงใด เป็นการนำความรู้เดิมมาใช้เพราะการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้พื้นฐาน และประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญในการจัดกิจกรรมก่อนการอ่าน ซึ่งเป็นการเตรียมนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ การบูรณาการระหว่างความรู้พื้นฐานและเรื่องที่นักเรียนจะอ่านช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างความหมายของบทอ่านได้ดีและผู้อ่านควรได้รับการกระตุ้นความรู้พื้นฐานให้เหมาะสม ดังนั้นในขั้นตอนนี้ทฤษฎีประสบการณ์เดิมซึ่งเป็นทฤษฎีว่าด้วยหลักการนำความรู้พื้นฐาน ความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเรียนการสอน จึงเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและมีความสำคัญมาก

W (What do I want to learn?) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะต้องถามตนเองว่าต้องการรู้อะไรในเนื้อเรื่องที่จะอ่านบ้าง ซึ่งคำถามที่นักเรียนสร้างขึ้นก่อนการอ่านนี้ เป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่านและเป็นการคาดหวังว่าจะพบอะไรในบทอ่านบ้าง

L1 (What did I learn?) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสำรวจว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่าน โดยนักเรียนจะหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้ในขั้นตอน W และจดบันทึกสิ่งที่ตนเองเรียนรู้ พร้อมกับสำรวจข้อคำถามที่ยังหาคำตอบไม่ได้ เพื่อค้นหาคำตอบต่อไป

L2 (Mapping) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากขั้นตอน K มาจัดกลุ่ม โดยเขียนความคิดหลักไว้ตรงกลาง แล้วแตกสาขาความคิดรอง ความคิดย่อยเพื่ออธิบายเพิ่มเติม

L3 (Summarizing) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสรุปเรื่องราวจากแผนผังความคิดอีกครั้งหนึ่ง

ฆนัท ธาตุทอง (2551) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการอ่าน โดยกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง และมีการจัดระบบข้อมูล

จากความหมายข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการอ่าน ทักษะการคิดอย่างรู้ตัว การนำประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาช่วยในการตีความเนื้อเรื่อง การมีส่วนร่วมของนักเรียนในการตั้งคำถาม โดยมีขั้นตอนในการสอน ดังนี้

1. กิจกรรมนักเรียนรู้อะไร K (What do I know)
2. กิจกรรมนักเรียนต้องการรู้อะไร W (What do I want to learn)
3. กิจกรรมนักเรียนได้เรียนรู้อะไร L1 (What did I learn)
4. กิจกรรมสร้างเป็นแผนภูมิรูปภาพความคิด L2 (Mapping)
5. กิจกรรมการสรุปเรื่อง L3 (Summarizing) เพื่อสรุปเรื่องราวต่าง ๆ ที่เรียนอีกครั้งหนึ่ง

2.2.2 วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus

KWL Plus เป็นเทคนิควิธีสอนหนึ่งที่มีเป้าหมายในการนำมาใช้ตามแนวคิดของนักการศึกษาดังต่อไปนี้

Martini (2003, อ้างถึงใน วัชรี แก้วสาระ, 2555) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ดังนี้

1. ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือและทำงานเป็นทีม
2. เพื่อเก็บชิ้นงานจากแผนภาพตาราง KWL มาเป็นข้อมูลสำหรับครูในการช่วยเหลือการเรียนรู้ของนักเรียน
3. เพื่อให้นักเรียนเรียนเป็นรายบุคคลโดยใช้ชิ้นงานในการประเมินพัฒนาการของนักเรียน

ฆนัท ธาตุทอง (2551) ได้กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกให้ผู้เรียนมีความตระหนักในกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง โดยมีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง ตลอดจนมีการจัดระบบข้อมูลความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.3 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus

Carr and Ogle (2004, อ้างถึงใน วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์, 2548) ที่ได้เสนอขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plusไว้ดังนี้

2.2.3.1 ขั้น K (What do I know) ขั้นตอนนี้ก่อนที่นักเรียนจะอ่านเรื่อง ครูอธิบายความคิดรวบยอดของเรื่องและกำหนดคำถามโดยครูกระตุ้นหรือถามให้นักเรียนได้ระดมสมอง (Brainstorms) เกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนรู้แล้วและนำข้อมูลที่ได้มาจำแนก แล้วเขียนคำตอบของนักเรียนในแผนภูมิรูปภาพ

ช่อง K (What do I know) หลังจากนั้นนักเรียนและครูร่วมกันจัดประเภทความรู้ที่คาดการณ์ว่าอาจเกิดขึ้นในเรื่องที่จะอ่าน

2.2.3.2 ขั้น W (What do I want to learn) ในขั้นตอนนี้นักเรียนค้นหาความจริงจากคำถามในสิ่งที่สนใจอยากรู้ หรือคำถามที่ยังไม่มีคำตอบเกี่ยวกับความคิดรวบยอดของเรื่อง พร้อมทั้งให้นักเรียนเขียนรายการคำถามที่ตั้งไว้ ในระหว่างอ่านนักเรียนสามารถเพิ่มคำถามและคำตอบในกลุ่มของตัวเองได้

2.2.3.3 ขั้น L1 (What did I learn) ในขั้นตอนนี้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ระหว่างการอ่านและหลังการอ่านลงในช่อง L (What did I learn) พร้อมทั้งตรวจสอบคำถามที่ยังไม่ได้ตอบ

2.2.3.4 ขั้น L2 (Mapping) นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จัดประเภทไว้ในขั้นตอน K(What do I know) เขียนชื่อเรื่องไว้ในตำแหน่งตรงกลางและเขียนองค์ประกอบหลักของแต่ละหัวข้อ พร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมในแต่ละประเด็น

2.2.3.5 ขั้น L3 (Summarizing) ขั้นตอนนี้นักเรียนช่วยกันสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิความคิดซึ่งการเขียนในขั้นนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครูและนักเรียนในการประเมินความเข้าใจของนักเรียน

2.2.4 บทบาทของครูในการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus

Carr and Ogle (1987, อ้างถึงใน วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์, 2548)) ได้กล่าวถึงการนำเทคนิค KWL Plus มาใช้เป็นกลวิธีในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยผ่านการอ่านดังต่อไปนี้

1. เลือกเรื่องหรือบทความที่เหมาะสมกับระดับชั้นและระดับความสามารถในการอ่านตามวัยของนักเรียน

2. สร้างแผนภูมิภาพ KWL (KWL-Chart) บนกระดานและสร้างใบงานสำหรับนักเรียนดังตาราง

ตารางที่ 2.7 แผนภูมิภาพ KWL (KWL-Chart) บนกระดานและสร้างใบงานสำหรับนักเรียน

K (นักเรียนรู้อะไรบ้าง)	W (นักเรียนต้องการรู้อะไร)	L (นักเรียนได้เรียนรู้อะไร)
	แผนผังมโนทัศน์	

ในการดำเนินการสอนนั้นครูจะต้องกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดระดมพลังสมอง (Brainstorm) แลกเปลี่ยนความรู้เพื่อดึงดูดความรู้ทั้งหมดของนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อที่จะอ่านโดยครูใช้คำถามตะล่อม(Prompting) กระตุ้นนักเรียนเพื่อให้อธิบายเหตุผลที่นักเรียนมีความคิดเช่นนั้น บันทึกสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้ในช่อง K (What do I know?) และแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลที่คาดว่าจะใช้

3. แนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการตั้งคำถามเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ต้องการจากการอ่านนำคำถามที่ตั้งไว้ใส่ลงในช่อง W (What do I want to learn?) คำถามเหล่านี้อาจได้มาจากการอภิปรายหรือการระดมความคิด คำถามควรมีหลากหลายเพื่อพัฒนาการคิด การจัดประเภทองค์ประกอบหลักของข้อมูลที่คาดการณ์ไว้จะเป็นการช่วยให้นักเรียนมีวัตถุประสงค์ในการอ่าน

4. ในขณะอ่านกระตุ้นนักเรียนให้แสวงหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้แสวงหาข้อมูลใหม่เพิ่มเติมและเพิ่มคำถาม

5. หลังจากอ่านเรื่องหรือบทความ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปรายผลการเรียนรู้ที่ได้จากการอ่านและเขียนลงในช่อง L (What did I learn?) บันทึกแนวคิด ความรู้ที่พบว่าน่าสนใจจากการอ่าน สำหรับคำถามบางคำถามที่ยังหาคำตอบที่ได้จากการอ่านครั้งนี้ ครูควรแนะนำแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติมแก่นักเรียน

6. สร้างแผนภาพความคิด ให้นักเรียนจัดประเภทของข้อมูลที่ได้บันทึกไว้ในช่อง L (What did I learn?) และถามคำถามเพื่อให้นักเรียนได้บรรยายความคิด สร้างแผนภาพความคิดข้อมูลที่มีความสำคัญที่ได้จากเรื่องที่อ่าน

7. แนะนำนักเรียนในการสรุป การเลือกข้อมูลและการจัดระบบข้อมูล ครูควรแนะนำนักเรียนให้ใช้โครงร่างข้อมูลจากแผนภาพความคิด เพื่อช่วยให้นักเรียนสรุปข้อมูลได้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น และให้นักเรียนเขียนรายละเอียดเฉพาะที่เป็นใจความหลักเพื่อขยายหัวข้อในแต่ละประเภท จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสามารถสรุปบทบาทหน้าที่ของครูและนักเรียนได้ดังตารางตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.8 สรุปบทบาทหน้าที่ของครูและนักเรียน

ขั้น	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
K (What do you know?)	- ครูเลือกเรื่องหรือบทความที่เหมาะสมกับระดับชั้นและระดับความสามารถในการอ่านตามวัยของนักเรียนกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดโดยใช้คำถามตะล่อมเพื่อให้นักเรียนอธิบายเหตุผลและแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลที่คาดว่าจะใช้	- ตอบคำถาม และบันทึกสิ่งที่นักเรียนรู้ในช่อง K (What do I know)
W (What do you want to know?)	- แนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการตั้งคำถามเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ต้องการจากการอ่าน - กระตุ้นให้นักเรียนแสวงหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ในขณะอ่าน	- อภิปรายและระดมความคิด เขียนคำถามที่ตั้งไว้ลงในช่อง W (What do I want to learn?) - อ่านเรื่องหรือบทความและตอบคำถามที่ตั้งไว้ รวมทั้งเพิ่มเติมคำ ถามในประเด็นที่ต้องการรู้
L (What have you learned?)	- ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปรายผลการเรียนรู้ที่ได้จากการอ่าน - ครูแนะนำแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติมแก่นักเรียนในส่วนที่นักเรียนยังหาคำตอบไม่ได้	- อภิปราย และเขียนบันทึกแนวคิด ความรู้ที่พบว่าน่าสนใจจากการอ่านลงในช่อง L (What did I learn) - ค้นคว้าเพิ่มเติมคำถามบางคำถามที่ยังหาคำตอบไม่ได้จากการอ่านครั้งนี้

(ต่อ)

ตารางที่ 2.8 (ต่อ)

ขั้น	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
PLus (Mapping และ Summarizing)	- ทบทวนรูปแบบการเขียนแผนผังมโนทัศน์โดยให้นักเรียนช่วยกันเลือกรูปแบบที่เหมาะสมในการสรุปเรื่องที่อ่าน	- สร้างแผนผังมโนทัศน์โดยเลือกข้อมูลสำคัญที่ได้จากเรื่องที่อ่าน - สรุปข้อมูลโดยใช้โครงร่างข้อมูลจากแผนผังมโนทัศน์เพื่อช่วยให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้นโดยเขียนรายละเอียดเฉพาะใจความหลักเพื่อขยายหัวข้อในแต่ละประเภท

2.2.5 ข้อดีและประโยชน์ของเทคนิค KWL Plus

ฆนัท ธาตุทอง (2551) ได้สรุปเกี่ยวกับประโยชน์ของ KWL Plus ไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ เนื่องจากผู้เรียนต้องระบุสิ่งที่รู้ สิ่งที่ต้องการรู้และการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งจัดระบบความรู้อย่างเป็นขั้นตอน

2. ช่วยให้ผู้เรียนมีการวางแผนและตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ จากการเน้นให้ผู้เรียนตรวจสอบและวางแผนเพื่อค้นหาคำตอบด้วยตนเอง

3. การสะท้อนผลการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะมีการตรวจสอบความรู้เดิมและความรู้ใหม่อยู่ตลอดทั้งกระบวนการ

ฆนัท ธาตุทอง (2556) ได้อธิบายเพื่อสนับสนุนการใช้เทคนิค KWL Plus ไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้น กระบวนการคิดของผู้เรียน โดยให้ความสำคัญกับการวางแผนการเรียนรู้ การตรวจสอบความเข้าใจ และการสะท้อนผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งแนวคิดดังกล่าวมีความสอดคล้องกับหลักการของเทคนิค KWL Plus ในหลายประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. การสะท้อนผลการเรียนรู้ (Reflection) การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ ทบทวนและสะท้อนผลการเรียนรู้ของตนเอง หลังจากการเรียนรู้เสร็จสิ้น เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักรู้ว่าสิ่งใดที่ตนเข้าใจแล้ว และสิ่งใดที่ยังต้องปรับปรุงหรือพัฒนาเพิ่มเติม การสะท้อนผลการเรียนรู้ดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เชิงลึก และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม แนวคิดนี้สอดคล้องกับเทคนิค KWL Plus ในขั้น L (What I Learned) และ Plus ซึ่งเป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ และจัดระบบความรู้ผ่านการเขียนสรุปหรือแผนผังความคิด อันเป็นกระบวนการสะท้อนผลการเรียนรู้

2. การคิดอย่างเป็นระบบ (Systematic Thinking) การเรียนรู้ของผู้เรียนควรดำเนินไปอย่างมีขั้นตอน เริ่มจากการ วางแผนการเรียนรู้ การกำหนดเป้าหมาย การดำเนินกิจกรรม และการประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจัดระเบียบความคิดของตนเองได้อย่างเป็นระบบ และเกิดความเข้าใจในเนื้อหาอย่างมีเหตุผล แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับโครงสร้างของเทคนิค KWL Plus ซึ่งกำหนดขั้นตอนการเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน ได้แก่

ขั้น K การเรียกคืนและจัดระบบความรู้เดิม

ขั้น W การตั้งเป้าหมายและกำหนดสิ่งที่ต้องการเรียนรู้

ขั้น L การสรุปและตรวจสอบความเข้าใจ

ขั้น Plus การจัดระบบความรู้และสังเคราะห์องค์ความรู้

การดำเนินกิจกรรมตามลำดับขั้นดังกล่าวช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนากระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ

3. การประเมินความเข้าใจของผู้เรียน (Self-Assessment) ต้องให้ความสำคัญกับการประเมินผลการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง โดยมองว่าการประเมินไม่ควรจำกัดอยู่เพียงการวัดผลปลายทาง แต่ควรเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นตลอดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถรับรู้จุดแข็ง จุดอ่อน และความก้าวหน้าของตนเอง แนวคิดนี้สอดคล้องกับเทคนิค KWL Plus ในขั้น L และ Plus ซึ่งผู้เรียนจะได้ประเมินตนเองว่าสามารถตอบคำถามที่ตั้งไว้ในขั้น W ได้มากน้อยเพียงใด และยังมีประเด็นใดที่ต้องฝึกฝนเพิ่มเติม อันเป็นการประเมินความเข้าใจของผู้เรียน

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2558) แนวคิดเกี่ยวกับการตั้งคำถาม การสะท้อน และการพัฒนากระบวนการคิดของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับประโยชน์ของเทคนิค KWL Plus ดังนี้

1. การตั้งคำถามและกระตุ้นการตั้งคำถามของผู้เรียน
2. การให้ผู้เรียนสะท้อนการเรียนรู้
3. การมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในการเรียนรู้
4. การเชื่อมโยงความคิดก่อน–หลังเรียนเพื่อพัฒนาความเข้าใจ

สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบเทคนิค KWL Plus มีประโยชน์ในการการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการสะท้อนผลการคิดอย่างเป็นระบบ และการประเมินความเข้าใจของผู้เรียน เป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้เชิงลึกที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีเป้าหมายและมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 แผนการจัดการเรียนรู้

2.3.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

อนิวรรต พิภพวงศ์ไพศาล (2559) ได้กล่าวว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ การเตรียมการสอนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางการสอนสำหรับครูอันจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ อย่ามีประสิทธิภาพโดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ และกาวัดประเมินผลผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

รวีรัตน์ สิริภูบาล (2551, อ้างถึงใน ศราวุฒิ เวียงอินทร์, 2560) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง เครื่องมือชนิดหนึ่งที่ครูสร้างขึ้นเพื่อความมั่นใจและความพร้อมของการจัดการเรียนรู้จากการเตรียมไว้ล่วงหน้า ช่วยให้ครูมีแนวทางที่ชัดเจนในการดำเนินการช่วยเหลือแนะนำผู้เรียนและกำกับควบคุมดูแลกระบวนการเรียนรู้ทั้งในเรื่องเนื้อหาสาระ ระยะเวลา จุดประสงค์การเรียนรู้พฤติกรรมของผู้เรียน เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ สื่อประกอบการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งการมีแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีย่อมส่งผลให้ครูสามารถดำเนินการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบตามขั้นตอน

และวิธีการที่กำหนดไว้ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงองค์ความรู้ขึ้นภายในตัวผู้เรียนตามที่ครูต้องการ โดยยึดมาตรฐานและสาระเรียนรู้ที่กำหนดไว้แต่หลักสูตรเป็นหลัก

วัชรพล วิบูลยศริน (2561) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนเพื่อดำเนินการส่งผ่านเนื้อหา ไปยังผู้เรียนผ่านกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอน ประกอบด้วยการกำหนดเป้าหมายหรือ วัตถุประสงค์ (สิ่งที่ผู้เรียนได้รับ) วิธีการบรรลุหรือไปยังเป้าหมาย (ขั้นตอน กระบวนการ) และ วิธีการวัดคุณภาพของการบรรลุเป้าหมาย (แบบทดสอบ ใบงาน การบ้าน และอื่น ๆ)

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ เครื่องมือสำหรับการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเป็นการกำหนดแนวทางชัดเจนในการจัดการเรียนการสอนที่ประกอบด้วยกระบวนการเรียนรู้ เนื้อหาสาระ ระยะเวลาในการสอน นวัตกรรมหรือเทคนิควิธีการสอนที่จะนำมาใช้กับผู้เรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้สอนมีแนวทางและวิธีการสอน ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้จะเป็นกรอบแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดี และสามารถบรรลุจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ๆ

2.3.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ทำให้ผู้สอนสอนด้วยความมั่นใจ เมื่อเกิดความมั่นใจในการสอนย่อมจะสอนด้วยความคล่องแคล่ว เป็นไปตามลำดับขั้นตอน อย่างราบรื่น ไม่ติดขัด เพราะได้เตรียมการทุกอย่างไว้ พร้อมแล้วการสอนก็จะดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างสมบูรณ์

2. ทำให้เป็นการสอนที่มีคุณค่าคุ้มกับเวลาที่ผ่านไป เพราะผู้สอนสอนอย่างมีแผน มีเป้าหมายและมีทิศทางในการสอน มิใช่สอนอย่างเลื่อนลอย ผู้เรียนได้รับความรู้ความคิด เกิดเจตคติ เกิดทักษะและเกิดประสบการณ์ใหม่ตามที่ผู้สอนวางแผนไว้ทำให้เป็นการเรียนการสอนที่มีคุณค่า

3. ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตร ทั้งนี้เพราะในการวางแผนการสอน ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรทั้งด้านจุดประสงค์การสอนเนื้อหาสาระที่จะสอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผล แล้วจัดทำออกมาเป็นแผนการสอน เมื่อผู้สอนสามารถสอนตามแผนการสอน ก็ย่อมทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามจุดมุ่งหมายและทิศทางของหลักสูตร

4. ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพดีกว่าการสอนที่ไม่มีการวางแผน เนื่องจากในการวางแผนการสอนผู้สอนต้องวางแผนอย่างรอบคอบในทุกองค์ประกอบของการ สอน รวมทั้งการจัดเวลาสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้เกิดการ เรียนรู้ได้โดยสะดวกและง่ายดายขึ้นดังนั้น เมื่อมีการวางแผนการสอนที่รอบคอบและปฏิบัติตาม แผนการสอนที่วางไว้ ผลของการสอนย่อมสำเร็จได้ดีกว่าการไม่ได้วางแผนการสอน

5. ทำให้ผู้สอนมีเอกสารเตือนความจำ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนต่อไป ทำให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนและเป็นแนวทางในการทบทวนหรือการออกข้อทดสอบเพื่อวัดผล ประเมินผลผู้เรียนได้นอกจากนี้ทำให้ผู้สอนมีเอกสารไว้ให้แนวทางแก่ผู้ที่เข้าสอนแทนในกรณีจำเป็น เมื่อผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนเองได้ ผู้เรียนจะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ต่อเนื่องกัน

6. ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาเรียน ทั้งนี้เพราะผู้สอน สอนด้วยความพร้อมเป็นความพร้อมทั้งทางด้านจิตใจ และความพร้อมทางด้านวัตถุ ความพร้อมทางด้านจิตใจคือความมั่นใจ

ในการสอน เพราะผู้สอนได้เตรียมการสอนมาอย่างรอบคอบ ส่วนความพร้อม ทางด้านวัตถุคือ การที่ผู้สอนได้เตรียมเอกสารหรือสื่อการสอนไว้อย่างพร้อมเพรียง เมื่อผู้สอนเกิดความพร้อมในการสอน ย่อมสอนด้วยความกระจ่างแจ้ง ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนในบทเรียน อันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน

ศราวุฒิ เวียงอินทร์ (2560) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นคู่มือที่ใช้ในการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละคาบ แต่ละสัปดาห์ล่วงหน้าว่าจะจัดกิจกรรมอะไรใช้วิธีสอนอะไรต้องเตรียมบุกสื่ออุปกรณ์แหล่งเรียนรู้อะไรบ้าง และวัดผลประเมินผลโดยวิธีใดซึ่งจะทำให้ครูผู้สอนมีความมั่นใจและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างราบรื่นบรรลุตามวัตถุประสงค์ ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้จึงมีความสัมพันธ์ต่อการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์ของหลักสูตร เพราะแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการวางแผนการจัดกิจกรรมทั้งหมด ที่เอื้อและตอบสนองต่อความต้องการ ความรู้ความสามารถของนักเรียน การวางแผนการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้าทำให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจอีกทั้งเป็นเครื่องมือประกอบการจัดการเรียนรู้ให้สามารถบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดเป็นเครื่องมือสำหรับผู้ปฏิบัติการสอนแทนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสาระที่กำหนดได้อย่างเหมาะสม เป็นเครื่องมือวัดประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อทราบความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมแต่ละเนื้อหา และเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนากิจกรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ช่วยให้ผู้สอนมีโอกาสศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อประกอบการเขียนแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน ช่วยให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ เพื่อให้ผู้สอนและทบทวนประสบการณ์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แค่ใช้เป็นหลักฐานทางวิชาการและด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สรุปได้ว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสำคัญต่อผู้สอน คือ ทำให้ผู้สอนได้มีการวางแผนและการเตรียมการสอนล่วงหน้า ได้ศึกษาค้นคว้าหา ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอน สื่อนวัตกรรม วิธีการวัดและประเมินผล ตลอดจนการนำหลัก จิตวิทยามาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และข้อมูลที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง สามารถนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการวางแผน พัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

ชวลิต ชูกำแพง (2553) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (จุดประสงค์การเรียนรู้)
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (สาระสำคัญ)
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนการสอน)
4. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้
5. การวัดประเมินผล
6. ความคิดเห็น/และข้อเสนอแนะของผู้บริหาร
7. บันทึกหลักการใช้แผนการจัดการเรียนรู้
8. ภาคผนวก

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2543, อ้างถึงใน ฐิติวรดา พิมพานนท์, 2560) ได้กล่าวว่า รายละเอียดของส่วนประกอบในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการจัดทำรายละเอียดการจัดกิจกรรมการเรียน

การสอน ด้วยนำเอากิจกรรม เนื้อหา จุดประสงค์ แต่ละตอนจากการวางแผนการจัดการเรียนรู้มาเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามแบบที่กำหนดโดยทั่วไป ซึ่งนิยมเขียนให้มีประกอบและแนวการเขียนรายละเอียดของประกอบ ดังนี้

1. ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ เขียนชื่อรายวิชา ชั้นเรียน เรื่องและเรื่องย่อย รวยความรู้หรือหน่วยย่อย จำนวนชั่วโมง อาจจะเพิ่มเติมชื่อผู้สอนและวันเวลาที่สอนด้วย

2. สาระสำคัญ เขียนบทสรุปที่แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาที่สอนกับจุดประสงค์ คือสิ่งที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างไร บางตำราเรียกบทสรุปนี้ว่า ความคิดรวบยอด

3. จุดประสงค์ เขียนสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนเมื่อจบกิจกรรมการเรียนรู้การสอน นิยมเขียนจุดประสงค์ที่วิเคราะห์ได้จากคำอธิบายรายวิชา และหาสัมพันธ์กับเนื้อหาและกิจกรรมไว้แล้วในการวางแผนการจัดการเรียนรู้หรือการจัดทำกำหนดการสอน และเพิ่มเติม หรือแยกย่อยเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ที่คาดหวัง

4. เนื้อหา เขียนชื่อเรื่องที่ต้องการให้เรียนรู้ และอาจจะเพิ่มเติมเรื่องย่อย หรือข้อสรุปของเรื่องด้วยก็ได้

5. กิจกรรมการเรียนการสอน เขียนขั้นตอนการจัดกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้ที่แสดงให้เห็นบทบาทของผู้สอน บทบาทของผู้เรียน และการใช้สื่อหรือเครื่องมือประกอบการจัดกิจกรรมนิยมแสดงให้เห็น ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุป ลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะเป็นขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ จึงมีข้อพิจารณาว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการ

6. สื่อการเรียนการสอน เขียนชื่อสื่อ หรือเครื่องมือที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งสื่อของผู้สอน หรือของผู้เรียนทุกรายการ

7. การวัดประเมินผล เขียนชื่อวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบ เก็บข้อมูล หรือการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกขั้นตอน หรือทุกประเภทที่ใช้ในการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้นั้น ๆ

8. บันทึกผลการตรวจสอบและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร เป็นส่วนของผู้บริหารหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำการตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ จะเขียนบันทึกความเห็น ผลการตรวจหรือข้อเสนอแนะที่จะให้ผู้สอนนำไปใช้ในการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้นั้น ๆ

9. บันทึกผลหลังการสอน เป็นส่วนที่ผู้สอนบันทึกข้อมูลต่าง ๆ จากการจัดการเรียนการสอนเมื่อเสร็จสิ้นการสอนตามแผน อาจจะบันทึกความสำเร็จ ปัญหา ผลการเรียนรู้ที่ควรจะแก้ไขปรับปรุงเรื่องที่ควร เพิ่มเติมในแผนการจัดการรูปถัดไปหรืออื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้

เรืองยศ ศิริเสาร์ (2553, อ้างอิงใน อาภาพร บุญเติม, 2561) ได้กล่าวว่า หลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นงานที่ไม่ยาก แต่ผู้ที่ไม่คุ้นเคยจะรู้สึกว่าเป็นงานที่ยาก ถ้าได้ฝึกอย่างสม่ำเสมอผลที่ได้จะคุ้มค่ากับเวลาที่แท้จริงหลักการเขียนถูกต้องตามหลักการ สิ่งที่ควรเขียนให้ชัดเจนในแผนการจัดการเรียนรู้ได้แก่

1. ชื่อเรื่องหรือชื่อหัวข้อเรื่องย่อย

2. จำนวนคาบ

3. สาระสำคัญ
4. จุดประสงค์การเรียน
5. เนื้อหา
6. กิจกรรมการเรียนการสอน
7. สื่อการเรียนการสอน
8. การวัดผลประเมินผล

สรุปได้ว่า การออกแบบและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus ควรมีองค์ประกอบ 10 ส่วน ดังนี้ 1) หัวเรื่องของแผนการจัดการเรียนรู้ 2) สาระสำคัญ 3) จุดประสงค์การเรียนรู้ 4) เนื้อหา 5) กิจกรรมการเรียนการสอน 6) สื่อการเรียนการสอน 7) การวัดและประเมินผล 8) ภาคผนวกหรือเอกสารประกอบท้ายแผน 9) ความเห็นของผู้ตรวจ และ10) ผลการใช้แผนหรือผลการจัดการเรียนการสอน

2.3.4 ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2555) กล่าวว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นงานสำคัญในการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้สอน เพราะเป็นการเตรียมการช่วยเหลือในการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุผลตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ ในการเขียนแผนการเรียนรู้ผู้จัดการเรียนรู้ต้องศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นของกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่จะจัดทำหลักสูตรเพื่อให้เข้าใจเป้าหมายและทิศทางของการจัดการเรียนรู้

2. วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นเพื่อกำหนดสาระการเรียนรู้ช่วงชั้นและกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาค (เฉพาะระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กำหนดสาระการเรียนรู้เป็นรายภาคเรียน) สาระการเรียนรู้ช่วงชั้นเป็นการกำหนดเนื้อหาที่จะต้องเรียน โดยคำนึงถึงจุดเน้นของหลัก ความต้องการของผู้เรียน ความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน จำนวนเวลาที่จัดการเรียนรู้ในแต่ละสัปดาห์ วัยและระดับชั้น ส่วนการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาคนั้น เป็นการระบุถึงความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะของผู้เรียน ซึ่งจะเกิดจากการเรียนรู้ในแต่ละปี/ภาค

3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ช่วงชั้นและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาคเพื่อกำหนดเป็นสาระการเรียนรู้รายปี/รายภาค กล่าวคือ เนื้อหาที่จะต้องเรียนให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน

4. นำผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาค และสาระการเรียนรู้รายปี/รายภาคมาพิจารณาเพื่อจัดทำคำอธิบายรายวิชา

5. คำอธิบายรายวิชามากำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งอาจอธิบายได้ว่าหน่วยการเรียนรู้เปรียบเสมือนบทเรียนบทหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาหลายเรื่องที่มีความสัมพันธ์กัน นอกจากนี้การจัดทำหน่วยการเรียนรู้อาจใช้ลักษณะเนื้อหาของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงเข้าด้วยกัน

6. นำหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วยมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นรายหน่วย

7. นำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นรายหน่วยมาจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง

มยุรฉัตร ฉัตรพุฒิชัย (2559) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนในการจัดทำแผนจัดการเรียนรู้เริ่มจากการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยศึกษามาตรฐาน ตัวชี้วัดการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้แล้วกำหนดให้

สอดคล้องกับสภาพความต้องการ จากนั้นนำตัวชี้วัดชั้นปีและสาระการเรียนรู้รายปีมาจัดทาคำอธิบายรายวิชา แล้วกำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้และจัดทาแผนจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง ซึ่งการจัดทำแผนการเรียนรู้รายชั่วโมง มีองค์ประกอบคือ หัวเรื่อง (Heading) จุดประสงค์ (Objective) สาระสำคัญ (Concept) กิจกรรมการเรียนรู้ (Activities) สื่อการเรียนรู้ (Resources and Materials) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment) และการบันทึกผลการจัดการเรียนรู้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542, อ้างถึงใน ฐิติวรดา พิมพานนท์, 2560) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ขั้นที่ 1 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นการกำหนดสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนมี หรือบรรลุ ซึ่งมีทั้งความรู้ ทักษะ และเจตคติ จุดประสงค์การเรียนรู้จะได้มาจากจุดหมายของหลักสูตร จุดประสงค์ของวิชาหรือกลุ่ม ประสบการณ์ และจุดประสงค์และคำอธิบายรายวิชา การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ จะต้องเขียนให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้านและเขียนให้เชิงพฤติกรรม จุดประสงค์สามารถจำแนกได้ 3 ด้าน ดังนี้คือ

1.1 พุทธิพิสัย (Cognitive) คือจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นความสามารถทางสมอง (HEAD) หรือ ความรอบรู้ในเชิงเนื้อหาวิชาหรือในทฤษฎี

1.2 ทักษะ (Skill) คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติที่ต้องลงมือทำ (HAND)

1.3 จิตพิสัย (Affective) คือจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นคุณธรรม หรือเจตนคติหรือความรู้สึกในจิตใจ (HEART)

จุดประสงค์การเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 ระดับคือ

1. จุดประสงค์ปลายทาง คือจุดประสงค์ที่เป็นเป้าหมายสำคัญที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนในการเรียนแต่ละเรื่อง หรือแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

2. จุดประสงค์นำทาง คือ จุดประสงค์ที่วิเคราะห์แตกออกจากจุดประสงค์ปลายทางเป็นจุดประสงค์ย่อย โดยกำหนดพฤติกรรมสำคัญที่คาดหวังให้เกิดกับผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนจากจุดย่อยไปจนถึงจุดใหญ่ปลายทาง ในการสอนจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดประสงค์นำทางไปสู่จุดประสงค์ปลายทาง

2. ขั้นที่ 2 การกำหนดแนวการจัดการเรียนการสอน (Learning) เป็นการพิจารณาว่าการเรียนการสอนในแผนนั้น มีจุดเด่นหรือสาระสำคัญอะไร จะต้องสอนเนื้อหาได้จึงจะครอบคลุมครบถ้วน จะเลือกใช้เทคนิคหรือวิธีสอนได้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จึงจะทำให้ผู้ได้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ และจะใช้สื่อการเรียนการสอนใด จึงจะสอดคล้องเหมาะสมกับกิจกรรมที่กำหนด การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย

2.1 การเขียนสาระสำคัญ สาระสำคัญหมายถึง ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับ เนื้อหาหลักการ วิธีการที่ต้องการจะให้ผู้เรียนได้รับหลังจากเรียนเรื่องนั้น ๆ แล้ว ทั้งในด้านความรู้ ความสามารถเจตนคติ สาระสำคัญ จะเป็นข้อความที่เขียนในลักษณะสรุปเนื้อหา เป้าหมายอย่างซ้ำ จะเขียนเป็นความเรียงหรือเป็นข้อก็ได้

2.2 เนื้อหา คือ รายละเอียดของเรื่องที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วย ทฤษฎี หลักการ วิธีการ และแนวปฏิบัติ การจะเขียนเนื้อหาสาระในการสอนแต่ละจุดประสงค์หรือแต่ละเรื่องได้ดีนั้น ครูผู้สอนจะต้องศึกษาหาความรู้จากเอกสาร ตำราเรียน คู่มือ

ครูและแหล่งความรู้ต่าง ๆ นำมาพิจารณาใช้ประกอบให้เหมาะกับวัย และระดับของผู้เรียน ทั้งในด้านความยากง่ายและความถูกต้องเหมาะสม การเขียนเนื้อหาสาระในแผนการจัดการเรียนรู้ ครูจะเขียนเนื้อหาสาระ รายละเอียดทั้งหมดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ตามหัวข้อที่อยู่ในแผนการจะเรียนรู้ก็ได้ แต่หากรายละเอียดของเนื้อหามีมากควรเขียนเฉพาะหัวข้อเรื่องเนื้อหานั้น ๆ ไว้ ส่วนรายละเอียดนำไปไว้ในส่วนท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ หรือนำส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระของทุกแผนการจัดการเรียนรู้แยกไว้อีกเล่มนึงแต่หากเป็นเอกสารประกอบการสอนก็ได้

2.3 กิจกรรมการเรียนการสอน คือ สภาพการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นเพื่อนำ ผู้เรียนไปสู่เป้าหมายหรือจุดประสงค์การเรียนที่กำหนด การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ จึงเป็นความสามารถและทักษะของครูมืออาชีพในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิผล กิจกรรมการเรียนการสอนควรมีลักษณะดังนี้

2.3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา

2.3.2 ฝึกกระบวนการที่สำคัญให้กับผู้เรียน

2.3.3 เหมาะสมกับธรรมชาติและวัยของผู้เรียน

2.3.4 เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและชีวิตจริง

2.3.5 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.4 สื่อการเรียนการสอน ทมายถึง สิ่งที่เป็นพาหนะหรือสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตนคติให้บรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนการสอนและตามจุดหมายของหลักสูตรได้ดียิ่งขึ้น หรือเร็วยิ่งขึ้น จากการศึกษาวิจัยพบว่าสื่อประเภทต่าง ๆ มีประสิทธิผลเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ต่าง ๆ ในระดับที่แตกต่างกัน

3. ขั้นที่ 3 การกำหนดวิธีวัดและประเมินผล (Evaluation) การวัดและการประเมินผลจัดเป็นกิจกรรมสำคัญที่สอดแทรกอยู่ในทุกขั้นตอน ของกระบวนการจัดการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่ก่อนการเรียนการสอนจะเป็นการประเมิน เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ระหว่างการเรียนการสอนจะเป็นการประเมินเพื่อปรับปรุงผลการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนทราบผลการเรียนของตนเป็นระยะ ๆ เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา/ภาคเรียน จะเป็นการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนเพื่อตรวจสอบให้แน่ชัดว่าผู้เรียนสามารถบรรลุจุดประสงค์การเรียนที่กำหนดไว้ สรุปขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้เป็นดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตร จะต้องศึกษาตั้งแต่หลักการ โครงสร้าง จุดหมายของหลักสูตร จุดประสงค์ของวิชาและคำอธิบายรายวิชา เพื่อจะนำไปสู่การวิเคราะห์จุดประสงค์เรียนรู้ได้

3.2 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระและกิจกรรม การวิเคราะห์ จะต้องวิเคราะห์จากจุดประสงค์ และคำอธิบายรายวิชา แล้วนำไปสัมพันธ์ กับจุดหมายและหลักการของหลักสูตร เพื่อดูว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรม ครอบคลุมครบถ้วนตามที่หลักสูตรต้องการหรือไม่

3.3 หากลวิธีการทำแผนการจัดการเรียนรู้ คือการเตรียมการสอน ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษากลวิธีการสอน เพื่อให้การสอนบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญมีการฝึกทักษะเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มกระบวนการที่ใช้ในการเรียนการสอน และทฤษฎี

การเรียนรู้มีมากมายที่จะเลือกหามาใช้สอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รวมทั้งกระบวนการที่ให้นักเรียนวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วย

3.4 จัดทำสื่อการเรียนการสอน การทำแผนการจัดการเรียนรู้จำเป็นต้องจัดหาสื่อและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับคนละวิธีที่คิดขึ้น

3.5 จัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผล การทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี จะต้องคิดวางแผนให้ครบวงจร คือจะต้องวางแผนทางให้ครอบคลุมถึงการจัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนการสอน เพื่อดูว่าการเรียนการสอนนั้นบรรลุผลหรือไม่ เครื่องมือวัดและประเมินผล การเรียนการสอนนั้นจะต้องทำทั้งประเมินผลระหว่างเรียน เพื่อปรับปรุงและประเมินผลสัมฤทธิ์ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ด้วย

3.6 กำหนดโครงสร้างการทำแผนการจัดการเรียนรู้นั้นโดยตลอดใน 1 ภาคเรียน ประกอบด้วย เวลา เนื้อหาสาระ จุดประสงค์การเรียนรู้ แนวการสอน สื่ออุปกรณ์ ตลอดจนการวัดผลและประเมินผล

สรุปได้ว่า ขั้นตอนในการจัดทำแผนจัดการเรียนรู้ ควรเริ่มจากการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยศึกษามาตรฐาน ตัวชี้วัดการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ แล้วกำหนดให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการ จากนั้นนำตัวชี้วัดชั้นปีและสาระการเรียนรู้รายปีมาจัดทาคำอธิบายรายวิชา แล้วกำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้และจัดทำแผนจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง แล้วจัดทำแผนการเรียนรู้รายชั่วโมง

2.4 การหาประสิทธิภาพ

2.4.1 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

บุญชม ศรีสะอาด (2554) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหมายว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดเป็นร้อยละของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงาน และการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อร้อยละของผลสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ ถ้าเกณฑ์ 80/80 ก็คือประสิทธิภาพของกระบวนการต่อประสิทธิภาพของผลลัพธ์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2537, อ้างถึงใน ฐิติวรดา พิมพานนท์, 2560) ได้กล่าวไว้ว่า การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำผลการสอนไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้แล้วนำ ผลที่ได้มาปรับปรุงเพื่อนำไปใช้สอนจริง ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยให้ความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ 3 ข้อ คือ

1. เกณฑ์การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแผนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้จัดทำแผนการสอนจะพึงพอใจว่าหากแผนการสอนมีประสิทธิภาพตามระดับนั้นแล้ว แผนการสอนนั้นก็มีคุณค่าที่จะนำไปสอนนักเรียนให้มีสัมฤทธิ์ผลสูงสุด เกณฑ์การหาประสิทธิภาพกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหมายว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อร้อยละของผลการทดสอบต่างเรียนของผู้ได้ทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

2. ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) คือ การประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) ของผู้เรียน ได้แก่ การทำใบงาน การทดสอบย่อย การประเมินพฤติกรรมการประกอบกิจกรรมกลุ่ม การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมอื่น ๆ ที่ผู้สอนกำหนดไว้

3. ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) คือ การประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Terminal Behavior) โดยพิจารณาจาก การทดสอบหลังเรียน และการสอบไล่ ตัวอย่าง 75/75 หมายความว่า เมื่อเรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะสามารถทำใบงาน การทดสอบย่อย การประเมินพฤติกรรมการประกอบกิจกรรมกลุ่ม การประเมิน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมอื่น ๆ ได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 75 และทำข้อสอบปลายภาคเรียน หรือสอบไล่ ได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 75 การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความเหมาะสม โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคติอาจตั้งไว้ 75/75

รุจิรุจน์ ศรีประยูร (2565) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติการสอน หรือดำเนินการสอนของครู เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ การกำหนดเกณฑ์ไว้ล่วงหน้า และดำเนินการตามตามแผนการจัดการเรียนรู้ระหว่างเรียนและหลังเรียนเพื่อให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งมีการกำหนดการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2)

2.4.2 เกณฑ์การหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) ได้กล่าวถึง การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือว่าเมื่อผลิตสื่อขึ้นมาใช้ประกอบการเรียนการสอน เช่น ชุด การสอน บทเรียนสำเร็จรูป หรือหนังสือเรียน ควรได้รับการประเมินประสิทธิภาพของสื่อว่าเหมาะที่จะนำไปใช้ต่อหรือไม่ หรือสื่อนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ เพื่อจะได้หาข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพต่อไป

เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของสื่อการเรียน ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตสื่อการเรียนพึงพอใจว่า เมื่อสื่อนั้นมีประสิทธิภาพถึงระดับที่กำหนดไว้แล้วก็มีคุณค่าที่จะนำไปใช้ในการสอนนักเรียน และคุ้มค่าแก่การผลิตออกมาเป็นจำนวนมากซึ่งการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ กระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรม 2 ประเภท คือพฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1/E_2 (E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง คือ การประเมินผลต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยหลาย ๆ พฤติกรรม เรียกว่า กระบวนการ (Process) ของผู้เรียนที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่มและบุคคล ได้แก่ งานที่มอบหมาย และกิจกรรมอื่น ๆ ที่ผู้สอนกำหนดไว้ประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย คือ การประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียนโดยพิจารณาจากหลังการทดสอบหลังเรียน และการสอบไล่ ประสิทธิภาพของสื่อ จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหมายว่า ผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่น่าพอใจ โดยกำหนดเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ย ของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมด ต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ผู้สอนเป็น

ผู้พิจารณาตามความเหมาะสม โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตนาศึกษา อาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ไม่ควรตั้งไว้ต่ำเพราะเมื่อตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใดแล้ว ก็มักได้ผลเท่านั้นเช่น ในระบบการสอนของไทยในปัจจุบันได้กำหนดเกณฑ์ไม่ตั้งใจไว้ 0/50 นั่นคือ กระบวนการมีค่า 0 เพราะครูมักไม่มีเกณฑ์เวลาให้งานหรือแบบฝึกหัดแก่นักเรียน ส่วนคะแนนผ่าน คือ 50 % ผลปรากฏว่า คะแนนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยเฉลี่ยแต่ละปีเพียง 51 % เท่านั้น

ศิริอร เมี้ยนมิตร (2561) ได้กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือเป็นกระบวนการถือว่าเป็นส่วนสำคัญในการหาประสิทธิภาพ เพราะจะทำให้ผู้สอนรู้ว่าเครื่องมือที่สร้างขึ้นมามีความเหมาะสมและกระบวนการอันเป็น ไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่

เผชิญ กิจระการ (2546, อ้างถึงใน อาภาพร บุญเติม, 2561) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนเป็นการนำสื่อไปทดลองใช้กับนักเรียนเป้าหมายที่ต้องการ การหาประสิทธิภาพของสื่อ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ (CAI) บทเรียนโปรแกรม ชุดการสอน แผนการสอน แบบฝึกทักษะ เป็นต้น ส่วนมากจะใช้วิธีนี้ ประสิทธิภาพที่วัดได้ส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทาแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียนหรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น E_1/E_2=80/80, E_1/E_2=85/85, E_1/E_2=90/90 ขึ้นอยู่กับธรรมชาติเนื้อหาวิชา นอกจากนี้ยังตั้งเกณฑ์ความคลาดเคลื่อนไว้เท่ากับ ร้อยละ 2.5 นั่นคือ ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้คือ 87.5/87.5 หรือ 87.5/90 เป็นต้น

สรุปได้ว่า ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ สร้างและพัฒนาขึ้นเพื่อหาคะแนนร้อยละของกระบวนการเรียน (แบบฝึกการอ่านจับใจความ แบบทดสอบย่อย) ทางการเรียนหลังเรียน และมีผลตามเกณฑ์ที่คาดหวัง 75/75 โดยพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการที่ได้จากค่าคะแนนเฉลี่ยมาเป็นร้อยละ ซึ่งคะแนนของกระบวนการได้มาจากแบบทดสอบระหว่างเรียน (แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบย่อย) ของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละหน่วย ที่ได้ประเมินจากผู้เรียน ซึ่งคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบทดสอบการอ่านจับใจความหลังเรียนของผู้เรียน ซึ่งคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

2.5 ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้น

2.5.1 ผลสัมฤทธิ์

2.5.1.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์

ทัศน์มน หนูนิมิตร (2551) ได้กล่าวถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หมายถึง คะแนนที่เกิดจากความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนตามกรอบจุดประสงค์ของบทเรียนซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบ ระหว่างเรียนหรือหลังการเรียน

ธวัชชัย ศุภดิษฐ์ (2556) อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงความรู้ความเข้าใจ ความสามารถหรือความสำเร็จของนักศึกษาที่ได้จากการเรียนการสอนซึ่งวัดผลความสำเร็จหรือระดับ

ความรู้ความสามารถของนักศึกษาว่ามีความรู้มากน้อยจากผลของคะแนนสอบในแต่ละวิชาและประเมินผลออกมาในรูปของเกรดเฉลี่ยสะสม

กัลญารัตน์ เทพบุตร (2561) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง สิ่งที่ผู้เรียนได้รับ หลังจากจบการเรียนการสอนเป็นความสามารถในการปฏิบัติที่แสดงให้เห็นถึงความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาหรือข้อมูลความรู้ที่กำหนดไว้ และบ่งบอกถึง สมรรถภาพทางสติปัญญาที่สามารถตรวจสอบได้โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้เรียนที่เกิดหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลง สามารถวัดและประเมินได้ด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ หรือการทดสอบภาคปฏิบัติ ซึ่งอยู่ในขอบเขตของเนื้อหาวิชาที่เรียนและสามารถใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินระดับความสามารถของผู้เรียนได้

2.5.2 การอ่านจับใจความ

2.5.2.1 ความหมายของการอ่าน

โชติกานต์ เที่ยงธรรม (2556) ได้กล่าวว่า มีเหตุผลหลายประการว่าทำไมการสอนนักเรียนให้อ่านข้อความหรือเรื่อง (Text) ที่เป็นภาษาอังกฤษได้จึงเป็นหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของครู ประการแรกคือมีนักเรียนจำนวนมากที่อยากอ่านได้ ไม่ว่าจะเพียงเพื่ออาชีพการงาน เพื่อการศึกษา หรือเพียงเพื่อความบันเทิงเท่านั้น ดังนั้นอะไรก็ตามที่เราสามารถทำได้เพื่อช่วยให้การอ่านง่ายขึ้นสำหรับเขา จะต้องเป็นเรื่องที่ดีมากก็อ่านยังมีประโยชน์อื่น ๆ อีกด้วย แล้วมีโอกาสได้เห็นการใช้ภาษาอังกฤษ (โดยมีหัวข้อแม้ว่านักเรียนต้องเข้าใจสิ่งที่อ่านไม่มากก็น้อย) เป็นสิ่งที่ดีสำหรับผู้เรียนภาษาอย่างน้อยที่สุดภาษาบ้างส่วนใหญ่ยังคงติดอยู่ในหัวของเขาบ้าง ซึ่งนั่นเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ภาษา หากเรื่องที่อ่านนั้นน่าสนใจเป็นพิเศษและทำให้เขาอยากอ่านต่อก็ได้รู้ก็ยิ่งจะมีทางประสบความสำเร็จได้มากยิ่งขึ้น บทอ่านยังเป็นแบบอย่างที่ดีของการเขียนภาษาอังกฤษด้วย เมื่อเราสอนทักษะการเขียน เราจำเป็นต้องให้นักเรียนดูแบบอย่างการเขียนที่เราจะต้องการให้เขาเขียนได้ถูกต้อง บทอ่านยังเป็นโอกาส ให้นักเรียนได้ศึกษาคำศัพท์ ไวยากรณ์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและวิธีการแต่งประโยค เขียนเรียงความ ระดับย่อหน้าและระดับความยาวได้ และบทอ่านที่ดีสามารถนำเสนอหัวข้อที่น่าสนใจ กระตุ้นการพูดคุยแสดงความคิดเห็น กระตุ้นการใช้จินตนาการประการสุดท้าย บทอ่านเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนที่ดึงดูดความสนใจและครอบคลุมเนื้อหาสาระที่หลากหลาย

อดิศยา ปรางทอง (2560) ได้กล่าวไว้ว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ ได้แก่ ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านความสามารถทางภาษา ความสามารถในการคิดทัศนคติต่อสิ่งที่อ่านและจุดประสงค์ในการอ่าน

สรุปได้ว่า ความหมายของการอ่าน คือ ทักษะพื้นฐานที่สำคัญของผู้เรียน โดยการใช้ประสาทสัมผัสทางตาดูตัวอักษร ข้อความ คำศัพท์ ไวยากรณ์จากเรื่องที่อ่านที่ได้มาจากความคิดของผู้เขียนที่ได้แต่งและเรียบเรียงออกมา ผู้เรียนจะเป็นผู้อ่านทันที เมื่อได้เห็นและมีปฏิกิริยาตอบโต้เมื่อได้แสดงความคิดเห็น ดังนั้นการอ่านจึงเป็นความสามารถที่ผู้อ่านได้เกิดการคิดวิเคราะห์และตีความหมายในสำนวนหรือนิยามของผู้อ่านเข้าใจ

2.5.2.2 การอ่านจับใจความ

อนิวรรต พิภพวงศ์ไพศาล (2559) ได้กล่าวไว้ว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนผู้อ่าน การได้ข้อมูลที่ต้องการจากงานเขียน และความเข้าใจในงานเขียน ซึ่งเกิดจากกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมของผู้อ่าน ข้อมูลบทอ่านแล้วก็ได้บทการอ่าน โดยผู้อ่านต้องใช้ความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ ตั้งแต่ระดับ โครงสร้างและระดับความหมาย รวมการชี้แนะที่อยู่ในบริบทที่อ่านมาใช้ในการสร้างความหมายและทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

กานต์ธิดา ทองจันทร์ (2564) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและเนื้อเรื่อง ผู้อ่านจำเป็นต้องมีกระบวนการคิด กระบวนการตีความและกระบวนการแปลความหมายของสิ่งที่ได้อ่าน ผ่านกระบวนการทางสติปัญญา การวิเคราะห์ ไตร่ตรอง ถึงแล้ว ถึงเนื้อความที่อ่านว่าผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร โดยอาศัยประสบการณ์เดิมเข้ามาช่วยในกระบวนการทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน จริงจะทำให้การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นด้วยประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ

สรุปได้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ สิ่งที่ผู้อ่านได้เห็นข้อมูลจากข้อความ และเกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์ ไตรตรอง ตีความ แปลความหมาย ด้วยสติปัญญา และจับประเด็นสำคัญในเรื่องที่อ่าน ซึ่งผลของการอ่านเพื่อความเข้าใจจะแสดงพฤติกรรมการแสดงความความคิดเห็นและสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ได้ผ่านการคัดกรองและไตร่ตรองมาอย่างดีจากกรอบที่ผู้อ่านได้เห็นและพบเจอ ดังนั้นการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นผลลัพธ์ที่ผู้อ่านได้ผ่านการคิดวิเคราะห์และสรุปใจความสำคัญออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรด้วยภาษาที่ถูกต้อง

2.5.2.3 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ

ธัญลักษณ์ ชิณวงศ์ (2560) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตฉลองความอยากรู้อยากเห็น อันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ได้ทุกเรื่องผู้ที่อ่านมากจะได้รับประโยชน์จากกระแสข้อมูลข่าวสาร ในแต่ละวันและชีวิตอยู่อย่างมีความสุข ผู้ที่อ่านน้อยหรือไม่อ่านเลยจ๊ะเปรียบเสมือนคนหูหนวกตาบอดให้รู้เรื่องโลกภายนอก จะทำให้ลุ่มหลงงมงายได้ง่าย เพราะความคิดไม่กว้างไกลเชื่อในสิ่งที่ไร้สาระเพราะติดตามการอ่านน้อยข้อมูลไม่ถูกต้องความรู้ที่ได้มาจากการอ่านถือเป็นการลงทุนที่น้อยที่สุด แต่เป็นความรู้ที่ขยายไปสู่วงกว้างมากที่สุด โดยเฉพาะในปัจจุบันโลกมีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการมาก การอ่านจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะทำให้บุคคลก้าวหน้าทันต่อเหตุการณ์และความเจริญก้าวหน้าของโลก

อาภาพร บุญเติม (2561) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตมากขึ้น ในชีวิตประจำวันต้องได้รับข่าวสารและสารสนเทศต่าง ๆ ด้วยการอ่าน เพราะการสื่อสารในปัจจุบันได้เผยแพร่ทางสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์มากกว่าสื่อทางเสียง การอ่านมีความสำคัญเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับอารมณ์ เกี่ยวกับจิตใจ บุคลิกภาพ อาชีพ และที่สำคัญอย่างยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับเป็นเสมือนสะพานเชื่อมโยงให้เกิดความรู้ความเข้าใจของมวลมนุษย์ทุกชาติทุกภาษาและให้สามารถประกอบกิจการงานต่าง ๆ อันเป็นคุณประโยชน์ร่วมกันได้

กมลวรรณ เกตุภูงา (2563) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ที่มีความสามารถในการที่จะเข้าใจในสิ่งที่ตนได้อ่านนั้นต้องมีพฤติกรรมที่แสดงออกหลายประการ ได้แก่ การจับใจความ สามารถย่อใจความสำคัญหรือสรุปโครงเรื่องของสิ่งที่อ่าน และผสมผสานความรู้ ความคิดใหม่ให้เข้ากับความรู้เดิม และสามารถ

สรุป และประเมินค่าในสิ่งที่อ่านได้ ทักษะการอ่านนั้นมีความสำคัญในทุก ๆ ด้าน ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเรา ซึ่งการอ่านเป็นทักษะทางภาษาด้านการรับรู้ที่มีความสำคัญมาก และยังเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เป็นรากฐานของการเรียนในแต่ละวิชา การอ่านช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตมนุษย์ที่ได้ผลระยะยาวมากที่สุด การอ่านยังช่วยให้ผู้อ่านมีพัฒนาการด้านสมองเพราะในขณะที่อ่านนั้นผู้อ่านต้องคิดเพื่อทำความเข้าใจความหมายจากข้อความที่อ่าน ซึ่งผู้อ่านจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนอยู่เสมอเพื่อเป็นพื้นฐานในพระการพัฒนาทักษะอื่น ๆ ได้ด้วย

วราภรณ์ พูลสวัสดิ์ (2564) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญอย่างมากในชีวิตมนุษย์ กล่าวได้ว่าในทุกวิชาและทุกสาขาอาชีพต้องใช้ทักษะด้านการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ในโลกศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นสังคมของยุคดิจิทัล ที่มีสื่อต่าง ๆ ในการให้ข้อมูลข่าวสาร แต่การอ่านก็ยังเป็นสิ่งที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด การอ่านเป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาความคิดให้มีมุมมองความคิดที่กว้างไกลขึ้น สามารถนำความรู้และสิ่งที่ได้จากการอ่านมาช่วยในการตัดสินใจแก้ปัญหากับสิ่งที่พบเจอได้ในชีวิตประจำวัน ช่วยให้ค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ความคิดใหม่ ๆ

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการอ่าน จัดเป็นเครื่องมือของมนุษย์ที่ใช้เพื่อแสวงหาความรู้ข้อมูลต่าง ๆ เนื่องจากการอ่านมีความสัมพันธ์กับสมองของมนุษย์ช่วยเกิดการรับรู้ ความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ การอ่านยังพัฒนาความสามารถคุณภาพชีวิต ทันการเปลี่ยนแปลงของโลก ช่วยให้มนุษย์เกิดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ คิดวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหาได้อย่างเป็นขั้นเป็นตอน ดังนั้นการอ่านส่งเสริมให้ผู้อ่านหรือผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น

2.5.2.4 จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ

วิไลลักษณ์ ไชยอาจ (2560) ได้กล่าวไว้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่าน คือ การอ่านย่อมมีบทบาทสำคัญของการอ่าน อ่านแล้วทำให้เกิดความรู้ ส่งเสริมการอ่านจากขั้นพื้นฐาน ไปสู่ขั้นที่สูงขึ้น ทำให้อ่านแล้วมีความคิดแตกฉานนำความรู้ที่อ่านมาแก้ปัญหาสังคม เศรษฐกิจ ชานเมือง และเรื่องส่วนตัวได้ การอ่านได้แนวคิดที่ได้จากการอ่านไปสนทนาโต้ตอบกับผู้อื่นได้ มีความสนใจใฝ่รู้หาความรู้เพิ่มเติมหรือหาความรู้ใหม่ ๆ ได้

ศราวุฒิ เวียงอินทร์ (2560) ได้กล่าวไว้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านมีบทบาทสำคัญสำหรับใช้กำหนดแนวทางในการสอนอ่าน โดยเลือกใช้ให้เหมาะสมกับเวลา โอกาส ความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน ภาพ ผู้เรียนสามารถนำทักษะการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสวงหาความรู้และความบันเทิงด้วยตนเองได้ จะช่วยให้การอ่านประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

วรรณี โสมประยูร (2553, อ้างถึงใน วราภรณ์ พูลสวัสดิ์, 2564) ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 9 ข้อ ดังนี้

1. อ่านเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เช่น การอ่านตำรา บทความ และ สารคดี
2. อ่านเพื่อความบันเทิง เช่น การอ่านนวนิยาย อ่านการ์ตูน อ่านวรรณคดี
3. อ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น การอ่านประเภทชวนหัวต่าง ๆ
4. อ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่องเช่น การอ่านสารคดี และอ่านประวัติศาสตร์
5. อ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์ข้อมูล เช่น การอ่านข่าวต่าง ๆ
6. อ่านเพื่อหาประเด็นว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นของจริง
7. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น การอ่านบทความในวารสาร

8. อ่านเพื่อปฏิบัติตาม เช่น อ่านคำสั่ง คำแนะนำ คู่มือการใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า

9. อ่านเพื่อออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน มีน้ำเสียงเหมาะกับเนื้อเรื่องเช่น อ่านบทละคร

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่าน คือ เป้าหมายของการอ่านที่ผู้อ่านมีความต้องการอ่านเพื่ออะไร เช่น อ่านเพื่อคิด อ่านเพื่อความบันเทิง อ่านเพื่อหาความรู้ จุดมุ่งหมายสร้างให้ผู้อ่านมีขอบเขตของการอ่าน หากผู้อ่านไม่มีจุดมุ่งหมาย การอ่านก็จะไม่เกิดผลตามที่ผู้อ่านต้องการอยากรับรู้หรือคาดหวัง ส่งผลผู้อ่านยุติในสิ่งที่อ่านทันที ดังนั้นจุดมุ่งหมายในการอ่านช่วยผู้อ่านเข้าใจถึงเป้าประสงค์ที่ชัดเจนของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.5.2.5 ประเภทของการอ่านจับใจความ

ฉวีลักษณ์ บุณยะกาญจน (2547, อ้างถึงใน ฐิติวรดา พิมพานนท์, 2560) ได้กล่าวว่า ประเภทของการอ่าน ดังนี้

1. อ่านอย่างคร่าว ๆ เป็นการอ่านที่พอจับแนวคิด หัวเรื่อง สารบัญ และหัวข้อใหญ่ อ่านเฉพาะหัวข้อหรือขั้นตอนที่อ่านสนใจ เป็นการช่วยสำรวจในการอ่าน

2. อ่านเพื่อเก็บแนวความคิด เป็นการอ่านเพื่อจับแนวความคิดหรือความมุ่งหมายในการอ่านซึ่งใช้มากมายในการอ่านราชกิจต่าง ๆ ผู้อ่านต้องมีความสามารถในการอ่านให้รวดเร็ว จับจุดหรือแนวความคิดหลักให้ได้ สายตาจะต้องเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว ข้อความที่ไม่สำคัญอ่านผ่านไปโดยสิ้นเชิง

3. อ่านแบบตรวจ คือการอ่านแบบคร่าว ๆ และการเพื่อเก็บรายละเอียด อ่านข้ามขั้นตอนที่ไม่ต้องการรู้ และอ่านอย่างละเอียดที่ต้องการรู้

4. อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า เป็นการอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน ตั้งแต่หน้าแรกจนถึงหน้าสุดท้ายจะใช้วิธีอ่านแบบคร่าว ๆ ก่อนแล้วเริ่มอ่านอย่างละเอียดอีกครั้ง เป็นการอ่านอย่างลึกซึ้งทุกขั้นตอน

5. อ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการอ่านที่สอดแทรกวิพากษ์วิจารณ์

บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ (2549, อ้างถึงใน วราภรณ์ พูลสวัสดิ์, 2564) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการอ่านโดยชนิดของเรื่องและข้อความที่อ่าน มีอยู่ 6 ประเภท คือ

1. การอ่านแบบคร่าว ๆ (Skimming) คือ การอ่านแบบเปิดผ่านไปเร็ว ๆ โดยปกติการอ่านแบบนี้ ผู้อ่านจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือคำถามที่ต้องการคำตอบเฉพาะเจาะจงสำหรับเรื่องใดเรื่องหนึ่งในใจแล้ว การอ่านในลักษณะนี้ผู้อ่านต้องรู้จักใช้ชื่อเรื่อง หัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อยให้เป็นประโยชน์ การอ่านแบบนี้จะช่วยให้รู้จักการคาดคะเน (Prediction) การเลือกจับใจความ และทำให้สามารถอ่านได้รวดเร็วขึ้น

2. การอ่านแบบรวดเร็ว เพื่อเก็บความคิดที่สำคัญ (Scanning) คือ การอ่านที่จะจับใจความให้ได้รวดเร็ว เมื่อกวาดสายตาผ่านข้อความแต่ละครั้ง การอ่านแบบนี้ต่างจากการอ่านแบบ Skimming ตรงที่ว่าจุดประสงค์ของการอ่านต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงกว่าแบบแรก เช่น ตัวเลข หรือสถานที่ เป็นต้น การอ่านแบบนี้จะใช้ตัวเลข ตัวอักษรที่เป็นตัวใหญ่ (Capitalized Word) หรือวลีสั้น ๆ ที่มีคำสำคัญอยู่ด้วยให้เป็นประโยชน์

3. การอ่านเพื่อค้นคว้าหารายละเอียด (Reading for Detail) คือการอ่านเพื่อค้นหาความคิดที่สำคัญ ของเรื่องนั้นโดยตลอดและเพื่อศึกษารายละเอียดรวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ซึ่งต้องอ่าน

แบบระมัดระวังหนังสือหรือบทความที่จะต้องอ่านแบบนี้มักจะไม่ค่อยมีหัวข้อหรือหัวเรื่องที่จะแนะให้ผู้อ่านทราบแนวทางของหนังสือ

4. การอ่านแบบศึกษา (Study Reading) คือการอ่านที่จะต้องเข้าใจความคิดที่สำคัญ ๆ และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเหล่านั้นเป็นอย่างดีด้วย เมื่ออ่านเข้าใจในปัจจุบันแล้วต้องสามารถจดจำ ไปใช้ในเวลาต่อไปอีกด้วย วิธีอ่านแบบนี้ต้องอ่านอย่างคร่าว ๆ เสียก่อน แล้วใช้ความคิดพร้อมตั้งคำถามไว้ หลังจากนั้นจึงอ่านอย่างตั้งใจ อาจจดโน้ตลงบ้างและทบทวนความคิดที่สำคัญ ๆ อีกครั้งหนึ่ง

5. การอ่านแบบวิเคราะห์ (Analytical Reading) คือ การอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับกฎทางวิทยาศาสตร์ ทฤษฎีทางคณิตศาสตร์ บทความสำคัญ ๆ และปัญหาต่าง ๆ จึงต้องอ่านด้วยความระมัดระวังทุกคำผู้อ่านจะตั้งปัญหาไว้ในใจขณะที่อ่าน และหาทางแก้ปัญหาเหล่านั้นให้ แจ่มแจ้ง

6. การอ่านแบบวิจารณ์ (Critical Reading) การอ่านแบบนี้ถือว่าเป็นการอ่านที่ต้องใช้ทักษะการอ่านระดับสูงสุด คือผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ตนอ่านไปแล้วได้ สามารถใช้เหตุผลต่อรองกับสิ่งที่ปรากฏในข้อเขียนนั้นว่า ผู้อ่านเห็นด้วยหรือไม่ หรือจากประสบการณ์ที่มีมานั้นสนับสนุนข้อโต้แย้งของผู้เขียนงานชิ้นนั้น ๆ หรือไม่ เป็นต้น การอ่านแบบนี้ผู้อ่านต้องเฉลียวฉลาดมีความระมัดระวังในการอ่าน ที่สำคัญจะต้องระมัดระวังในเรื่องความไม่สมเหตุสมผลหรือข้อความที่ทำให้เกิดปฏิกิริยาต่าง ๆ ควรพิจารณาภูมิหลังของผู้เขียน และพยายามจับจุดสำคัญที่ผู้เขียนต้องการพูดหรือต้องการให้ผู้อ่านเชื่อ

สรุปได้ว่า ประเภทของการอ่าน แบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ 1) การอ่านแบบคร่าว ๆ (Skimming) เป็นการอ่านในใจที่ผู้อ่านต้องมีจุดมุ่งหมายในการอ่านก่อนเริ่มอ่านแบบฉับไวและรวดเร็วโดยอ่านเลือกจับใจความและไม่เก็บรายละเอียด และตั้งคำถามและคาดคะเนคำตอบในระหว่างอ่านพร้อมกันด้วย 2) การอ่านแบบรวดเร็ว (Scanning) การอ่านรวดเร็วโดยกวาดสายเพื่อ จับจุดแนวคิดหลักที่สำคัญ และข้อความที่สำคัญของผู้เขียนที่ได้นำเสนอไว้ 3) การอ่านแบบเก็บรายละเอียด (Reading for Details) เป็นการอ่านเพื่อทราบสิ่งที่ต้องการรู้เท่านั้น เพื่อศึกษาค้นคว้ารายละเอียดหยิบย่อยของเนื้อหาพร้อมด้วยตั้งคำถามไว้ จดบันทึกและทบทวนความคิดที่สำคัญ ผู้อ่านจึงจะสามารถเข้าใจในและจดจำเรื่องที่อ่าน 4) การอ่านแบบวิเคราะห์ (Analytical Reading) คือ การอ่านโดยใช้หลักการความคิดระดับสูงเพื่อแยกแยะ และลำดับเรื่องราวและข้อมูลที่สำคัญให้เกิดความเข้าใจมาก 5) การอ่านแบบวิจารณ์ (Critical Reading) เป็นการอ่านเชิงวิพากษ์วิจารณ์ที่ได้ผ่านกระบวนการสังเคราะห์ และสรุปใจความสำคัญออกมาเป็นแนวคิด ภาษา และสำนวนของผู้อ่านเองที่ได้แสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่ได้อ่านอย่างสมเหตุสมผล

2.5.2.6 องค์ประกอบของการอ่านจับใจความ

Telanon (1972, อ้างถึงใน สายรุ้ง กิมยงค์, 2561) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการอ่าน มีดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับคำทั่วไป หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับคำ ได้แก่ ความกว้าง ความลึกและขอบเขตของคำศัพท์ ความรู้เกี่ยวกับคำอย่างกว้างขวางหรือความชำนาญในการใช้คำเป็นสิ่งสำคัญประการแรกที่จะนำไปสู่การบรรลุถึงความสามารถระดับสูงของทักษะการอ่านทุกชนิด

2. ความเข้าใจเรื่องราวที่ปรากฏอย่างชัดเจนซึ่งรวมทักษะอื่น ๆ ด้วย เช่นการรู้ตำแหน่งของข้อความที่กล่าวถึงอย่างเจาะจง การเข้าใจความหมายตามตัวอักษรและความสามารถในการ

ติดตามเรื่องที่อ่านตามลา ดับ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าแบบทดสอบอ่านที่ยอมรับกันเป็นจำนวนมากมักจะวัดความสามารถในการอ่านทางด้านนี้มากกว่าด้านอื่น ๆ

3. ความเข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ รวมถึงความมีเหตุผลในการอ่าน ความสามารถในการให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ตลอดจนสามารถเดาเหตุการณ์เกี่ยวกับผลที่ผ่านมา การเข้าใจความหมายคำจากเนื้อเรื่อง เข้าใจการจัดลำดับของเรื่องที่อ่าน ทราบถึงความคิดที่สำคัญและการจัดลำดับของความคิด เข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ของข้อความที่อ่านโดยได้ข้อสรุปจากหลักเกณฑ์ของเรื่องที่อ่าน อย่างไรก็ตามทักษะที่สามนี้มีความสัมพันธ์กับทักษะในการเข้าใจความหมายที่ปรากฏอย่างชัดเจน เพราะการที่จะได้ความหมายของเรื่องที่อ่านนั้น ผู้อ่านจะต้องเข้าใจ ความหมายตามตัวอักษร หรือความหมายที่ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน

4. ความซาบซึ้ง หมายถึง ความสามารถในการทราบถึงความตั้งใจ หรือจุดมุ่งหมายของนักเรียน ซาบซึ้งถึงอารมณ์หรือแนวอรรถรสของเรื่อง ความสามารถในการเข้าใจกลไกทางวรรณคดีที่ทา ให้ผู้เขียนบรรลุจุดมุ่งหมาย จากองค์ประกอบของของการอ่านสรุปได้ว่า นักอ่านที่ดีจะต้องเร่งสร้างพื้นฐานของการอ่านด้วยการคำนึงถึงภูมิหลัง ประสบการณ์ ความรู้เชิงภาษาความรู้เกี่ยวกับคำทั่ว ๆ ไป ความเข้าใจ เรื่องราวที่ปรากฏอย่างชัดเจน ความเข้าใจความหมายที่แฝงอยู่และความซาบซึ้งในการอ่าน

กมลวรรณ เกตุภูงา (2563) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านประกอบด้วยความสามารถพื้นฐานที่จะเข้าใจความหมายของภาษา ได้แก่ ประสบการณ์เดิม ความหมายของคำ กลุ่มคำประโยคและความสัมพันธ์ระหว่างอนุเฉท ความสามารถดังกล่าวนี้ แสดงออกมาในรูปแบบของพฤติกรรมบ่งชี้ถึงความเข้าใจในการอ่านซึ่งรวมถึงการสามารถบอกเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านได้อธิบายความเข้าใจของเรื่องได้ ความหมายจากเหตุการณ์ในเรื่องได้ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครกับสถาณการณ์ในเรื่องได้ สรุปความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ และสายวิจารณ์ละและย่านไตร่ตรองและประเมินข้อเท็จจริงแถมยังที่อ่าน

สกุณหงส์ คงไชย (2564) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของการอ่านจะประกอบด้วยจิตใจ สติปัญญา ประสบการณ์พื้นฐาน วุฒิภาวะ อารมณ์ แรงจูงใจ บุคลิกภาพ สิ่งแวดล้อม และองค์ประกอบทางด้านโรงเรียนที่มีส่วยสำคัญ คือ การจัดบรรยากาศ การจัดกิจกรรมให้ตอบสนองกับความต้องการของนักเรียน การปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการอ่านและรักการอ่าน

สรุปว่า องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ถ้าเป็นระบวนการที่ซับซ้อน และต้องอาศัยความรู้ ความสามารถหลายอย่างเป็นพื้นฐาน ทั้งความรู้เดิมของผู้อ่าน ที่จะช่วยให้การอ่านนั้นประสบผลสำเร็จ เพื่อที่จะให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5.2.7 กระบวนการอ่านจับใจความ

นลินี บำเรอราช (2545, อ้างถึงใน มันทนา อุตทอง, 2561) ได้กล่าวว่า กระบวนการอ่านมีพฤติกรรมทางการคิดเป็นไปตามลำดับต่อเนื่องกันอย่างรวดเร็วในช่วงเศษเสี้ยวของวินาที หากพิจารณารายละเอียด ของขั้นตอนต่าง ๆ จะพบว่า กระบวนการอ่านมีกิจกรรมการใช้สายตาและการคิดดังต่อไปนี้

1. การดูตัวหนังสือ ผู้อ่านได้เห็นตัวหนังสือเป็นตัวอักษรต่าง ๆ เช่นพยัญชนะ สระและเครื่องหมายต่าง ๆ

2. การรับรู้ภาษาหนังสือ ผู้อ่านรับรู้ว่าอักษรต่าง ๆ เป็น คำ ประโยค ข้อความ

3. การคิดตั้งข้อสังเกต ผู้อ่านคิดตั้งข้อสังเกต โดยมีการคิดเปรียบเทียบหรือเชื่อมโยงการรับรู้ตัวหนังสือที่เห็นใหม่กับการรับรู้เดิมที่เคยมีมาก่อน โดยระลึกทวนแล้วเปรียบเทียบ

4. การคิดให้ความหมาย ถ้าผู้อ่านจำได้ ก็จะเกิดการรับรู้ความหมาย หรือการคิดให้ความหมาย ทำให้ตัวหนังสือที่เห็นนั้น มีความหมายขึ้น แล้วจำลักษณะรูปคำกับความหมายประจำรูปคำนั้นได้นั่นคือเกิดการจำและรู้ความหมายของตัวหนังสือ

5. การเข้าใจมีการเรียนรู้สิ่งที่อ่าน ผู้อ่านรู้ความหมายของสิ่งที่อ่าน ทำให้ได้รับความรู้ในสิ่งที่อ่าน โดยมีการเชื่อมโยงหรือบูรณาการความจำต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เกิดเป็นความรู้ เกิดความเข้าใจ และเกิดการเรียนรู้

6. การเกิดปัญญา ผู้อ่านคิดนำความรู้ต่าง ๆ ที่เก็บไว้นั้นออกมาใช้ได้อย่างเหมาะสม ทำให้เกิดปัญญา

สกุณหงส์ คงไชย (2564) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการอ่านเป็นกระบวนการทางความคิด หรือ จากการถอดข้อความจากตัวหนังสือ เป็นกระบวนการในการรับสารและส่งสาร โดยจะต้องอ่านออก อ่านได้ รู้จักคำศัพท์ต่าง ๆ เข้าใจความหมายของคำ รู้จักใช้ความคิด สามารถวิเคราะห์ วิจารณ์ นำไปประยุกต์ใช้และก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ต่อไป

สรุปได้ว่า กระบวนการอ่านมีพฤติกรรมทางการคิดเป็นไปตามลำดับต่อเนื่องกันอย่างรวดเร็วหรือจากการถอดข้อความจากตัวหนังสือ เป็นกระบวนการในการรับสารและส่งสาร เพื่อนำไปประยุกต์ใช้และก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์

2.5.2.8 ทฤษฎีการอ่านจับใจความ

1) ทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition)

มยุรฉัตร ฉัตรพุฒิชัย (2559) ได้กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีอภิปัญญาเป็นความตระหนักรู้และควบคุมความรู้คิดของบุคคล ซึ่งมีความสำคัญในทักษะการคิด กระบวนการคิด เพื่อใช้ในการกำหนดปัญหา หาวิธีแก้ไขปัญหาโดยการนำอภิปัญญาไปใช้นั้นควรมีการวางแผน กำกับและติดตามประเมินผล ซึ่งในการสอนอ่านนั้นสามารถนำทฤษฎีอภิปัญญาในใช้ในขั้นการสอนอ่านคือ ขั้นก่อนการอ่าน ขั้นระหว่างการอ่าน และขั้นหลังการอ่านโดยเริ่มจากการตั้งจุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์ในการอ่าน มีการคาดเดาเหตุการณ์ การตั้งคำถามเพื่อให้มีจุดมุ่งหมายในการอ่าน การประเมินตนเองในขณะอ่านโดยเลือกกลวิธีในการอ่านมาใช้ให้เหมาะสม และมีการประเมินตนเองว่าประสบความสำเร็จในการอ่านหรือไม่

แสงนภา ใจเย็น (2562) ได้กล่าวว่า การคิดแบบอภิปัญญาเป็นความรู้ของบุคคลเดียวกับความคิดของตน ซึ่งจะต้องมีความตระหนักรู้และเข้าใจในกระบวนการคิดแบบอภิปัญญาของตนเอง และสามารถวางแผนการกับควบคุม และประเมินการคิดแบบอภิปัญญาของตนเองได้ การพัฒนาการคิดแบบอภิปัญญา สามารถทำได้ เรียนรู้ได้ เป้าหมายสูงสุดของการศึกษา คือ ให้นักเรียนเรียนรู้วิธีเรียนรู้ เรียนรู้กระบวนการคิดเพื่อใชในการเผชิญกับประสบการณ หรือปัญหาต่าง ๆ และการใช้ทฤษฎีความรู้เดิมจะเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ และเข้าใจโดยใช้ประสบการณ์เดิม การคาดเดาคาดคะเนช่วยพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจยิ่งขึ้น เป็นเรื่องที่สถานศึกษาหรือโรงเรียน หรือครูควรไปใช้ฝึกผู้เรียน เพื่อใช้ในการควบคุมการคิดของตน

อภัยพร สิลารักษ์ (2562) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีอภิปัญญา เป็นการตระหนักของผู้อ่านที่มีต่อจุดมุ่งหมายของการอ่าน วิธีการที่ใช้ในขณะอ่าน การตรวจสอบความเข้าใจของตนเองจากการอ่าน และความสามารถในการอ่านของตนเองด้วย ดังนั้นการที่ประสบความสำเร็จในการทำความเข้าใจการอ่านนั้นต้องมาจากการที่ผู้อ่านมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง ต้องเป็นผู้มีพฤติกรรมการอ่านและเรียนรู้ด้วยการริเริ่มและควบคุมตนเอง ต้องอาศัยอภิปัญญาและการใช้กลวิธีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

2) ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory)

จิดาภา ฉันทานนท์ (2541, อ้างถึงใน อภัยพร สิลารักษ์, 2562) ได้กล่าวว่า แนวทฤษฎีโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านว่ามีองค์ประกอบ 3 ด้านดังนี้

2.1) พื้นความรู้ด้านภาษา (Linguistic Schema) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร การสะกดคำ คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และสัมพันธภาพในข้อความ

2.2) พื้นความรู้ด้านเนื้อหา (Content Schema) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมความรู้รอบตัวทั่วไป และความรู้ในเนื้อหาเฉพาะด้านตามที่ปรากฏหรือเกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทอ่าน

2.3) พื้นฐานด้านโครงสร้างบทอ่าน (Formal Schema) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของการเขียนประเภทต่าง ๆ ที่ชายในการนำเสนอเนื้อหาในบทอ่าน ซึ่งมีอยู่หลายประเภท เช่น ประเภทบรรยาย (Descriptive) ประเภทเล่าเรื่อง (Narrative) ประเภทเปรียบเทียบ (Comparison)

เมื่อโครงสร้างความรู้เป็นสิ่งที่สำคัญที่ทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านและการเรียนรู้เราสามารถทำความเข้าใจในตำราที่อ่านได้ หน้าที่ของโครงสร้างความรู้มี 3 ประเด็น ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้อ่านค้นหา (Seek) และเลือก (Selection) ข้อมูลที่ผู้อ่านต้องการจากการอ่าน ในการค้นหาและเลือกข้อมูลนั้น ผู้อ่านตีความเรื่องที่อ่านและการตีความจะเกิดขึ้นเมื่อมีการคาดเดาเนื้อหาที่จะได้อ่านต่อไป หรือเติมคำที่หายไประหว่างการอ่าน

2. ช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงข้อมูลในตำราได้ กระบวนการซึ่งเรียบเรียงและบูรณาการความรู้ใหม่ และความรู้เดิมเพื่อเกิดความคงทนในการจำ ตำราที่มีการเรียบเรียงไม่ดีจะทำให้เข้าใจยาก

3. ช่วยให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ ซึ่งกระบวนการที่จะทำให้เกิดการทำความเข้าใจนี้จะช่วยให้สามารถเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ตัดสินใจและประเมินผลได้

ดังนั้น การคิดแบบอภิปัญญาเป็นความรู้ของบุคคลเกี่ยวกับความคิดของตนซึ่งจะต้องมีความตระหนักรู้และเข้าใจในกระบวนการคิดแบบอภิปัญญาของตนเอง และสามารถวางแผนการกับควบคุม และประเมินการคิดแบบอภิปัญญาของตนเองได้ การพัฒนาการคิดแบบอภิปัญญาสามารถทำได้ เรียนรู้ได้ เป้าหมายสูงสุดของการศึกษา คือ ให้นักเรียนเรียนรู้วิธีเรียนรู้ เรียนรู้กระบวนการคิดเพื่อใช้ในการเผชิญกับประสบการณ์ หรือปัญหาต่าง ๆ และการใช้ทฤษฎีความรู้เดิมจะเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ และเข้าใจโดยใช้ประสบการณ์เดิมการคาดเดา คาดคะเน ช่วยพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจยิ่งขึ้น เป็นเรื่องที่สถานศึกษาหรือโรงเรียน หรือครูควรไปใช้ฝึกผู้เรียน เพื่อใช้ในการควบคุมการคิดของตน

2.5.2.9 ความสามารถในการอ่านจับใจความ

พนิตนาฎ ชูฤกษ์ (2551, อ้างถึงใน กมลวรรณ เกตุภูงา, 2563) ได้กล่าวว่า เป็นความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความจากสื่อความหมายต่าง ๆ ที่ได้พบเห็นแบ่งเป็นส่วนย่อยออกเป็น 3 อย่างคือ

1. การแปลความ (Comprehension) เป็นความสามารถในการถ่ายทอดความหมายจากภาษาระดับหนึ่งมาเป็นอีกระดับหนึ่งให้เข้าใจง่ายขึ้น

2. การตีความ (Interpretation) หมายถึงความสามารถในการสรุปแปลความมองภาพรวมมาเป็นใจความสั้น ๆ อย่างได้ความ

3. การขยายความ (Explanation) เป็นความสามารถในการทำนายหรือคาดคะเนข้อเท็จจริงล่วงหน้าโดยอาศัยแบบโน้มที่มีมาแล้ว

ฉวีลักษณ์ บุณยะกาญจน (2547, อ้างถึงใน วราภรณ์ พูลสวัสดิ์, 2564) ได้กล่าวว่า การอ่านนั้นอ่านเพื่อพฤติกรรม 3 ประการ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของปัญหาประกอบด้วย

1. การแปลความ (Translation) คือ การแปลเรื่องราวเดิมให้ออกมาเป็นคำใหม่ ๆ ภาษาใหม่หรือแบบใหม่

2. การตีความ (Interpretation) คือ การเก็บความเดิมมาบันทึกใหม่ เรียบเรียงใหม่หรือร้อยกรองใหม่ เป็นการมองเรื่องราวเดิมในแง่ใหม่ ค้นหาแล้วเปรียบเทียบทั้งความสำคัญและความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ ภายในเรื่องราวนั้น ๆ ย่นย่อเรื่องต่าง ๆ จนเป็นข้อสรุปได้

3. การขยายความ (Extrapolation) คือ การอนุมานหรือขยายความคิดให้กว้างลึกหรือไกลกว่าข้อเท็จจริงที่ประจักษ์อยู่ในเรื่องนั้น ๆ การแปลความเป็นพื้นฐานให้คนเกิดความเข้าใจเมื่อแปลความแล้วจึงสามารถตีความได้ การตีความต้องการสมรรถภาพที่สูงกว่าการแปลความ และการขยายความต้องการสมรรถภาพที่สูงกว่าการตีความ

สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านเรื่องสั้น หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกมาด้วยการสื่อสารด้วยถ้อยคำภาษาเพื่อสรุปและขยายความหมายในสิ่งที่ได้อ่านด้วยเหตุผลและถ้อยคำภาษาใหม่ที่สื่อความคิดความเข้าใจ ซึ่งได้ผ่านกระบวนการอ่านของผู้อ่านที่ได้แปลความ ตีความและสรุปประเด็นสำคัญจากเรื่องสั้นที่อ่าน

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยขอสรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้น หมายถึง ระดับความรู้และความสามารถในการอ่านของผู้เรียนที่สามารถบอกประเด็นสำคัญของเรื่องโดยแยกใจความสำคัญออกจากใจความขยาย เรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องสั้น ตอบคำถามจากเรื่องสั้นที่อ่านได้ องค์ประกอบหลักของการอ่านจับใจความมีดังนี้

1. การสังเกต (Observation) เริ่มจากการสังเกตหัวข้อหรือคำสำคัญในข้อความ การมองหาคำที่เด่นหรือคำหลักที่จะช่วยให้เราทราบว่าเนื้อหาพูดถึงอะไร

2. การตั้งคำถาม (Questioning) ก่อนการอ่านหรือระหว่างการอ่าน เราควรถามตัวเองว่า "เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร?" "ผู้เขียนต้องการสื่อสารอะไร?" เพื่อช่วยให้การอ่านมีเป้าหมายชัดเจน

3. การแยกแยะข้อมูล (Identifying Key Points) หาข้อมูลที่สำคัญหรือจุดหลักในแต่ละส่วนของข้อความ เช่น สรุปสาระสำคัญในแต่ละย่อหน้า หรือประโยคสำคัญที่ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้

4. การทบทวน (Review) หลังจากอ่านจบแล้ว ควรทบทวนและสรุปใจความสำคัญว่าเรื่องที่อ่านมีอะไรบ้าง เช่น เหตุการณ์หลัก ข้อคิด หรือข้อสรุปที่ผู้เขียนต้องการสื่อ

2.5.3 การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์

วรากรณ์ นาถมทอง (2556) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นการสร้างเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีคุณภาพ โดยเน้นความเที่ยงตรง ความยากง่าย และความเชื่อมั่น เพื่อให้สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้อย่างแม่นยำ

พนัส ทองปาน (2558) กล่าวว่า แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนประเภทที่ครูสร้างมีหลายแบบที่นิยมใช้มี 6 แบบ ดังนี้

1. ข้อสอบอัตนัย หรือความเรียง (Subjective or Essay Test) เป็นข้อสอบ ที่มีเฉพาะคำถามแล้วให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรี เขียนบรรยายตามความรู้และข้อคิดเห็นของแต่ละคน

2. ข้อสอบแบบกาถูก-กาผิด (True-False Test) เป็นข้อสอบแบบ เลือกตอบที่ มี 2 ตัวเลือก แต่ละตัวเลือกเป็นแบบคงที่ และมีความหมายตรงกันข้าม เช่น ถูก-ผิด

3. ข้อสอบแบบเติมคำ (Completion Test) เป็นข้อสอบที่ประกอบด้วย ประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์แล้วให้ผู้ตอบเติมคำ หรือประโยค หรือข้อความลงใน ช่องว่างที่เว้นไว้นั้นเพื่อให้ได้ใจความและถูกต้อง

4. ข้อสอบแบบตอบสั้น (Short Answer Test) เป็นข้อสอบคล้ายกับ ข้อสอบแบบเติมคำแต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ เขียนเขียนเป็นประโยคคำถาม สมบูรณ์ (ข้อสอบเติมคำเป็นประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์) แล้วให้ผู้ตอบเป็นคน เขียนตอบคำถามที่ต้องการสั้น ๆ และกะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ไม่ใช่เป็นการบรรยาย แบบข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง

5. ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching Test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบโดยมี คำถามหรือข้อความแยกออกจากกัน 2 ชุด แล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่าแต่ละข้อความในชุด หนึ่ง (ตัวยืน) จะจับคู่กับคำหรือข้อความใดในอีกชุด (ตัวเลือก) ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่าง ใดอย่างหนึ่งตามที่ผู้ออกข้อสอบกไหนดไว้

6. ข้อสอบเลือกตอบ (Multiple Choice) จะประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนนำหรือคำถาม (Stem) กับตอนเลือก (Choice) ในตอนเลือกนี้จะประกอบไปด้วย ตัวเลือกที่เป็นค าตอบถูกและตัวเลือกที่เป็นตัวลวงและคำถามแบบเลือกตอบที่ดี นิยมใช้ ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกัน ดูเผิน ๆ จะเห็นว่าทุกตัวเลือกถูกหมดแต่ความจริงมีน้ำหนักถูกมาก น้อยต่างกัน

จันทร์จิรา จูมพลหล้า (2560) ได้จำแนกประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher-Made Test) เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูสอน ซึ่งมีใช้กันทั่วไป และช่วยให้ครูผู้สอนสามารถวัดได้ตรงจุดมุ่งหมาย เนื่องจากครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบเอง

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนทั่ว ๆ ไป ที่ได้มีการหาคุณภาพมาแล้ว มีมาตรฐานในการดำเนินการสอบและมาตรฐานในการแปลความหมายของคะแนน ซึ่งมีข้อดีคือคุณภาพของแบบทดสอบเป็นที่เชื่อถือได้ ทำให้สามารถนำผลไปเปรียบเทียบได้กว้างขวางกว่า

สุภาภรณ์ อุ้ยนอง (2561) ได้กล่าวไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้น ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย และยังได้กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งได้ 2 ประเภท คือ แบบทดสอบมาตรฐาน ซึ่งสร้างจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านวัดผลการศึกษา มีการหาคุณภาพเป็นอย่างดี ส่วนอีกประเภทหนึ่ง คือแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการทดสอบในชั้นเรียน

ภัทรานิษฐ์ ขจรฤทธิ์ (2567) ได้จำแนกประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถของนักเรียนที่ใช้วิธีการวัดหลากหลายรูปแบบและเป็นเครื่องที่แสดงให้เห็นว่า มีผลมาจากการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนนั้นอย่างมีกฎเกณฑ์ที่เชื่อถือได้ การเรียนการสอนจำเป็นจะต้องมีกระบวนการในการพิจารณาตัดสิน และประเมินผลการศึกษาว่าสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการจัดการศึกษามากน้อยเพียงใด โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากวิธีการวัดผลการศึกษา และประเภทแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์มี 2 ประเภท คือ แบบทดสอบอัตนัยหรือแบบความเรียงเป็นแบบทดสอบที่กำหนดคำถาม ได้อย่างเต็มที่ ภายในเวลาที่กำหนด และแบบทดสอบปรนัยหรือแบบให้ตอบสั้น ๆ เป็นแบบทดสอบที่กำหนดให้ผู้สอบเขียนตอบสั้น ๆ หรือมีคำตอบให้เลือกแบบจำกัดคำตอบ แบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ แบบทดสอบถูก-ผิด แบบทดสอบเติมคำหรือเติมความ แบบทดสอบจับคู่ และแบบทดสอบเลือกตอบ

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถจำแนกออกเป็นหลายประเภทตามวัตถุประสงค์และลักษณะการนำไปใช้ โดยในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้น เป็นลักษณะแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ 3 ตัวเลือก

2.6 ความพึงพอใจ

2.6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

สุภาพร ดำนุ่น (2555) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกนึกคิดหรือเจคติของบุคคลที่มีต่อการทำงาน หรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ซึ่งหมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผล

ธีรวัฒน์ แสงศรี (2560) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติทางบวกเมื่อได้รับความสำเร็จตามความมุ่งหมายที่วางไว้ ซึ่งเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาที่ไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน แต่สามารถคาดคะเนได้จากการสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออก

รัตนาภรณ์ จำรัสภูมิ (2563) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึก หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ หรือในการปฏิบัติงานซึ่งเป็นปัจจัยประการสำคัญที่ช่วยให้งานประสบผลสำเร็จ

นริศรา ศิริวงศ์ (2566) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกนึก เกิดขึ้นได้จากการจูงใจ ทำให้เกิดความพึงพอใจในกิจกรรมที่ปฏิบัติ ซึ่งจะส่งผลการปฏิบัติต่อสิงเร้าตามความรู้สึกหรือทัศนคติที่มีของบุคคล

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกภายในที่เป็นความสุข ความชื่นชอบหรือความรู้สึกเชิงบวกที่ได้รับการตอบสนองความต้องการหรือความคาดหวังของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งจะเกิดขึ้นได้เมื่อบุคคลได้ปฏิบัติกิจกรรมและได้ผลตอบแทน ส่งผลให้พฤติกรรมกลายเป็นแรงบวกให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

2.6.2 ทฤษฎีความพึงพอใจ

ประสาท อิศรปรีดา (2547, อ้างถึงใน ปริศนา ทะวันเวทย์, 2561) กล่าวว่า ทฤษฎีและแรงจูงใจที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานของ เฮิรซเบิร์ก (Herzberg) มีปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน 2 ปัจจัยดังนี้

1. ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับการทำงาน ซึ่งมีผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น การได้รับการยอมรับนับถือ

2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการทำงานที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินเดือน โอกาสความก้าวหน้า เป็นต้น

ศักดิ์ สุนทรเสณี (2541, อ้างถึงใน รัตนาภรณ์ จำรัสภูมิ, 2563) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นขององค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความ และรวมเป็นความเชื่อหรือช่วยในการประเมินค่าสิ่งเร้านั้น ๆ

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ต่างเป็นผลต่อเนื่องมาจากที่บุคคลประเมินค่าสิ่งเร้านั้น แล้วพบว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการดีหรือเลว องค์ประกอบทั้งสองอย่างมีความสัมพันธ์กัน ความพึงพอใจบางอย่างจะประกอบด้วย ความรู้ความเข้าใจมากแต่ประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์น้อย เช่น ความพึงพอใจที่มีต่องานที่ได้ทำ ส่วนความพึงพอใจที่มีต่อแฟชั่นเสื้อผ้าจะมีองค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์สูง แต่มีองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจต่ำ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้า ทิศทางที่สนับสนุนหรือคัดค้านทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับจากการ ประเมินค่าให้สอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่ความพึงพอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือของหนึ่งบุคคลใด ต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบทั้งสามองค์ประกอบเสมอ แต่จะมีปริมาณมาก น้อยแตกต่างกันไป โดยปกติบุคคลมักแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับความพึงพอใจ อยู่ แต่ก็ไม่เสมอไปทุกกรณี ในบางครั้งเรามีความพึงพอใจอย่างหนึ่ง แต่ก็ไม่ได้แสดงพฤติกรรมตามความพึงพอใจที่มีอยู่ก็มี

สรุปได้ว่า ทฤษฎีความพึงพอใจ คือ ทฤษฎีและแรงจูงใจที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานสาเหตุเกิดจากปัจจัยกระตุ้นและปัจจัยค้ำจุน ที่ทำให้เกิดความรู้สึกตามความต้องการของมนุษย์

2.6.3 การวัดความพึงพอใจ

บุญชม ศรีสะอาด (2556) ได้กล่าวถึง เครื่องมือที่ใช้วัดความพึงพอใจ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยชุดข้อคำถาม ที่ต้องการให้กลุ่ม

ตัวอย่างตอบ โดยกาเครื่องหมายหรือเขียนตอบ หรือกรณีที่กลุ่มตัวอย่าง อ่านหนังสือไม่ได้หรืออ่านยาก อาจใช้วิธีการสัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม นิยามเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ความคิดเห็นของบุคคล

ธีรวัฒน์ แสงศรี (2560) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความพึงพอใจของบุคคลนั้นสามารถกระทำได้หลายวิธี แต่เครื่องมือที่ใช้วัดความพึงพอใจที่ง่ายที่สุดและรวดเร็วที่สุด คือการใช้แบบสอบถาม โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งประกอบด้วยชุดคำถาม และมีตัวเลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และสามารถนำคะแนนมาวิเคราะห์ได้ว่ามีความพึงพอใจด้านใดสูง และด้านใดต่ำโดยใช้วิธีทางสถิติ เกณฑ์วัดระดับความสำคัญเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ที่ผู้ตอบ แบบสอบถามให้ระดับความสำคัญ 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538) ระดับความสำคัญ ระดับคะแนน มาก 3 ปานกลาง 2 น้อย 1 การกาหนดช่วงของค่าเฉลี่ยเพื่อการแปลความหมายแบ่งเป็น 3 ระดับคะแนนจากช่วงค่าเฉลี่ย ดังนี้

ระดับคะแนน	การแปลความหมาย
2.34 -3.00	ให้ความสำคัญในระดับมาก
1.67 -2.33	ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง
1.00 -1.66	ให้ความสำคัญในระดับน้อย

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2545, อ้างถึงใน พรพรรณ เสาร์คำเมืองดี, 2562) ได้กล่าวว่ารูปแบบของแบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert's Scale) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
ระดับ 1 หมายถึง มีพอพึงใจน้อยที่สุด

ในการวัดมาตราส่วนประเมินค่า ใช้เกณฑ์ซึ่งเป็นระบบเดียวกัน กับการตรวจให้คะแนนจะใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 มีความพึงใจอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รัตนาภรณ์ จำรัสภูมิ (2563) ได้กล่าวว่า ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดการกิจกรรม วิธีการสื่ออุปกรณ์ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน จนบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง โดยให้ผู้เรียนได้รับผลตอบแทนจากการเรียนรู้ในแต่ละครั้งโดยเฉพาะผลตอบแทนภายในหรือรางวัลภายในที่เป็นความรู้สึกของผู้เรียน เช่น ความรู้สึกถึงความสำเร็จของตนเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ ได้ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจ โดยครูอาจให้ผลตอบแทนภายนอก เช่น คำชมเชย หรือการให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพึงพอใจ

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจ หมายถึง การวัดความรู้สึกภายในของผู้เรียนที่มีการแสดงพฤติกรรมตอบสนองความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง หลังบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียน โดยมีเครื่องมือและรูปแบบมาตรการวัดความพึงพอใจ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้รูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ คือ พึงพอใจในระดับมาก ปานกลาง และน้อย

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.7.1 งานวิจัยในประเทศ

กานต์พิชชา มะโน (2563) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS วิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความ ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จุดประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อประเมินคุณภาพแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาร่วมกับเทคนิคการ สอนแบบ KWL PLUS 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแอปพลิเคชันเพื่อ การศึกษาร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ก่อน และหลังเรียนด้วยแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS และ 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนด้วยแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโป่งเจ็ด จำนวน 15 คน ซึ่งได้จากวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยวิธีการจับสลากให้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง 2) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS 3) แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ 4) สื่อแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS 5) แบบประเมินคุณภาพสื่อแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษา 6) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ 7) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ และ 8) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t-test แบบ Dependent ผลการวิจัยพบว่า 1) คุณภาพสื่อแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษา ด้านการออกแบบมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดีมากที่สุด และด้านเนื้อหามีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ความคิดเห็นของนักเรียน พบว่าด้าน เนื้อหา ด้านสื่อแอปพลิเคชัน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีคุณภาพโดยรวมระดับดี

สุทธินี เมืองมูล (2564) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง ผลของการใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 42 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ใน

การวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียน และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าสถิติ t-test และใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการหาค่าระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนด้วยการ จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยส าคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ธนิตา เผ่าพงศ์ษา (2565) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิค KWL ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค KWL Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 22 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตามความสะดวก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนการสอนด้วยการ พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค KWL Plus 2) แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค KWL Plus และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL Plus การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติ t test แบบ Dependent ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคมหลังเรียนโดยใช้การพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค KWL Plus ทั้ง 4 แผนการเรียนรู้โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 จึงสรุปได้ว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL Plus มี คุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี

เทพสุดา แพงจันทร์ศรี (2566) การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกด้วยเทคนิค SQ6R ร่วมกับ KWL Plus เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกด้วยเทคนิค SQ6R ร่วมกับ KWL Plus เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกด้วยเทคนิค SQ6R ร่วมกับ KWL Plus เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกด้วยเทคนิค SQ6R

ร่วมกับ KWL Plus เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนเทศบาล 1 กาฬสินธุ์พิทยาสิทธิ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบตรวจสอบคุณภาพ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบของผู้บริหาร ครูผู้สอนภาษาไทย และศึกษานิเทศก์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2) ผลการพัฒนารูปแบบ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน ระบบสังคม หลักการตอบสนอง และระบบสนับสนุน โดยมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก 3) ผลการใช้รูปแบบ พบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด (E_1/E_2=82.98/83.23) และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

บุณยนุช สามสาลี (2566) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์และนิสัยรักการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับการโค้ช การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับการโค้ช 2) เพื่อศึกษาพัฒนาการนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับการโค้ช 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นปะถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับการโค้ช กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบางหลวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 ห้อง ป.4/3 จำนวน 25 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับการโค้ช 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ความ 3) แบบประเมิน ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ 4) แบบสังเกตนิสัยรักการอ่าน 5) แบบสอบถามความคิดเห็น การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t แบบไม่อิสระต่อกัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับการโค้ช สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) พัฒนาการนิสัยรักการอ่านของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับการโค้ช มีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และ 3) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับการโค้ชในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

อภิญญา ทองสีสัน (2566) การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง ประชากร

และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในตำบลบางเขา อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 จำนวน 67 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ และ 2) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการศึกษา พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิค KWL-Plus มีคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Mohammad Hussein Hamdan (2014) ได้ศึกษางานวิจัย เรื่อง "KWL-Plus Effectiveness on Improving Reading Comprehension of Tenth Graders of Jordanian Male Students" การศึกษานี้ Hamdan ได้สำรวจผลกระทบของการใช้เทคนิค KWL-Plus ในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 10 ในจอร์แดน เทคนิค KWL-Plus เป็นการขยายจากเทคนิค KWL ดั้งเดิม ซึ่งประกอบด้วย "K" (สิ่งที่รู้), "W" (สิ่งที่ต้องการรู้), และ "L" (สิ่งที่ได้เรียนรู้) โดยในส่วนของ "Plus" จะกระตุ้นให้มีการสะท้อนความคิดเห็นและมีส่วนร่วมลึกซึ้งยิ่งขึ้นในกระบวนการเรียนรู้ ผลการศึกษาที่ได้ 1) การพัฒนาการจับใจความ: การศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิค KWL-Plus มีการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการดั้งเดิม ซึ่งแสดงให้เห็นว่า KWL-Plus ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมและเข้าใจเนื้อหามากขึ้น 2) การมีส่วนร่วมและแรงจูงใจ: การศึกษาชี้ให้เห็นว่าเทคนิค KWL-Plus เพิ่มแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมของนักเรียนในบทเรียนการอ่าน โดยการกระตุ้นให้นักเรียนสะท้อนสิ่งที่พวกเขารู้ (K), สิ่งที่ต้องการรู้ (W), และสิ่งที่ได้เรียนรู้ (L) ทำให้พวกเขามีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และ 3) การพัฒนาความคิดเชิงวิพากษ์: การเพิ่มส่วนของ "Plus" ซึ่งกระตุ้นให้นักเรียนคิดถึงวิธีที่พวกเขาสามารถประยุกต์ใช้หรือสำรวจความรู้ที่ได้รับเพิ่มเติม ส่งเสริมการคิดเชิงวิพากษ์และการสำรวจเนื้อหาอย่างลึกซึ้ง ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ได้ดีขึ้น

Detri Suryantini (2021) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้ KWL-PLUS ในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของ SMA NEGERI 2 BANJAR มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเข้าใจในการอ่านเพื่อความเข้าใจผ่านการใช้กลยุทธ์ K-W-L Plus เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่าความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนดีขึ้นพร้อมกับการนำกลยุทธ์ K-W-L Plus ไปใช้ จะเห็นได้จากพัฒนาของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียน ก่อนสอบ 45.89 และหลังสอบ หลังสอบรอบที่หนึ่ง 65.63 และหลังสอบรอบที่สอง 75.00 และนักเรียนให้การตอบรับเชิงบวกต่อการประยุกต์ใช้ K-W-L Plus Strategy จากผลการศึกษาสรุปได้ว่าการนำกลยุทธ์ K-W-L Plus ไปใช้สามารถปรับปรุงความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของ SMA Negeri 2 Banjar

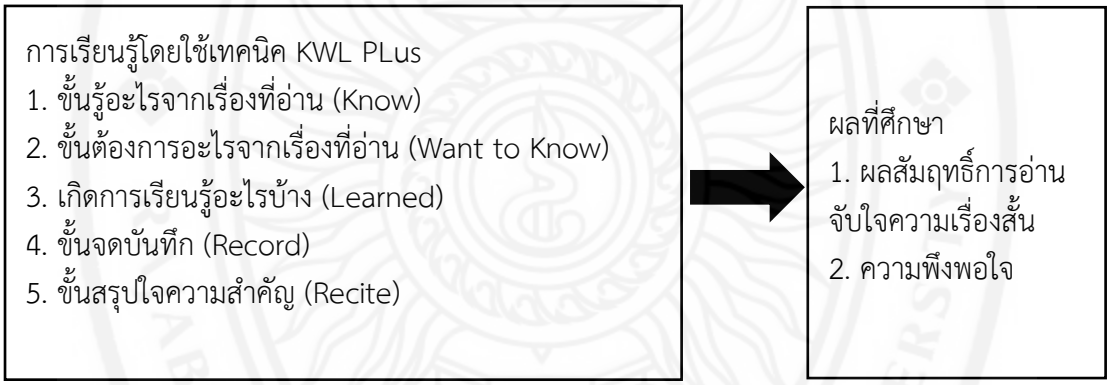
Hanura and Ali Akbar (2021) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ KWL โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลยุทธ์ KWL ว่าสามารถนำไปใช้ในการเพิ่มความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนให้ประสบความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใด และอย่างไร เครื่องมือที่ใช้ใน

การวิจัย ได้แก่ 1) แบบสังเกต และ 2) แบบทดสอบวัดความเข้าใจ ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์ KWL สามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนและเพิ่มคะแนนของนักเรียนในการอ่าน กลยุทธ์ KWL ยังสามารถพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนในแง่ของการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิม ความรู้ของผู้อ่าน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปว่าได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus เป็นวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถและทักษะการอ่านจับใจความในของนักเรียนได้ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่พวกเขาอ่านได้ดีขึ้น สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ และช่วยเพิ่มแรงจูงใจและทำให้พวกเขามีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้น สร้างให้นักเรียนเป็นผู้อ่านที่คิดวิเคราะห์และสะท้อนความคิดได้ดียิ่งขึ้น

2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าตำรา หนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จึงสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. รูปแบบการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
5. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุมตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 3 ห้อง นักเรียนทั้งหมด 102 คน ที่มีความรู้ความสามารถไม่แตกต่างกัน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 34 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบยกกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ซึ่งใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

3.2 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองในรูปแบบ การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ One Group Pretest-Posttest Design (ไพศาล วรคำ, 2565)

ตารางที่ 3.1 แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest-Posttest Design

การสุ่ม	กลุ่มทดลอง	ทดสอบก่อน	สื่อทดลอง	ทดสอบหลัง
-	E	O_1	X	O_2

เมื่อ E แทน กลุ่มทดลอง
O_1 แทน การวัดตัวแปรก่อนทำการทดลอง
X แทน การให้สิ่งทดลอง
O_2 แทน การวัดตัวแปรหลังทำการทดลอง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง

3.3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้น แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLus แบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ (Rating Scale)

3.4 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

3.4.1 แผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือของแผนการจัดการเรียรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL PLus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.4.1.1 ศึกษาและวิเคราะห์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรสถานศึกษา

3.4.1.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างรายวิชา มาตรฐานและตัวชี้วัด และคู่มือครูและหนังสือเรียนรายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีเนื้อสอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.4.1.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สาระสำคัญ และจุดประสงค์การเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เนื้อหาพาที จำนวน 6 เรื่อง

3.4.1.4 ศึกษาแนวคิดและขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา หนังสือ และงานวิจัยต่างที่เกี่ยวข้อง

3.4.1.5 ดำเนินการออกแบบและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 แผน จำนวน 12 ชั่วโมง (ไม่รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน) โดยวิเคราะห์รายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

แผนที่	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
1	น้ำใส	1. นักเรียนสามารถสรุปใจความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (K) 2. นักเรียนสามารถนำเสนอและเขียน แสดงความคิดเห็นของเรื่องที่อ่านได้ (P) 3. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (A)	2
2	ใจหาย	1.นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของเรื่องได้ (K) 2. นักเรียนสามารถอ่านและนำไปวิเคราะห์ สรุปใจความสำคัญ และแสดงความคิดเห็นที่ได้จากการอ่าน พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ (P) 3. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (A)	2
3	ครัวป่า	1. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง (K) 2. นักเรียนสามารถจับใจความและรายละเอียดปลีกย่อยของบทอ่านได้ (P) 3. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (A)	2
4	กลัวทำไม	1. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง (K) 2. นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความของเรื่องได้อย่างเหมาะสม (P) 3. นักเรียนสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่านได้อย่างเหมาะสม (P) 4. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง (P) 5. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (A)	2
5	ชีวิตใหม่	1.นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง (K) 2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ จดบันทึก และสรุปใจความจากเรื่องที่อ่านได้ (P)	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

แผนที่	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
		3. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (A)	
6	มีน้ำใจ	1. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง (K) 2. นักเรียนสามารถเขียนสรุปใจความของเรื่องได้อย่างเหมาะสม (P) 3. นักเรียนสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่านได้อย่างเหมาะสม (P) 4. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง (P) 5. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงานและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (A)	2
รวม			12

3.4.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.4.1.7 ดำเนินการสร้างแบบประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้สร้างขึ้น ดังนี้

1) รองศาสตราจารย์ ดร.สุทัศน์ วงษ์กระบากถาวร อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ภาษาการวิจัย

2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉริยา พรมท้าว อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

3) อาจารย์ ดร.สุวิทย์ คำมณี อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล

4) อาจารย์ชลธิชา บรรหาร คุณครูโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ผู้ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษาการวิจัย

5) อาจารย์จินตนา ชาญวงษ์สนิท คุณครูโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ผู้ตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล

3.4.1.8 นำผลการประเมินที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน นำมาหาค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ระดับคุณภาพ มาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยรายแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ชนิดตัวเลือก 5 ระดับ ดังนี้ เกณฑ์การให้คะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

เหมาะสมมากที่สุด ให้ 5 คะแนน
เหมาะสมมาก ให้ 4 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง ให้ 3 คะแนน
เหมาะสมน้อย ให้ 2 คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายข้อมูลที่เป็นค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์การประเมินต้องมีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51–5.00 โดยพิจารณาจากระดับคุณภาพความเหมาะสมมากถึงความเหมาะสมมากที่สุด จึงจะถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้ ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.72-4.90 ซึ่งทุกแผนอยู่ในระดับในระดับเหมาะสม มากที่สุด สามารถนำไปใช้สอนได้ทุกแผน (ภาคผนวก ข)

3.4.1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.4.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้น

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้น ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

3.4.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แนวคิด ทฤษฎี เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความเรื่องสั้น และกำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาและประเมินผลทางการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด

3.4.2.2 วิเคราะห์เนื้อหาในรายวิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-6 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียนที่จะนำไปใช้วัดความสามารถในการอ่านจับใจความเรื่องสั้น

3.4.2.3 ศึกษาทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย วิธีการสร้างแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์และการสร้างข้อสอบแบบเลือกตอบ (ไพศาล วรคำ, 2565)

3.4.2.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ และจำนวนข้อสอบที่ต้องการ เพื่อให้ครอบคลุมสัมพันธ์กับเนื้อหา จำนวนข้อสอบที่สร้างขึ้นและข้อสอบที่

ต้องการ โดยสร้างเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และเรื่องไว้ใช้จริงจำนวน 30 ข้อ ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.3 วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้กับจำนวนข้อสอบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้นภาษาพาทีวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่องที่	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
			สร้าง	ใช้จริง
1	น้ำใส	นักเรียนสามารถสรุปใจความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้-	6	5
2	ใจหาย	นักเรียนสามารถสรุปใจความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	6	5
3	ครัวป่า	นักเรียนสามารถสรุปใจความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	7	5
4	กลัวทำไม	นักเรียนสามารถสรุปใจความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	7	5
5	ชีวิตใหม่	นักเรียนสามารถสรุปใจความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	7	5
6	มีน้ำใจ	นักเรียนสามารถสรุปใจความเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้	7	5
รวม			40	30

3.4.2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความเรื่องสั้นที่ได้สร้างขึ้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้อง และความเหมาะสมของแบบทดสอบ จากนั้นแก้ไขและปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.4.2.6 นำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้ว นำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมพิจารณาความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Object Congruence: IOC) เพื่อตรวจสอบคำเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2565)

ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่ได้วัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3.4.2.7 วิเคราะห์ข้อมูลค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ พร้อมคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50–1.00 ไว้ ซึ่งผลการประเมินมีค่า IOC ระหว่าง 0.80–1.00 จำนวน 30 ข้อ (ภาคผนวก ข)

3.4.2.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความเรื่องสั้นนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเคยเรียนเนื้อหานี้มาแล้ว จำนวน 34 คน

3.4.2.9 นำแบบทดสอบที่ได้จากการทดลองใช้มาตรวจให้คะแนน ข้อถูกได้ 1 คะแนน ข้อผิดและข้อที่ไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ข้อ ได้ 0 คะแนน หลังจากนั้นนำผลคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) โดยใช้สูตรของเบรนแนน (Brennan; Discrimination Index B) และหาค่าความยาก (P) และค่าความเชื่อมั่น (ไพศาล วรคำ, 2565)

3.4.2.10 คัดเลือกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 30 ข้อ ให้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ตามจำนวนที่กำหนดไว้ก่อนนำไปทดลองใช้ ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20–0.67 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.47–0.63 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 (ภาคผนวก ข)

3.4.2.11 นำแบบทดสอบจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.4.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.4.3.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ และวิธีการสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากเอกสาร หนังสือ ตำรา ที่เกี่ยวข้อง

3.4.3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจเพื่อเป็นกรอบในการนิยามสำหรับรายการสอบถามและออกแบบโครงสร้างแบบสอบถามตามชนิดของแบบสอบถาม

3.4.3.3 กำหนดรายการสอบถามและสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนและเกณฑ์แปลผลความพึงพอใจ ดังนี้

มาก ให้ 3 คะแนน
ปานกลาง ให้ 2 คะแนน
น้อย ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายข้อมูลที่เป็นค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

3.4.3.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขสำนวนและภาษาที่ใช้แบบสอบถามความพึงพอใจควรง่ายต่อความเข้าใจของนักเรียน นำข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงและแก้ไข ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรม ด้านบรรยากาศ และด้านความรู้สึกให้คลอบคลุม จากนั้นเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบความถูกต้องพิจารณาความเหมาะสมของข้อคำถาม

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ
0 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ
-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับนิยามความพึงพอใจ

3.4.3.5 วิเคราะห์ความสอดคล้อง IC (Index of Item Congruence) ของข้อคำถามทุกข้อ จำนวน 30 ข้อ โดยพิจารณาเกณฑ์ความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และได้ค่าจริงเท่ากับ 1.00 สามารถนำคำถามไปใช้ได้ทุกข้อ (ภาคผนวก ข)

3.4.3.6 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจฉบับจริง เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3.5 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.5.1 ปฐมนิเทศเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL PLus โดยผู้วิจัยอธิบายและชี้แจงและทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับ ข้อตกลง พร้อมวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ

3.5.2 ดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ จนครบในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้โดยมีการทดสอบย่อยเพื่อเก็บรวบรวมนำไปวิเคราะห์หาค่าคะแนนร้อยละของคะแนนกระบวนการ

3.5.3 ทดสอบหลังเรียน (Post-Test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้น กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างอีกครั้งแต่มีการสลับข้อและสลับตัวเลือก

3.5.4 นำผลที่ได้หลังเรียนมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกัน รวมทั้งเปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบโดยการวิเคราะห์หาร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมุติฐานด้วยการหา t-test

3.5.5 สอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความโดยใช้แบบสอบถาม

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

3.6.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการเรียนรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย โดยการคำนวณอัตราส่วนระหว่างค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนกับค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (E_1/E_2)

3.6.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้นของนักเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความเรื่องสั้น ระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบสมมุติฐาน t-test (Dependent Samples)

3.6.3 วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ของระดับคะแนนความพึงพอใจ แล้วแปลผลคะแนนตามเกณฑ์แปลผล ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2564)

คะแนนเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.7.1 สถิติพื้นฐาน

3.7.1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) (ไพศาล วรคำ, 2564)

$$X = \frac{\sum_{i=1}^{n} X_i}{n} \qquad (3\text{-}1)$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
X_i แทน ผลรวมของคะแนนที่ได้ของกลุ่มตัวอย่าง
n แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.7.1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (ไพศาล วรคำ, 2564)

$$S = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^{n} (X_i - \bar{X})^2}{n-1}} \qquad (3\text{-}2)$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
$\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
X_i แทน จำนวนคะแนนของนักเรียน
n แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

3.7.1.3 ร้อยละ (Percentage) (ไพศาล วรคำ, 2564)

$$P = \frac{f}{N} \times 100 \qquad (3\text{-}3)$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.7.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

3.7.2.1 ค่าอัตราส่วนร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของคะแนนระหว่างเรียนกับค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

$$E_1 = \frac{\sum x}{\frac{N}{A}} \times 100 \qquad (3\text{-}4)$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนนักเรียนที่ได้จากการวัดระหว่างเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

A แทน คะแนนเต็มของจากการวัดระหว่างเรียน

$$E_2 = \frac{\sum F}{\frac{N}{B} \times 100} \qquad (3\text{-}5)$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของการทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

3.7.2.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน คือ t - test (Dependent Sample) (ไพศาล วรคำ, 2564)

$$t = \frac{\bar{d}}{S_d / \sqrt{n}} \qquad (3\text{-}6)$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติทดสอบที

$\bar{d}$ แทน ค่าผลต่างเฉลี่ยของคู่คะแนน

S_d แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างคู่คะแนน

n แทน จำนวนคู่คะแนน หรือขนาดกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4
ผลการวิจัย

การทำวิจัย การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
$\overline{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
$\overline{d}$	แทน	ค่าผลต่างเฉลี่ยของคู่คะแนน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบที
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ลำดับการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ระหว่างก่อนและหลังเรียน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีตอการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใชเทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้น

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	$\overline{X}$	$S.D.$	ร้อยละ
ระหว่างเรียน	30	60	1,800	79.10	5.31	87.89
หลังเรียน	30	30	900	27.03	1.29	90.42
ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1/E_2) เท่ากับ 87.89/90.42						

จากตารางที่ 4.1 พบว่า คะแนนก่อนเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ KWL-Plus ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความเรื่องสั้นวิชาภาษาไทยของนักเรียน ทั้ง 6 แผน การจัดกิจกรรมการเรียนได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 79.10 จากคะแนนทั้งหมด 60 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.31 คิดเป็นร้อยละ 87.89 และคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้นของนักเรียน ได้ค่าเฉลี่ย 25.03 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.42 ดังนั้น กิจกรรมการเรียนรู้ KWL-Plus ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านจับใจความเรื่องสั้นวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.89/90.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของคะแนนผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้นของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนน	n	$\overline{X}$	$S.D.$	t	df	Sig. (1-tailed)
ก่อนเรียน	30	15.18	1.933	22.985	28	.00*
หลังเรียน	30	27.03	1.291			

หมายเหตุ. *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความเรื่องสั้นโดยวิธีการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus มีผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้นสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 27.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.291 และมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 25.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.933 เมื่อวิเคราะห์ตามความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้ง 2 ส่วนระหว่างก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียน แสดงว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้นหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีตอการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้น ปรากฏผลดังตารางที่ 4.3 ดังนี้

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีตอการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใชเทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้น

รายการ	$\overline{X}$	$S.D.$	ระดับความพึงพอใจ
1. นักเรียนได้มีส่วนร่วมและได้ลงมือปฏิบัติจริงในการปฏิบัติกิจกรรม	4.53	0.51	มากที่สุด
2. นักเรียนประทับใจที่ได้มีโอกาสทบทวนความรู้เดิมของตนเอง และนำมาเชื่อมโยงเข้าสู่ความรู้ใหม่	4.48	0.55	มาก
3. นักเรียนภูมิใจที่ได้มีโอกาสในการตั้งคำถาม ประเด็นที่ตัวเองสนใจจากหัวข้อเรื่องสั้น	4.53	0.51	มากที่สุด
4. นักเรียนประทับใจที่นักเรียนมีเป้าหมายในการอ่าน	4.50	0.60	มาก
5. นักเรียนมีความสนุกในการค้นหาคำตอบจากประเด็นคำถามที่ตั้งไว้	4.50	0.64	มาก
6. นักเรียนเกิดความสุขใจที่ได้เรียนรู้ความรู้ใหม่ ๆ จากเรื่องสั้น	4.55	0.60	มากที่สุด
7. นักเรียนชอบการบันทึกข้อความจากเรื่องสั้นที่อ่านในรูปแบบแผนภาพความคิด	4.33	0.73	มาก
8. นักเรียนภูมิใจที่เกิดการเรียนรู้ได้ดีมากขึ้นจากการเขียนบรรยายสรุปประเด็นจากเรื่องสั้นที่อ่าน	4.53	0.55	มากที่สุด
9. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจบทความได้ดียิ่งขึ้น	4.55	0.50	มากที่สุด
10. นักเรียนชอบและสนุกกับการเรียนภาษาไทยมากขึ้น	4.53	0.51	มากที่สุด
11. นักเรียนเกิดการใฝ่เรียนรู้ในการอ่านภาษาไทยมากขึ้น	4.58	0.50	มากที่สุด
12. นักเรียนภาคภูมิใจกับพัฒนาการด้านการอ่านภาษาไทยของตนเอง	4.55	0.50	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.51	0.56	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ KWL Plus โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.51, $S.D.$=0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อนักเรียนมีระดับความพึงพอใจสูงสุดเรียงลำดับ ดังนี้ นักเรียนเกิดการใฝ่เรียนรู้ในการอ่านภาษาไทยมากขึ้น ($\overline{X}$ =4.58, $S.D.$=0.50) รองลงมา คือ นักเรียนเกิดความสุขใจที่ได้เรียนรู้ความรู้ใหม่ ๆ จากเรื่องสั้น ($\overline{X}$ =4.55, $S.D.$=0.60) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องสั้นได้ดียิ่งขึ้น ($\overline{X}$ =4.55, $S.D.$=0.50) และนักเรียนภาคภูมิใจกับพัฒนาการด้านการอ่านภาษาไทยของตนเอง ($\overline{X}$ =4.55, $S.D.$=0.50)

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. สรุป
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

5.1.1 กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.89/90.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

5.1.2 นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้น มีผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.89/90.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นผ่านการศึกษาค้นคว้าเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีการจัดการเรียนรู้ KWL PLus และผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุดทุกแผน เมื่อนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาและฝึกฝนการอ่านอย่างเป็นระบบตามขั้นตอนของการเรียนรู้แบบ KWL PLus จึงทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทบทวนความรู้เดิมของตนว่ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านมากน้อยเพียงไร ได้นำเอาความรู้และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงสู่ความรู้ใหม่ตามขั้น K และผู้เรียนมีเป้าหมายในการอ่านมากยิ่งขึ้นตามขั้น W เนื่องจากผู้เรียนสามารถตั้งประเด็นคำถามเรื่องที่สงสัยเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน กระทั่งนักเรียนอ่านเรื่องสั้นและสรุปประเด็นที่ได้เรียนรู้รวมไปถึงคำตอบของข้อคำถามที่สงสัยตามขั้น L นอกจากนี้หลังจากที่ผู้เรียนยังได้ฝึกสำรวจและตรวจสอบ

ความเข้าใจของตนจากการอ่านเรื่องสั้น และเรียบเรียงออกมาโดยการจดบันทึกประเด็นที่ได้เรียนรู้ในรูปแบบการสร้างแผนภูมิและการเขียนข้อความด้วยสำนวนและภาษาของตนเอง รวมทั้งฝึกการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ออกมาเป็นแนวคิดที่สำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างเข้าใจ ทั้งนี้นักเรียนเมื่ออ่านแล้วยังได้ร่วมฝึกแสดงความคิดเห็นและสะท้อนผลของเรื่องราวหรือประเด็นต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้จากการอ่านร่วมกับเพื่อนในกลุ่มเพื่อเป็นการสร้างองค์ความรู้ร่วมกันอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วัชรา เล่าเรียนดี (2547) ได้กล่าวว่า KWL PLus เป็นวิธีการสอนอย่างมีกรอบและแนวทางฝึกให้คิดอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ผู้เรียนได้ฝึกคิดเชิงวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดอย่างสร้างสรรค์ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ฆนัท ธาตุทอง (2551) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการอ่าน โดยกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผนตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง และมีการจัดระบบข้อมูล ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Hanura and Ali Akbar (2021) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ KWL โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลยุทธ์ KWL ว่าสามารถนำไปใช้ในการเพิ่มความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนให้ประสบความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใด และอย่างไร ผลการวิจัยพบว่ากลยุทธ์ KWL สามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนและเพิ่มคะแนนของนักเรียนในการอ่าน และยังสามารถพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนในแง่ของการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิม ความรู้ของผู้อ่าน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มะลิวรรณ สุรานิตย์ (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเริมการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยเทคนิค KWL PLus มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.19/81.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ รวมทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทพสุดา แพงจันทร์ศรี (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกด้วยเทคนิค SQ6R ร่วมกับ KWL PLus เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด (E_1/E_2 = 82.98/83.23) และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.2 นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้น มีผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLus จนครบทุกกิจกรรม ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบมากขึ้นและวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนได้วางแผนและดำเนินการในการเรียนรู้เพื่อความเข้าใจในการอ่านแบบ KWL PLus เพิ่มขึ้นตามลำดับ ด้วยเหตุนี้เป็นผลมาจากผู้เรียนผ่านการปฏิบัติจริงและศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับประเด็นข้อคำถามหรือข้อสงสัยที่ต้องการทราบ เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการหาคำตอบและเหตุผลในจุดสำคัญของเรื่องสั้นที่อ่านต่าง ๆ ด้วยกระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ กระทั่งนำมาถ่ายทอดและถอดประเด็นจากเรื่องที่อ่านในรูปแบบการเขียนเรียงความและการสร้างแผนผังความคิด นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้แสดงความคิดเห็นและแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้เรียนผู้อื่นด้วยตนเองจนทำให้เกิดการพัฒนาทักษะติดตัว และนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถทางการเรียนรู้ที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วัชรา เล่าเรียนดี (2548) ได้กล่าวว่า กระบวนการของ KWL PLus ช่วยให้ผู้เรียน

ได้คิดวิเคราะห์จากเรื่องที่อ่านโดยละเอียด ทบทวนสิ่งที่รู้มาก่อน นอกจากนี้ยังได้ฝึกการ ถามคำถามเพื่อให้เกิดการแสวงหาคำตอบที่หลากหลายลึกซึ้งมากขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดของ ฆนัท ธาตุทอง (2556) ได้อธิบายเพื่อสนับสนุนการใช้เทคนิค KWL PLus ไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้น กระบวนการคิดของผู้เรียน โดยให้ความสำคัญกับการวางแผนการเรียนรู้ การตรวจสอบความเข้าใจ และการสะท้อนผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กานต์พิชชา มะโน (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS วิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความ ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภัทร สินสุขภัทร (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้เทคนิคการสอน KWL PLus ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตพิมานปฐม จังหวัดนครปฐม ผลวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธี KWL PLus สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวมทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Rifqi Naufal Ardiyan, et al. (2022) ได้ศึกษาเรื่อง THE USE OF KWL STRATEGY ON STUDENTS' READING COMPREHENSION ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้เรียนรู้โดยกลยุทธ์ KWL PLus มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุณยนุช สามสาลี (2566) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์และนิสัยรักการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLus ร่วมกับการโค้ช ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PLus ร่วมกับการโค้ช สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.51, $S.D.$=0.56) ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ KWL PLus มีขั้นตอนที่เป็นระบบ เข้าใจง่ายต่อการเรียนรู้ ช่วยทำให้นักเรียนได้มีโอกาสในการตรวจสอบประสบการณ์หรือความรู้เดิมของนักเรียน เพื่อนำมาเชื่อมโยงสู่ความรู้ใหม่ที่จะได้เรียนรู้ผ่านการอ่านเรื่องสั้น และนักเรียนยังได้ตั้งประเด็นคำถามที่ตนเองสนใจ สืบหาคำตอบข้อคำถามของตน พร้อมยังได้เรียนรู้ความรู้อื่น ๆ นอกเหนือจากประเด็นที่นักเรียนตั้งไว้ รวมไปถึงนักเรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมรายบุคคลในการสรุปความรู้ที่นักเรียนได้เรียนรู้ในรูปแบบของแผนผังความคิด และการเขียนสรุปความในรูปแบบเรียงความ ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถทางการเรียนรู้ภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น โดยนักเรียนเกิดการใฝ่เรียนรู้ในการอ่านภาษาไทยมากขึ้น ($\overline{X}$ =4.58, $S.D.$=0.50) รองลงมาคือ นักเรียนเกิดความสุขใจที่ได้เรียนรู้ความรู้ใหม่ ๆ จากเรื่องสั้น ($\overline{X}$ =4.55, $S.D.$=0.60) และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องสั้น

ได้ดียิ่งขึ้น ($\overline{X}$ = 4.55, $S.D.$=0.50) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ลักขณากร ทรงถิ่น (2556) ได้กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้ KWL PLus ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ เขียนสรุป และนำเสนอด้วยตนเอง และการจัดการเรียนรู้ KWL PLus เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สนองความสนใจและต้อนการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ กานต์พิชชา มะโน (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความ ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียน พบว่าด้าน เนื้อหา ด้านสื่อแอปพลิเคชัน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนิตา เผ่าพงศ์ษา (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL PLus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL PLus มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิญญา ทองสีสัน (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL PLus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 ในส่วนของการทำ KWL Chart หรือแผนผัง นักเรียนบางส่วนยังไม่สามารถตั้งคำถามหรือเขียนประโยคด้วยตนเองเป็นประโยคที่ถูกต้องและสมบูรณ์ตามหลักภาษาไทยได้ ซึ่งอาจเป็นข้อบกพร่องของการใช้โครงสร้างประโยคและหลักภาษาไทยของผู้เรียน ครูจำเป็นต้องคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดเพื่อช่วยขัดเกลาสำนวนและภาษาในการเขียนสรุปประเด็น และต้องใช้การเสริมแรงทางบวกควบคู่ไปด้วย เช่น คำชมเชย การให้กำลังใจ เป็นต้น

5.3.1.2 การเลือกเนื้อหาของเรื่องสั้นให้มีความเหมาะสม ควรศึกษาวัยและบริบทของนักเรียนก่อนเสมอ เพราะการใช้วิธีการสอนแบบเทคนิค KWL PLus ในแต่ละขั้นตอนต้องใช้เวลาและความตั้งใจในการทำความเข้าใจ ซึ่งอาจไม่เหมาะกับผู้เรียนบางคนที่มีสมาธิไม่ดีหรือสมาธิสั้น หรือผู้เรียนที่ยังไม่มีพื้นฐานมากพอที่จะเข้าใจเนื้อหาที่ค่อนข้างยาก ดังนั้น ครูควรทำการศึกษาแนะนำเนื้อหาของเรื่องสั้นที่ไม่ยาวมากเกินไปและง่ายต่อความเข้าใจของผู้เรียน เพื่อให้เกิดความพยายามและไม่ท้อแท้

5.3.1.3 ครูควรสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการทำงานของนักเรียนแต่ละคน เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความสามารถในด้านที่ต่างกัน ดังนั้นครูควรคอยให้ความช่วยเหลือ กระตุ้นความสามารถของนักเรียน และให้อิสระนักเรียนในการได้ลงมือทำหรือแสดงความคิดเห็น หากเกิดข้อผิดพลาดครูไม่ควรตำหนินักเรียน แต่ควรใช้คำถามในการกระตุ้นเพื่อให้นักเรียนได้รู้สาเหตุของข้อผิดพลาดที่ตนเองได้ทำ และหาแนวทางแก้ไขข้อผิดพลาดได้ด้วยตนเอง

5.3.1.4 ครูควรออกแบบเนื้อหาเรื่องสั้นให้มีความน่าสนใจมากขึ้น เช่น ข้อความที่ทันสมัย เป็นเหตุการณ์ในปัจจุบัน เป็นเรื่องราวที่นักเรียนสนใจหรือให้ความสำคัญ และควรมีรูปภาพประกอบ หรือใช้แอพลิเคชันประกอบการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นเร้าความสนใจมากขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรศึกษาการใช้การเรียนรู้แบบ KWL PLus ร่วมกับวิธีการเรียนรู้วิธีอื่น ๆ หรือเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เพื่อวิเคราะห์หาผลลัพธ์และประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ เช่น SQ3R, SQ4R, CIRC เป็นต้น

5.3.2.2 ควรศึกษาผลลัพธ์ที่ต่อการจัดการเรียนรู้ KWL PLus เพื่อวิเคราะห์ถึงตัวแปรตามอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดสร้างสรรค์ พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ เป็นต้น

5.3.2.3 ควรมีการนำกิจกรรมการเรียนรู้ KWL PLus ไปบูรณาการในการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านในเนื้อหาอื่น ๆ กลุ่มสาระอื่น ๆ และในทุกระดับชั้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมลวรรณ เกตุภูงา. (2563). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.* กรุงเทพฯ: ครุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กฤติยาภรณ์ คนไว. (2562). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ4R ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.* มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

กัลญารัตน์ เทพบุตร. (2561). *การจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบย้อนกลับร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามเพื่อพัฒนา การคิดวิเคราะห์ในรายวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.* ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

กานต์ธิดา ทองจันทร์. (2564). ความสำคัญของภาษาไทยในชีวิตประจำวันและการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาภาษาไทย,* 15(2), 1–12.

กานต์พิชชา มะโน, อนิรุทธ์ สติมั่น, สมหญิง เจริญจิตรกรรม, และสุรพล บุญลือ. (2563). การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความ ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร,* 18(1), 68-83.

ไกรษร ชายฮวด. (2553). *การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus.* (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ขวัญเกล้า ศรีโสภา. (2560). *การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านและการเขียน.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

ฆนัท ธาตุทอง. (2551). *การออกแบบการสอนและบูรณาการ.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฆนัท ธาตุทอง. (2556). *การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จักรเพชร สุริยะกมล. (2551). *การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ KWL และวิธีการเรียนรู้แบบ Synectics.* (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จันทร์จิรา จูมพลหล้า. (2560). *การออกแบบและการจัดการเรียนรู้.* อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

จิราภรณ์ บุญณรงค์. (2554). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับการสอนแบบปกติ.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาไทย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จุฬารัตน์ กองพิลา. (2553). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC.* (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชวลิต ชูกำแพง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน* (พิมพครั้งที่ 2). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). *การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

โชติกานต์ เที่ยงธรรม. (2556). *การพัฒนาการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถม.*

ฐิติวรดา พิมพานนท์. (2560). *ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.* ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

ณัฐภัทร ปันปิน. (2559). *ผลของการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ที่มีต่อทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทัศน์มน หนูนิมิต. (2551). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์และทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลักประกอบแผนผังความคิดและสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้นตอน.* (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ทัศนีย์ พุทธวงษ์. (2558). การอ่านกับการพัฒนาการเรียนรู้และคุณภาพชีวิตของผู้เรียน. *วารสารการศึกษาและการเรียนรู้,* 9(1), 45–56.

ทิศนา แขมมณี. (2548). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เทพสุดา แพงจันทร์ศรี. (2566). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกด้วยเทคนิค SQ6R ร่วมกับ KWL Plus เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารร้อยแก่นสารนนท์,* 8(12), 404–420.

ธนิตา เผ่าพงศ์ษา. (2565). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์),* 14(2), 57–72.

ธวัชชัย ศุภดิษฐ์. (2556). *ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนในระดับปริญญาโท ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ปีการศึกษา 2554.* กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ธัญลักษณ์ ชิณวงศ์. (2560). *การอ่านเพื่อความเข้าใจ คิดวิเคราะห์แก้ปัญหาได้อย่างเป็นขั้นตอน.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ธีรวัฒน์ แสงศรี. (2560). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคเกมมิฟิเคชั่น ร่วมกับการใช้วรรณกรรมเป็นฐาน.* พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

นริศรา ศิริวงศ์. (2566). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง English for Daily Life ตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.* สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *หลักการวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาส์น.

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.

บุณยนุช สามสาลี และสุวิมล สพฤกษ์ศรี. (2567). การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์และนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับการโค้ช. *วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์),* 19(2), 164–179.

ปริศนา ทะวันเวทย์. (2561). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมภาพการ์ตูนประกอบคำถามตามแนวคิดหมวก 6 ใบ เพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

พนัส ทองปาน. (2558). *การพัฒนาชุดกิจกรรมวงจรการเรียนรู้แบบ 7E เน้นกระบวนการคิดเชิงอภิปัญญาร่วมกับเทคนิค STAD และชุดกิจกรรมวงจรการเรียนรู้แบบ 5E ที่มีต่อการคิดแก้ปัญหาจิตวิทยาศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเคมี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

พรพรรณ เสาร์คำเมืองดี. (2562). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ไพศาล วรคำ. (2565). *การวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 12). มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.

ภัทรานิษฐ์ ขจรฤทธิ์. (2567). *การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์ เรื่อง ดินและน้ำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.* มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

มยุรฉัตร ฉัตรพุฒิชัย. (2559). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค SQ4R ร่วมกับพลังคำถาม.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

มันทนา อุตทอง. (2561). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.* ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

รังษิมา สุริยารังสรรค. (2555). *การพัฒนาแบบฝกการอานจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปที่ 1 โดยใชขอมูลทองถิ่นจังหวัดเพชรบุรี.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

รัตนาภรณ์ จำรัสภูมิ. (2563). *การพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด.* ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

รุจิรุจน์ ศรีประยูร. (2565). *การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกิจกรรมเป็นฐาน สาหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.* ร้อยเอ็ด: มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม). (2567). *รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปีการศึกษา 2565–2567.* มหาสารคาม: โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม).

วรรณี โสมประยูร. (2553). *การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.* ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

วรากรณ์ นาถมทอง. (2556). *การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2567 จาก sure.su.ac.th: https://sure.su.ac.th/xmlui/bitstream/id/025bcdae-9e9e-4a98-abd3-c7ec24948a7f/fulltext.pdf?attempt=2

วราภรณ์ พูลสวัสดิ์. (2564). *การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.* ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

วัชรพล วิบูลยศริน. (2561). *วิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัชรา เล่าเรียนดี. (2552). *การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญด้วยการจัดการเรียนรู้ เทคนิค KWL Plus.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วัชรี แก้วสาระ. (2555). *ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21.* กรุงเทพฯ: มูลนิธิ สดศรี-สฤษดิ์วงศ์.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2555). *นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้: ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิไลลักษณ์ ไชยอาจ. (2560). *การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ4R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.* มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์. (2548). *การนำเทคนิค KWL Plus มาใช้เป็นกลวิธีในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยผ่านการอ่าน.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

แววมยุรา เหมือนนิล. (2553). *ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การอ่านแบบ SQ4R.* ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศราวุฒิ เวียงอินทร์. (2560). *ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับแอปพลิเคชั่นเพื่อการศึกษา.* นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

ศิริอร เมี้ยนมิตร. (2561). *ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.* บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

สกุณหงส์ คงไชย. (2564). *การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย.* ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

สายรุ้ง กิมยงค์. (2561). *การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ โดยใช้เทคนิค SQ4R เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความ.* มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สายรุ้ง กิมยงค์. (2561). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT.* มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สายรุ้ง กิมยงค์. (2561). *การพัฒนาตนเองและสังคมการอ่านและการสื่อสาร.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุทธินี เมืองมูล. (2564). *ผลของการใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.* (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุพรรณี สุทธรินทร์. (2547). *การสอนอ่านภาษาไทย: แนวคิด ทฤษฎี และการประยุกต์ใช้.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพันธวดี ไวยรูป. (2555). *การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานโดยใชเทคนิคเค ดับเบิ้ลยู แอล (KWL) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

สุภาพร ดำนุ่น. (2555). *การศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.* (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุภาภรณ์ อุ้ยนอง. (2561). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.* สืบค้นเมื่อ 23 สิงหาคม 2566 จาก blogspot.com: http://supapornouinong.blogspot.com/2018/04/blog-post_25.html

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2558). *21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

แสงนภา ใจเย็น. (2562). *การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการตั้งคำถามแบบ QAR โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.* เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

อดิศยา ปรางทอง. (2560). *การพัฒนากิจกรรมการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค SQ4R.* พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

อนิวรรต พิภพวงศ์ไพศาล. (2559). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus จากสื่อเอกสารจริงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาฝรั่งเศษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

อภัยพร สิลารักษ์. (2562). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.* พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

อภิญญา ทองสีสัน. (2566). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL-Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1. *วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม,* 15(2).

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง).* กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

อาภาพร บุญเติม. (2561). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์.* มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างเครื่องมือวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมความสามารถ
ในการอ่านจับใจความเรื่องสั้นวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย **ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**
เรื่อง การอ่านจับใจความเรื่องสั้น น้ำใส **เวลา 2 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 1/2568**
ครูผู้สอน นางแพงศรี ตาลอำไพ **โรงเรียนสาธิต มมส ฝ่ายประถม**

.....

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ / ผลการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.2/2 อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน
ท 1.1 ป.2/3 ตั้งคำถามและคำตอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
ท 1.1 ป.2/4 ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน

2. สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงเพื่อเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน เก็บจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง เก็บเนื้อเรื่องที่สำคัญ เก็บความรู้หรือข้อมูลที่น่าสนใจ

3. สาระการเรียนรู้

การอ่านจับใจความเรื่องสั้น น้ำใส

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน K
2. ตอบคำถามจากเรื่อง น้ำใส ได้ถูกต้อง P
3. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ A

5. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLUS มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการเตรียมความพร้อม

ครูอภิปรายการทำกิจกรรมและข้อชี้แจงในการปฏิบัติเพื่อทำความเข้าใจก่อนการเรียนการอ่านจับใจความเรื่องสั้นน้ำใสร่วมกัน

ขั้นที่ 2 ขั้นกิจกรรมก่อนอ่าน (Pre-reading Activity)

1. ครูอภิปรายซักถามนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ชีวิตประจำวันของเราว่าทำอะไรบ้าง

2. นักเรียนร่วมกันตอบ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและนำไปปรับใช้ให้เหมาะสม

3. ครูสุ่มเลขที่ให้บอกสิ่งที่เราได้รับจากการใช้ชีวิตประจำวันว่าเป็นอย่างไร และต้องการอะไรเพิ่มหรือแก้ไขตรงจุดไหนบ้าง

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมระหว่างอ่าน (While-reading Activity)

1. นักเรียนตั้งคำถามและเป้าหมายในการอ่านเรื่องสั้น น้ำใส ว่าเรื่องนี้มีใครบ้าง อยู่ที่ไหน ทำอะไร และสุดท้ายให้ข้อคิดอะไรกับนักเรียน

2. นักเรียนอ่านเรื่องสั้น น้ำใส และครูถาม ตอบร่วมกัน

3. นักเรียนทำใบงานเรื่องสั้น น้ำใส

ขั้นที่ 4 ขั้นกิจกรรมหลังอ่าน (Post-reading Activity)

1. นักเรียนสำรวจและตรวจสอบความเข้าใจของตนผ่านการสร้างแผนภูมิและเขียนสรุปความจากเรื่องสั้นน้ำใส

2. นักเรียนทำแบบทดสอบ

3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องสั้น น้ำใส พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ

6. สื่อแหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนภาษาพาที/PPT

2. ใบงานเรื่องสั้น น้ำใส

3. แบบทดสอบ

4. แบบประเมินการอ่าน

7. การวัดผลและประเมินผล

1. การวัดผลและประเมินผล

1.1 สังเกตุพฤติกรรมจากการเรียนการสอน จากการอภิปราย การตอบคำถาม การสนทนาซักถาม

1.2 การตรวจผลงาน ประเมินผลการจัดกิจกรรมตามใบงาน

2. เครื่องมือวัดและประเมินผล

2.1 ใบงาน

2.2 แบบทดสอบ

2.3 ใบบันทึกคะแนน

2.4 แบบประเมินพัฒนาการทักษะด้านภาษาไทย

8. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

9. บันทึกผลหลังการสอน

นักเรียนทั้งหมด.....คน

มาเรียน.....คน

10. ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

11. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

12. ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไข

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้สอน

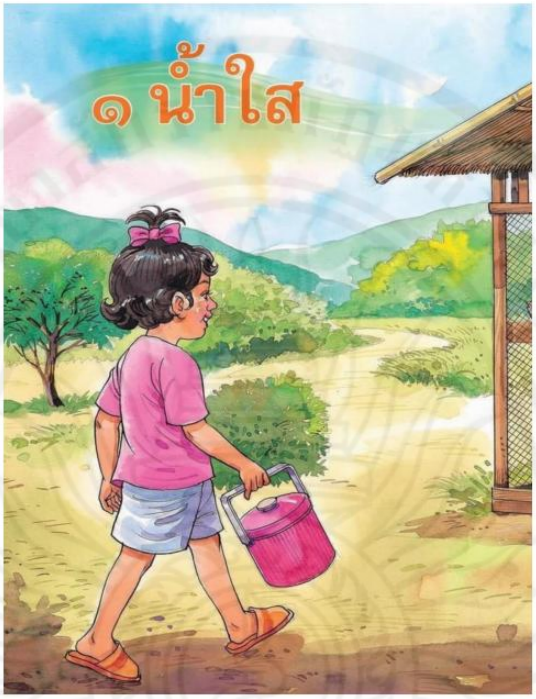
(นางแพงศรี ตาลอำไพ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY

ใบความรู้ที่ 1

เรื่องสั้น น้ำใส

ใบงานที่ 1
เรื่องสั้น น้ำใส

คะแนนที่ได้ | |

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้ เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง 5 คะแนน

1. ใครเป็นเจ้าของพลายทะแนะ

ตอบ ..... เป็นเจ้าของพลายทะแนะ

2. เจ้าของพลายทะแนะเป็นอะไรกับน้ำใส

ตอบ เจ้าของพลายทะแนะเป็น ..... ของน้ำใส

3. ภูผาและน้ำใสช่วยกันทำอะไรในเล้าไก่

ตอบ ภูผาและน้ำใสช่วยกัน .....ในเล้าไก่

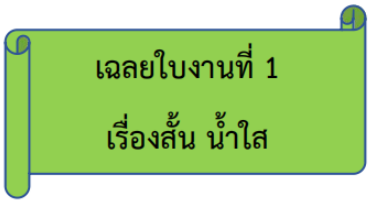
4. ในกระติกน้ำแข็งของน้ำใสมีอะไร

ตอบ ในกระติกน้ำแข็งของน้ำใสมี .....

5. **"...แล้วทั้งสองก็เสียสละของอร่อย..."** เรื่องนี้ทั้งสองคือใคร และเสียสละของอร่อยให้ใคร

ตอบ ทั้งสองคือ.....เสียสละของอร่อยให้.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้ เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. ใครเป็นเจ้าของพลายทะแนะ

ตอบ ...ควาญมิ่ง... เป็นเจ้าของพลายทะแนะ

2. เจ้าของพลายทะแนะเป็นอะไรกับน้ำใส

ตอบ เจ้าของพลายทะแนะเป็น ...พ่อ... ของน้ำใส

3. ภูผาและน้ำใสช่วยกันทำอะไรในเล้าไก่

ตอบ ภูผาและน้ำใสช่วยกัน ...เก็บไข่...ในเล้าไก่

4. ในกระติกน้ำแข็งของน้ำใสมีอะไร

ตอบ ในกระติกน้ำแข็งของน้ำใสมี ...น้ำแข็งกด....

5. **"...แล้วทั้งสองก็เสียสละของอร่อย..."** เรื่องนี้ทั้งสองคือใคร และเสียสละของอร่อยให้ใคร

ตอบ ทั้งสองคือ...ภูผาและน้ำใส...เสียสละของอร่อยให้...ใบบัวและใบโบก....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงานที่ 2

สรุปใจความเรื่องสั้น น้ำใส

คะแนนที่ได้

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนแผนภาพโครง**เรื่องสั้น น้ำใส** ดังต่อไปนี้

1. เรื่องนี้มีใครบ้าง?

2. สถานที่อยู่ที่ไหนบ้าง?

3. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นคือ?

4. เรื่องสั้น น้ำใส ให้ข้อคิดคือ?

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

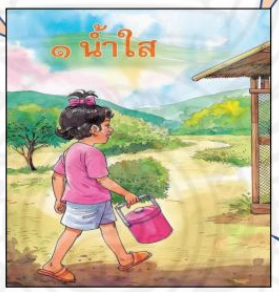
เฉลยใบงานที่ 2

สรุปใจความเรื่องสั้น น้ำใส

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนแผนภาพโครง**เรื่องสั้น น้ำใส** ดังต่อไปนี้

1. เรื่องนี้มีใครบ้าง?
   - ภูผาและน้ำใส
   - ตายาย
   - พ่อแม่
   - ควาญมิ่ง
   - พลายทะแนะ
   - ใบบัวใบโบก และไก่

2. สถานที่อยู่ที่ไหนบ้าง?
   - เล้าไก่
   - ลานหญ้า

3. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นคือ?
   น้ำใสร้องเรียกตามหาพี่ภูผาซึ่งพี่อยู่ในเล้าไก่กำลังเก็บไข่ไก่อยู่ เลยทำให้ไก่ตกใจบินร้องเสียงดัง โดยน้ำใสมีกระติ๊กน้ำแข็งกดมาให้พี่กินด้วยพร้อมกับเพื่อนช้างใบบัวใบโบก เมื่อพากันออกมาจากเล้าไก่ก็ไปหาเพื่อนช้าง โดยทั้งสองกินน้ำแข็งกดอย่างอร่อย และแบ่งเพื่อนช้างกินด้วย ทุกคนมีความสุขมาก

4. เรื่องสั้น น้ำใส ให้ข้อคิด คือ
   - ให้เรารู้จักแบ่งปัน เสียสละต่อผู้อื่น

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบทดสอบเรื่องสั้นที่ 1-6

คำชี้แจง : แบบทดสอบปรนัยฉบับนี้เป็นแบบชนิด 3 ตัวเลือก มีทั้งหมด 30 ข้อ 30 คะแนน ให้นักเรียนกากบาท ☒ ทับตัวอักษรหน้าคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่....

---

1. ใครมาหาภูผา
    ก. ใบโบก
    ข. ใบบัว
    ค. น้ำใส
2. ภูผาไปทำอะไรที่เล้าไก่
    ก. ดูแม่ไก่
    ข. เก็บไข่
    ค. ให้อาหารไก่
3. น้ำใสทำอย่างไรเมื่อทำให้ไก่ในเล้าตกใจ
    ก. ร้องไห้และขอโทษไก่
    ข. ทำตัวอย่างเงียบ ๆ
    ค. นั่งยอง ๆ ยกมือไหว้ไก่ในเล้า
4. ข้อใดเป็นชื่อเรียกของที่น้ำใส ใส่กระติกมา
    ก. น้ำแข็งใส
    ข. หวานเย็น
    ค. ทุกข้อที่กล่าวมา
5. ทำไมเด็กทั้งสองถึงไม่ได้กินน้ำแข็งกด
    ก. น้ำใสเตรียมน้ำแข็งกดมาไม่พอ
    ข. ใบโบกและใบบัวแย่งไปกิน
    ค. ภูผาทำน้ำแข็งกดหล่นหมด
6. ใครให้เจ้าของช้างมาประชุมกัน
    ก. กำนัน
    ข. ผู้ใหญ่บ้าน
    ค. ควาญช้าง

7. ทั้งหมดมาประชุมกันที่ใด
    ก. ลานของหมู่บ้าน
    ข. ห้องประชุมของโรงเรียน
    ค. ลานวัด
8. จากเรื่อง ใจหาย **ทางการ** หมายถึง
    ก. ทางตำบล
    ข. ทางราชการ
    ค. ทางผู้ใหญ่บ้าน
9. พ่อต้องนำใบโบกและใบบัวไปที่ใด
    ก. ไปที่โรงเรียนลูกช้าง
    ข. ไปที่โรงเรียนฝึกลูกช้างที่ปางช้างหลวง
    ค. ไปที่โรงเรียนเลี้ยงช้างที่อยุธยา
10. เด็ก ๆ พาใบโบกและใบบัวไปเล่นอะไรที่ริมตลิ่ง
    ก. เล่นฟุตบอล
    ข. ไปเล่นซ่อนแอบ
    ค. ไปเลี้ยงอำลาที่ต้องจากกัน
11. ที่นั่งบนหลังช้าง คืออะไร
    ก. มะตูม
    ข. กูบ
    ค. มะปิน
12. เหตุใดเด็กทั้งสองจึงหิวเร็วกว่าปกติ
    ก. เนื่องจากร้องเพลงมากจึงหิว
    ข. เนื่องจากต้องออกเดินทางแต่เช้า
    ค. เนื่องจากนั่งบนหลังช้างทำให้กระเทือนจนหิว
13. **ข้าวป่า** หมายถึงอะไร
    ก. ข้าวที่หุงโดยการเผาในกระบอกไม้ไผ่
    ข. ข้าวที่หุงขึ้นในป่าเท่านั้น
    ค. ข้าวที่หุงด้วยข้าวที่ขึ้นในป่า
14. ใครเป็นผู้อาสาหุงข้าวป่าให้กิน
    ก. พ่อของน้ำใส
    ข. พ่อของภูผา
    ค. พ่อของมิ่ง

15. ในการทำปลาอบดินต้องใช้ดินในข้อใดมาพอกตัวปลา
    ก. ดินร่วน
    ข. ดินทราย
    ค. ดินเหนียว
16. ควาญโพต้องเร่งให้ทุกคนเดินเร็วขึ้นเพราะเหตุใด
    ก. กำลังใกล้จะค่ำ
    ข. ทุกคนกำลังหิว
    ค. ฝนกำลังจะตก
17. เหตุใดวันนี้จึงกางเต็นท์นอนในป่าไม่ได้เพราะ
    ก. เพราะฝนกำลังจะตก
    ข. เพราะมีสัตว์ร้ายอยู่ใกล้ ๆ
    ค. เพราะวันนี้อากาศหนาวเย็น
18. ทั้งหมดเข้าไปหลบในถ้ำที่มีชื่อเรียกอะไร
    ก. ถ้ำน้ำค้าง
    ข. ถ้ำเพชร
    ค. ถ้ำหยาดฟ้า
19. ผู้ใหญ่นำใบตะไคร้หอมมาสุ่มไฟเพื่อ
    ก. เพื่อไล่ยุงและแมลง
    ข. เพื่อป้องกันสัตว์ร้าย
    ค. เพื่อป้องกันภูตผีปีศาจ
20. คำอธิษฐานของทุกคน คือ
    ก. ขอให้ทุกคนนอนหลับ
    ข. ขอให้ทุกคนเดินทางปลอดภัย
    ค. ขอให้ทุกคนปลอดภัย
21. ใครเป็นผู้มารับควาญโพ
    ก. ลุงวัน
    ข. เจ้าหน้าที่ปางช้าง
    ค. ผู้ใหญ่บ้าน
22. บัตรแข็งที่สอดเข้าไปในตู้เรียกว่า
    ก. บัตรประชาชน
    ข. บัตรเอทีเอ็ม
    ค. บัตรเงินกู้

23. กินผักบุ้งแล้วทำให้เราได้ประโยชน์อย่างไร
    ก. ตาหวาน
    ข. ตาแดง
    ค. ตาสวย
24. เด็กทั้งสองเสียเวลาในร้านใดนาน
    ก. ร้านก๋วยเตี๋ยว
    ข. ร้านไอศกรีม
    ค. ร้านหนังสือ
25. เหตุใดทั้งสองจึงซื้อหนังสือไม่ซ้ำกัน
    ก. เพื่อจะได้แลกกันอ่าน
    ข. เพื่อจะได้หนังสือราคาถูก
    ค. เพื่อจะได้หนังสือหลาย ๆ เล่ม
26. ไม่นิ่งเฉย ในเรื่องมีน้ำใจ หมายถึงใคร
    ก. ภูผาและน้ำใสเล่นอยู่ตลอดทั้งวัน
    ข. ภูผาและน้ำใสนั่งนิ่งไม่ได้ต้องขยับตัวตลอด
    ค. ภูผาและน้ำใสช่วยทำงานบ้านทุกอย่างเท่าที่ทำได้
27. ข้อใดที่เราควรทำตามภูผาและน้ำใสมากที่สุด
    ก. ตื่นขึ้นมาแล้วเก็บที่นอน
    ข. เวลากินข้าวช่วยยกกับข้าว
    ค. ช่วยเหลืองานต่างๆ เท่าที่เราจะทำได้
28. ป้ามาลีพอใจภูผาและน้ำใสเนื่องจาก
    ก. ช่วยทำงานบ้าน
    ข. นอนแต่หัวค่ำ
    ค. พูดคุยสนุกสนาน
29. ลุงวันพาภูผาและน้ำใสไปเที่ยวที่ไหน
    ก. สวนสาธารณะ
    ข. สวนสัตว์
    ค. อุทยานแห่งชาติ
30. การกระทำของพี่หมอกแสดงว่าเป็นอย่างไร
    ก. มีความเมตตา
    ข. ช่วยเหลือผู้อื่น
    ค. รู้จักแบ่งปันให้ผู้อื่น

&&&&&&&& ขอให้ทุกคนตั้งใจทำข้อสอบนะคะ&&&&&&&&

แบบประเมินใบงานที่ 1

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	คะแนน				
		5	4	3	2	1

(ลงชื่อ) ..... ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

เกณฑ์การประเมินใบงานที่ 1

รายการประเมิน	คะแนน
• นักเรียนเขียนข้อมูลได้ครบทุกช่อง KWL ถูกต้อง ครบถ้วน และเรียบร้อย • นักเรียนตรวจสอบประสบการณ์เดิม/ความรู้เดิม และสามารถเชื่อมโยงกับสิ่งเรียนรู้ใหม่ที่เกี่ยวกับบทความได้อย่างน้อย 4 ประเด็น (K) • นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ในการตั้งประเด็นคำถามอย่างน้อย 4 ข้อคำถามขึ้นไป (W) • นักเรียนเข้าใจและสามารถเขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทความได้ถูกต้อง ครบประเด็น (L)	5
• นักเรียนเขียนข้อมูลได้ครบทุกช่อง KWL ถูกต้อง • นักเรียนตรวจสอบประสบการณ์เดิม/ความรู้เดิม และสามารถเชื่อมโยงกับสิ่งเรียนรู้ใหม่ที่เกี่ยวกับบทความได้น้อยกว่า 4 ประเด็น (K) • นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ในการตั้งประเด็นคำถาม น้อยกว่า 4 ข้อคำถาม (W) • นักเรียนเข้าใจและสามารถเขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทความได้ถูกต้อง ครบประเด็น (L)	4
• นักเรียนเขียนข้อมูลได้ครบทุกช่อง KWL และเรียบร้อย • นักเรียนตรวจสอบประสบการณ์เดิม/ความรู้เดิม และสามารถเชื่อมโยงกับสิ่งเรียนรู้ใหม่ที่เกี่ยวกับบทความได้น้อยกว่า 4 ประเด็น (K) • นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ในการตั้งประเด็นคำถาม น้อยกว่า 4 ข้อคำถาม (W) • นักเรียนไม่สามารถเขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทความได้อย่างถูกต้อง (ผิดพลาด 1-2 จุด) (L)	3
• นักเรียนเขียนข้อมูลได้ครบทุกช่อง KWL และเรียบร้อย • นักเรียนตรวจสอบประสบการณ์เดิม/ความรู้เดิม และสามารถเชื่อมโยงกับสิ่งเรียนรู้ใหม่ที่เกี่ยวกับบทความได้เพียงประเด็นเดียว (K) • นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ในการตั้งประเด็นคำถาม น้อยกว่า 4 ข้อคำถาม (W) • นักเรียนไม่สามารถเขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทความได้อย่างถูกต้อง (ผิดพลาด 3-4 จุด) (L)	2
• นักเรียนเขียนข้อมูลได้ครบทุกช่อง KWL • นักเรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิม/ความรู้เดิม กับสิ่งเรียนรู้ใหม่ที่เกี่ยวกับบทความได้เพียงประเด็นเดียว และไม่สามารถเรียบเรียงได้อย่างถูกต้อง (K) • นักเรียนสามารถตั้งประเด็นคำถามเกี่ยวกับบทความได้เพียงข้อคำถามเดียว (W) • นักเรียนไม่เข้าใจและไม่สามารถสามารถเขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทความได้ (L)	1

หมายเหตุ : นักเรียนต้องได้คะแนนร้อยละ 75 จึงถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

แบบประเมินใบงานที่ 2

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	คะแนน				
		5	4	3	2	1

(ลงชื่อ) ..... ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

เกณฑ์การประเมินใบงานที่ 2

	รายการประเมิน	คะแนน
เขียนบรรยายสรุปประเด็น	· เขียนได้ถูกต้องตรงตามหลักภาษาไทย · เขียนครอบคลุมครบทุกประเด็น · มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ · สามารถหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ได้	5
Mind Map	· เขียนครอบคลุมครบทุกประเด็น · เนื้อหามีความถูกต้องตามหลักภาษาไทย · มีความเรียบร้อย สะอาดและสวยงาม	
เขียนบรรยายสรุปประเด็น	· เขียนได้ถูกต้องตรงตามหลักภาษาไทย โดยผิดพลาดเพียงเล็กน้อย (1-3 จุด) · เขียนครอบคลุมประเด็นจากเรื่อง มีการตกหล่นเพียง 1 ประเด็น · มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ · สามารถหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ได้	4
Mind Map	· เขียนครอบคลุมครบทุกประเด็น · เนื้อหามีความผิดหลักภาษาไทย (1-3 จุด) · มีความเรียบร้อย สะอาดและสวยงาม	
เขียนบรรยายสรุปประเด็น	· เขียนได้ถูกต้องตรงตามหลักภาษาไทย โดยผิดพลาด 4-6 จุด · เขียนครอบคลุมประเด็นจากเรื่อง โดยมีการตกหล่นเป็นส่วนใหญ่ · มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ · สามารถหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ได้เล็กน้อย	3
Mind Map	· ขาดประเด็นเนื้อหาในเรื่องอย่างน้อย 1 ประเด็น · เนื้อหามีความผิดหลักภาษาไทย (4-6 จุด) · มีความเรียบร้อยร้อย	
เขียนบรรยายสรุปประเด็น	· เขียนได้ถูกต้องตรงตามหลักภาษาไทย โดยผิดพลาด 7 จุดขึ้นไป · เขียนครอบคลุมประเด็นจากเรื่อง โดยมีการตกหล่นเป็นส่วนใหญ่ · มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เพียงเล็กน้อย · สามารถหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ได้เล็กน้อย	2
Mind Map	· ขาดประเด็นเนื้อหาในบทความอย่างน้อย 1 ประเด็น · เนื้อหามีความผิดหลักภาษาไทย (7 จุดขึ้นไป) · มีความเรียบร้อย	
เขียนบรรยายสรุปประเด็น	· เขียนได้ถูกต้องตรงตามหลักภาษาไทย โดยผิดพลาด 7 จุดขึ้นไป · เขียนไม่ครอบคลุม ประเด็นจากเรื่อง มีการตกหล่นเป็นส่วนใหญ่ · ไม่มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ · ไม่สามารถหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ได้	1
Mind Map	· ขาดประเด็นเนื้อหาในเรื่องอย่างน้อย 1 ประเด็น · เนื้อหามีความผิดหลักภาษาไทย (7 จุดขึ้นไป) · ไม่มีความเรียบร้อย และไม่สวยงาม	

เฉลยแบบทดสอบเรื่องสั้นที่ 1-6

ข้อที่	ก	ข	ค	ข้อที่	ก	ข	ค
1			x	20			x
2		x		21	x		
3			x	22		x	
4	x			23			x
5		x		24			x
6	x			25	x		
7			x	26			x
8		x		27			x
9		x		28	x		
10	x			29		x	
11		x		30			x
12		x					
13	x						
14		x					
15			x				
16			x				
17	x						
18		x					
19	x						

แบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

<u>คำชี้แจง</u> : ให้นักเรียนพิจารณาข้อความที่กำหนดให้ที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงความพึงพอใจของนักเรียนเพียง 1 ช่อง โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

มีความพึงพอใจในระดับมาก 3 คะแนน
มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง 2 คะแนน
มีความพึงพอใจในระดับน้อย 1 คะแนน

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
		3	2	1
1.	นักเรียนได้มีส่วนร่วมและได้ลงมือปฏิบัติจริงในการปฏิบัติกิจกรรม			
2.	นักเรียนประทับใจที่ได้มีโอกาสทบทวนความรู้เดิมของตนเอง และนำมาเชื่อมโยงเข้าสู่ความรู้ใหม่			
3.	นักเรียนภูมิใจที่ได้มีโอกาสในการตั้งคำถาม ประเด็นที่ตัวเองสนใจจากหัวข้อเรื่องสั้น			
4.	นักเรียนประทับใจที่นักเรียนมีเป้าหมายในการอ่าน			
5.	นักเรียนมีความสนุกสนานในการค้นหาคำตอบจากประเด็นคำถามที่ตั้งไว้			
6.	นักเรียนเกิดความสุขใจที่ได้เรียนรู้ความรู้ใหม่ๆจากเรื่องสั้น (L)			
7.	นักเรียนชอบการบันทึกข้อความจากเรื่องสั้นที่อ่านในรูปแบบแผนภาพความคิด Mind Map			
8.	นักเรียนภูมิใจที่เกิดการเรียนรู้ได้ดีมากขึ้นจากการเขียนบรรยายสรุปประเด็นจากเรื่องสั้นที่อ่าน			
9.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดียิ่งขึ้น			
10.	นักเรียนชอบและสนุกกับการเรียนภาษาไทยมากขึ้น			
11.	นักเรียนเกิดการใฝ่เรียนรู้ในการอ่านภาษาไทยมากขึ้น			
12.	นักเรียนภาคภูมิใจกับพัฒนาการด้านการอ่านภาษาภาษาไทยของตนเอง			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ตารางที่ ข.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้นวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					Σ	$\overline{X}$	$S.D.$	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
1. สาระสำคัญ									
1.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตร	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
1.3 มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้									
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 มีเป้าหมาย บ่งบอกพฤติกรรมชัดเจน	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
2.3 ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
3. เนื้อหา									
3.1 มีรายละเอียดชัดเจนเข้าใจง่าย	4	4	5	5	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับสาระสำคัญและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้น และวัยของผู้เรียน	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
3.4 เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้									
4.1 กระตุ้นความสนใจ	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
4.4 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	4	5	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
4.5 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
4.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					Σ	$\overline{X}$	$S.D.$	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5				
5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้									
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
5.3 กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
5.5 ประหยัดและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
5.6 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
6. ด้านการวัดและการประเมินผล									
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้	5	5	5	4	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
6.2 ส่งเสริมการวัดด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4	5	5	4	5	23	4.60	0.55	มากที่สุด
6.3 การวัดและประเมินผลที่เหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00	มากที่สุด
6.4 สามารถวัดและประเมินสิ่งที่ระบุได้	5	4	5	5	5	24	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม							4.90	0.30	มากที่สุด

ตารางที่ ข.2 สรุปผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้นวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้ง *6* แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		ระดับความเหมาะสม
	$\overline{X}$	$S.D.$	
1	4.90	0.30	มากที่สุด
2	4.72	0.45	มากที่สุด
3	4.74	0.46	มากที่สุด
4	4.74	0.44	มากที่สุด
5	4.78	0.42	มากที่สุด
6	4.75	0.43	มากที่สุด

ตารางที่ ข.3 ผลการประเมินค่าความสอดคล้อง IOC ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้นวิชาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
3	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
9	1	1	1	0	1	4	0.80	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
11	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
14	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
15	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
16	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ ข.3 (ต่อ)

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
17	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
18	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
19	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
20	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
21	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
22	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
23	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
24	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
25	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
26	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
27	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
28	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
29	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
30	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ ข.4 ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	ค่าความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	แปลผล
1	0.57	0.20	ใช้ได้
2	0.60	0.67	ใช้ได้
3	0.57	0.33	ใช้ได้
4	0.47	0.40	ใช้ได้
5	0.53	0.40	ใช้ได้
6	0.63	0.60	ใช้ได้
7	0.47	0.27	ใช้ได้
8	0.57	0.20	ใช้ได้
9	0.50	0.33	ใช้ได้
10	0.47	0.27	ใช้ได้
11	0.57	0.20	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ข.4 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	แปลผล
12	0.50	0.60	ใช้ได้
13	0.60	0.53	ใช้ได้
14	0.60	0.67	ใช้ได้
15	0.53	0.27	ใช้ได้
16	0.47	0.27	ใช้ได้
17	0.53	0.27	ใช้ได้
18	0.57	0.33	ใช้ได้
19	0.57	0.33	ใช้ได้
20	0.47	0.27	ใช้ได้
21	0.50	0.33	ใช้ได้
22	0.53	0.40	ใช้ได้
23	0.47	0.27	ใช้ได้
24	0.53	0.40	ใช้ได้
25	0.63	0.33	ใช้ได้
26	0.60	0.53	ใช้ได้
27	0.57	0.20	ใช้ได้
28	0.53	0.53	ใช้ได้
29	0.53	0.27	ใช้ได้
30	0.57	0.33	ใช้ได้

หมายเหตุ. ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ=0.83

ตารางที่ ข.5 ผลการประเมินค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

(ต่อ)

ตารางที่ ข.5 (ต่อ)

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ผลรวมคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
6	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ ค.1 ผลการหาคะแนนก่อนเรียน คะแนนระหว่างเรียนและคะแนนหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอานจับใจความเรื่องสั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน (30)	ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	ใบงานที่ 3	ใบงานที่ 4	ใบงานที่ 5	ใบงานที่ 6	คะแนนหลังเรียน (30)
1	12	4	4	4	4	5	4	27
2	14	4	4	4	4	4	4	26
3	13	3	4	4	4	4	4	25
4	12	4	4	4	4	5	4	27
5	12	4	4	4	4	4	4	26
6	13	4	4	4	4	4	4	26
7	14	4	4	4	4	4	4	26
8	12	3	4	4	4	4	4	25
9	13	4	4	4	4	4	4	26
10	10	4	4	4	4	4	4	26
11	9	4	4	4	4	5	4	27
12	12	4	4	4	4	5	5	28
13	10	4	4	4	4	5	4	27
14	13	4	4	4	4	5	4	27
15	12	4	4	4	4	5	5	28
16	13	4	4	4	4	5	5	28
17	12	4	4	4	4	4	4	26
18	13	4	4	4	4	5	4	27
19	15	4	4	4	4	5	4	27
20	13	4	4	4	4	5	5	28
21	12	4	4	4	4	5	4	27
22	12	4	4	4	4	5	4	27
23	13	4	4	4	4	5	4	27
24	12	4	4	4	4	5	4	27
25	13	4	4	4	4	5	4	27
26	12	4	4	4	4	5	4	27
27	14	4	4	4	4	5	5	28

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน (30)	ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	ใบงานที่ 3	ใบงานที่ 4	ใบงานที่ 5	ใบงานที่ 6	คะแนนหลังเรียน (30)
28	15	4	4	4	4	5	5	28
29	13	4	4	4	4	5	5	28
30	12	4	4	4	4	4	4	26
31	13	4	4	4	4	4	4	26
32	15	4	4	4	3	4	4	25
33	14	4	4	4	4	5	5	28
34	12	4	4	4	4	5	4	27
ค่าเฉลี่ย	13.114							26.885

ภาคผนวก ง

หนังสือราชการ

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/๓๓๓๐

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๔ เมษายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม)

ด้วย นางแพงศรี ตาลอำไพ รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๑๘๐๕๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เกี่ยวกับ **"การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความเรื่องสั้นวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์. ๐๙๔-๓๕๖-๑๙๖๑ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญญลักษณ์ เขจรภักดี)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว๑๔๗ **วันที่** ๒๔ เมษายน ๒๕๖๘

เรื่อง เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์สุทัศน์ วงษ์กระบากดาวร

ด้วย นางแพงศรี ดาลอำไพ รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๑๘๐๕๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เกี่ยวกับ "**การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความเรื่องสั้นวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒**" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

☐ อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว๑๔๗ **วันที่** ๒๔ เมษายน ๒๕๖๘

เรื่อง เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉริยา พรมท้าว

ด้วย นางแพงศรี ตาลอำไพ รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๑๘๐๕๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เกี่ยวกับ "**การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความเรื่องสั้นวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒**" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

☐ อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว๑๔๗ **วันที่** ๒๔ เมษายน ๒๕๖๘

เรื่อง เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน อาจารย์สุวิทย์ คำมณี

ด้วย นางแพงศรี ตาลอำไพ รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๑๘๐๕๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เกี่ยวกับ "**การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความเรื่องสั้นวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒**" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

☐ อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๓๓๒๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๔ เมษายน ๒๕๖๘

เรื่อง เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ชลธิชา บรรหาร

ด้วย นางแพงศรี ตาลอำไพ รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๑๘๐๕๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เกี่ยวกับ **"การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความเรื่องสั้นวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
☐ อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๙๔-๓๕๖-๑๙๖๑ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญญลักษณ์ เขจรภักดี)

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๓๓๒๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๔ เมษายน ๒๕๖๘

เรื่อง เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์อาจารย์จินตนา ชาญวงษ์สนิท

ด้วย นางแพงศรี ตาลอำไพ รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๑๘๐๕๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เกี่ยวกับ **"การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความเรื่องสั้นวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒"** เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
☐ อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์. ๐๙๔-๓๕๖-๑๙๖๑ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์)

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

แพงศรี ตาลอำไพ, ดรุณนภา นาชัยฤทธิ์ และธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์. (2569). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้เทคนิค KWL PLus ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่องสั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. *Interdisciplinary Academic and Research Journal,* 6(6), พฤศจิกายน-ธันวาคม.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางแพงศรี ตาลอำไพ
วันเกิด 14 มกราคม 2524
ภูมิลำเนา ตำบลกาฬสินธุ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์
E-mail pangsri.s@msu.ac.th

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2547 ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู (ปว.ค.)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2569 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม